

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 4 MAART 1991

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	405
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	405
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	408
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	412
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	419
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	420
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	420
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	423
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	424
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	426
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	437
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	437
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	443
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	449
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	449
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	451
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	452
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	453
REGISTER	457

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN
DE VLAAMSE EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 26
van 4 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Missakcentrum Johannesburg — Financiële hulp

Verschillende hoofdsteden in de wereld hebben een cultureel centrum waarvan Vlaanderen een uitstralingpunt maakt. Sinds menig jaar bestaat in Johannesburg het Missakcentrum dat op cultureel vlak een onvervangbare rol vervult voor Zuid-Afrikanen maar ook voor landgenoten die er tijdelijk wonen en werken. Zowel voor contacten onderling als voor contacten met het moederland is Missak een draaischijf.

Het is echter tragisch te moeten vaststellen dat de laatste jaren de inzet van de plaatselijke verantwoordelijke van dit centrum wordt ondermijnd door een gemis aan financiële steun uit het moederland. Dit Vlaamse boegbeeld in Johannesburg gaat de ondergang tegemoet. Dit is één van de gevolgen van de cultuurboycot die ondanks politieke en sociale veranderingen in dit land nog steeds van kracht blijft.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Is de cultuurboycot de ware reden voor het verwaarlozen van dit centrum ?
2. Welke steun werd er vóór de boycot aan dit centrum verleend ?
3. Zal de geachte Minister de volledige teloorgang toestaan, zonder tussen te komen ?
4. Welke vernieuwde vorm van steun zal de geachte Minister verlenen om de opgelopen schade in te halen bij het herstel van de normale betrekkingen met Zuid-Afrika ?
5. Bestaan er in deze tussenperiode alternatieve mogelijkheden voor het Vlaams cultureel leven in Zuid-Afrika ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

De precaire situatie van het Missakcentrum te Johannesburg is niet het gevolg van het opschorten van het cultureel akkoord tussen België en Zuid-Afrika op 9 december 1977.

De heer Julien Missak overleed op 28 februari 1980 en maakte bij testament zijn privé-eigendom over aan de Randse Afrikaanse Universiteit. De universiteit aanvaardde de schenking en stelde een beheerraad aan. Nu blijkt de Afrikaanse universiteit echter niet langer voor het centrum verantwoordelijk te willen blijven. Bij het nemen van deze beslissing speelden allicht twee motieven, namelijk de benarde financiële positie van de universiteiten in Zuid-Afrika, evenals de vrees voor de hoge herstelkosten aan het huis. Sinds zijn oprichting in 1980 heeft het Commissariaat-generaal voor de Internationale (Culturele) Samenwerking (CGIS) geen steun verleend aan het Missakcentrum in Johannesburg.

Tijdens het debat in de Vlaamse Raad op 21 februari 1990 heb ik verklaard dat de normalisering van de betrekkingen met Zuid-Afrika slechts kan na

- a. de opheffing van de noodtoestand ;
- b. vrije algemene verkiezingen ;
- c. de vorming van een representatieve regering.

Sinds die uitspraak is er al heel wat ten goede veranderd in Zuid-Afrika. De noodtoestand is opgeheven, de wetten waarop de apartheid is gesteund worden afgeschaft en de onderhandelingen over een nieuwe grondwet maken goede vorderingen.

Intussen vond ook in de schoot van de Commissie voor Externe Betrekkingen van de Vlaamse Raad een uitvoerige gedachtenwisseling plaats op basis van mijn discussienota van 14 april 1990. Bij de slotbespreking op 11 december 1990 ontstond trouwens een consensus tussen de aanwezige leden om een verkennende reis naar Zuid-Afrika te organiseren waarbij contacten zouden worden gelegd met alle geledingen van de Zuid-Afrikaanse maatschappij.

In afwachting van het heropstarten van het cultureel akkoord van 1954 of van het afsluiten van een nieuw akkoord, hetgeen mijn voorkeur wegdraagt, zie ik geen mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om het Missakcentrum te Johannesburg financieel te ondersteunen.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN
DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 16
van 5 februari 1991
van de heer C. MARCHAND

Westhoek — Geïntegreerd actieplan

Het derde vijfjarenplan (1987-1991) voor de Westhoek werd opgesteld als een geïntegreerd actieplan (GAP) voor de Westhoek. De Europese Commissie heeft hier haar goedkeuring aan gegeven en 1 miljard frank ter beschikking gesteld, onder meer via de drie structuurfondsen voor een betere regionale en economische ontwikkeling van de 18 Westhoekgemeenten. De overheden in België hebben er 1 à 2 miljard frank aan toegevoegd. Er werden drie technische comités (EFRO,

ESF, Landbouw en Visserij) opgericht om de beschikbare gelden te verdelen over de Westhoekgemeenten.

Mag ik de geachte Minister een overzicht vragen van de bedragen die reeds werden toegekend of toegewezen en dit per technisch comité voor ieder van de 18 Westhoekgemeenten afzonderlijk ?

Wanneer het een bedrag betreft dat verschillende gemeenten aangaat, kan dan het betrokken arrondissement (Ieper-Diksmuide, Veurne) worden opgegeven ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mee te delen inzake de steunbedragen welke tot op heden door de drie technische comités in het kader van het GAP-Westhoek 1987-1991 werden toegekend.

1. EFRO		(in miljoenen frank)
Ieper	8 projecten	224,9
Veurne	3 projecten	55,5
Poperinge	4 projecten	25,5
Diksmuide	2 projecten	12,4
Diksmuide/Nieuwpoort(persleiding)		5,7
Nieuwpoort/Veurne (recreatievaart)		4,8
Kortemark	1 project	4,0
Koekelare	1 project	5,6
Wervik	1 project	38,0
Langemark/ Poelkapelle	1 project	5,1
Heuvelland	3 projecten	17,6
Zonnebeke	1 project	6,4
Koksijde	1 project	7,0
Alveringem	2 projecten	11,8
Westhoek globaal	9 projecten	54,7
		479,0

2. ESF

Voor het ESF-luik werden, ingevolge een latere goedkeuring, slechts middelen gereserveerd voor de periode 1990-91.

Tot op heden werden uitsluitend bedragen toegekend voor beroepsopleidingsprojecten uitgevoerd in 1990, verdeeld over 3 sub-programma's.

De opsplitsing van de steunbedragen per gemeente is quasi onmogelijk. De goedgekeurde projecten staan in principe open voor alle inwoners van de Westhoek of voor aldaar tewerkgestelden. De facto zullen opleidingen in bijvoorbeeld Veurne, hoofdzakelijk inwoners van de eigen gemeenten en de omliggende lokaliteiten aantrekken. Voor gespecialiseerde opleidingen bestaat echter belangstelling vanuit de ganse regio.

Hierna volgt een overzicht van de toegekende bedragen per gemeenten waar de acties doorgaan :

Sub-programma's : VDAB-projecten.

— maatregel 1 : industriële expansie en ontwikkeling van KMO-sector :

Ieper	8,9 miljoen frank ;
Veurne	4,5 miljoen frank ;
Nieuwpoort	4 miljoen frank ;
Diksmuide	420.000 frank.

— maatregel 2 : ontwikkeling dienstensector :

Ieper	4,1 miljoen frank ;
Veurne	3,9 miljoen frank ;
Diksmuide	2,3 miljoen frank ;

— maatregel 3 : toeristische sector :

Ieper	3,7 miljoen frank ;
Veurne	2,5 miljoen frank ;

— maatregel 4 : ontwikkeling van land- en tuinbouw :

Ieper	112.000 frank ;
Poperinge	1,3 miljoen frank ;

— maatregel 5 : individuele beroepsopleiding :

Ieper	1,7 miljoen frank ;
Veurne	1,7 miljoen frank ;
Diksmuide	1,7 miljoen frank ;

Sub-programma 2 : projecten Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

Uitsluitend acties in maatregel 1 : industriële expansie en ontwikkeling van de KMO-sector :

Ieper	4,5 miljoen frank ;
Koekelare	4,6 miljoen frank ;
Poperinge	2,1 miljoen frank ;
De Panne	2,0 miljoen frank ;
Wervik	224.500 frank ;
Langemark/ Poelkapelle	74.800 frank ;
Menen	74.800 frank ;
Zonnebeke	37.400 frank.

Sub-programma 3 : „Derden“-projecten (in 1990 hoofdzakelijk acties van het Vormingsinstituut voor KMO — West-Vlaanderen in haar centra te Ieper en te Veurne).

— maatregel 1 : industriële expansie en ontwikkeling van de KMO-sector :

Centrum Ieper	1,3 miljoen frank ;
Centrum Veurne	4,5 miljoen frank ;
Stichting Bedrijfsmanagement	104.700 frank ;

— maatregel 2 : ontwikkeling dienstensector :

Centrum Ieper	275.900 frank ;
Centrum Veurne	1,6 miljoen frank ;

— maatregel 3 : ontwikkeling toeristische sector :

Centrum Ieper	1,8 miljoen frank ;
Centrum Veurne	639.400 frank.

— maatregel 4 : ontwikkeling land- en tuinbouw :

Centrum Ieper
Centrum Veurne 113.300 frank.

3. Landbouw en Visserij

Ook met de uitvoering van dit luik van het GAP kon pas worden gestart in 1990. Tot nog toe werd 41,7 miljoen frank steun toegekend aan 4 projecten (globale investeringen 237,6 miljoen frank) :

Noordschote-
Reninge 2,8 miljoen frank ;
Veurne (2) 37,5 miljoen frank ;
Heuvelland 1,4 miljoen frank.

Vraag nr. 17 van 5 februari 1991 van de heer C. MARCHAND

Westhoek — Geïntegreerd actieplan en toerisme

In het geïntegreerd actieplan (GAP) voor de Westhoek is er een hoofdstuk inzake de ondersteuning van de toeristische sector en de recreatieve voorzieningen.

Mag ik de geachte Minister vragen mij het totaal bedrag mede te delen dat voor de periode 1987-1991 in het kader van het GAP voor de Westhoek wordt besteed aan projecten die verband houden met het toerisme ? Zijn deze fondsen volledig vastgelegd en welk gedeelte ervan is reeds geordonnanceerd ?

Verder kreeg ik graag een overzicht per gemeente van de sommen die in de sector toerisme van het GAP werden vastgelegd of geordonnanceerd voor de drie kustgemeenten van de Westhoek (De Panne, Koksijde, Nieuwpoort).

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mee te delen inzake de ondersteuning van de toeristische sector en de recreatieve voorzieningen in het kader van het geïntegreerd actieprogramma 1987-1991 voor de Westhoek.

Wat het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) betreft, werd een totaal steunbedrag voorzien van 65,5 miljoen frank ter subsidiëring van investeringsuitgaven ten bedrage van 131 miljoen frank (daarnaast worden nog 177,7 miljoen frank investeringen in het programma opgenomen waarvoor geen EFRO-steun werd voorzien).

Tot nog toe werden door het EFRO-Comité 56,7 miljoen frank vastgelegd ter ondersteuning van 10 projecten (globale voorziene investeringsuitgaven : 161 miljoen frank). Daarvan werd reeds 13,6 miljoen frank uitbetaald aan de begunstigden, à rato van de gereali-seerde investeringen.

Wat betreft de 3 kustgemeenten De Panne, Koksijde

en Nieuwpoort, werden de volgende projecten weerhouden :

— Recreatievaart Nieuwpoort.. Nieuwpoort :

totale kostprijs : 9,6 miljoen frank ;
toegekende EFRO-steun : 4,8 miljoen frank ;
uitbetaald : 1,2 miljoen frank.

— Restauratie en valorisatie abdijhoeve Ten Bogaerde te Koksijde :

totale kostprijs : 35 ,1 miljoen frank ;
toegekende EFRO-steun : 7 miljoen frank ;
uitbetaald : —.

Verder worden een aantal projecten uitgevoerd welke een gunstig effect uitoefenen op de gehele Westhoek en dus ook op de kustgemeenten :

— Promotie toeristische activiteit :

totale kostprijs : 15 miljoen frank ;
toegekende EFRO-steun : 7,5 miljoen frank ;
uitbetaald : volledig.

— Promotie hoevertoerisme :

totale kostprijs : 6 miljoen frank ;
toegekende EFRO-steun : 3 miljoen frank ;
uitbetaald : 1,3 miljoen frank.

— Toeristische fietsroute en Lange Afstands-fietsroute :

totale kostprijs : 1,85 miljoen frank ;
toegekende EFRO-steun : 925.000 frank ;
uitbetaald : 475.000 frank.

Wat het luik Europees Sociaal Fonds (ESF) van het GAP betreft, werden door de EG ingevolge de latere goedkeuring slechts middelen gereserveerd voor de periode 1990-1991.

Voor beroepsopleidingsacties in de toeristische sector bedragen deze in totaal 17,8 miljoen frank.

Tot op heden werden hiervan de volgende middelen toegewezen aan projecten uit te voeren in 1990 (de tot nog toe verrichte uitbetalingen belopen telkens 50 ten honderd) :

— VDAB-opleidingen horeca :

. centrum Ieper 3,6 miljoen frank ;
. centrum Veurne 2,5 miljoen frank ;

— opleidingen Vormingsinstituut voor KMO-West-Vlaanderen :

. centrum Ieper 1,8 miljoen frank ;
. centrum Veurne (bestrijkt onder meer de Westkust) 639.000 frank.

Een opsplitsing per gemeente is quasi onmogelijk daar de projecten in principe open staan voor alle inwoners van de Westhoek of voor aldaar tewerkgestelden. De facto zullen opleidingen in bijvoorbeeld Veurne, hoofdzakelijk inwoners uit de eigen gemeente en de omliggende lokaliteiten aantrekken.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 71
van 21 januari 1991
van de heer J. VAN HECKE

Gewestplannen — Aanpassingen met BPA's

Regelmatig worden er door gemeentebesturen bijzondere plannen van aanleg (BPA's) ingediend met het oog op de wijziging van het gewestplan.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel BPA's die aanleiding hebben gegeven tot een aanpassing van het gewestplan werden er de voorbije 3 jaar goedgekeurd ?

Is het mogelijk hiervan een overzicht te bekomen ?

2. Welke maatregelen worden er genomen om het on-eigenlijk gebruik van de BPA's in functie van de wijziging van de gewestplannen tegen te gaan ?

Werden ter zake reeds concrete richtlijnen verstrekt aan de gemeentebesturen ?

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Wat betreft de bijzondere plannen van aanleg die afwijken van het gewestplan, kan worden verwezen naar mijn antwoord onder punt 1 van de vraag nummer 63 van 14 januari 1991 van de heer J. Cuyvers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 8 van 18 februari 1991, bladzijde 360). Nadere gegevens betreffende bijzondere plannen van aanleg die afwijken van de gewestplannen en die werden goedgekeurd voor de toepassing van de gewijzigde delegatie van beslissingsbevoegdheden (besluit van de Vlaamse Executieve van 21 maart 1990) zijn niet beschikbaar.
2. Ingevolge dit besluit van de Vlaamse Executieve van 21 maart 1990 worden de bijzondere plannen van aanleg die afwijken van de gewestplannen goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Verder kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord onder punt 3 van de vraag nummer 63 van 14 januari 1991 van de heer J. Cuyvers.

Vraag nr. 72
van 22 januari 1991
van mevrouw TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Meersengebied te Oostkamp en Brugge — Bescherming

- Op 23 augustus 1990 ging een tweede voorlopige bescherming 'in van het Meersengebied gelegen te Oostkamp en Brugge, algemeen gekend als de Assebroekse Meersen. Door deze voorlopige bescherming werden zeer zware beperkingen opgelegd aan al wie binnen

dit 320 hectare grote gebied actief is. Voor de eerste maal werden niet alleen teelbeperkingen, maar tevens bemestingsnormen in een beschermingsbesluit opgenomen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, dat werd afgesloten op 23 oktober 1990, werden niet minder dan 1.200 bezwaarschriften ingediend, door betrokken eigenaars, pachters en aangelanden. Ook officiële instanties zoals de provincie West-Vlaanderen, de gemeente Oostkamp en de polders Sint-Trudoledeken deelden hun bezwaren mee.

Gezien de slechte ervaringen van de betrokkenen naar aanleiding van de eerste voorlopige bescherming, toen alle overleg tussen de betrokken partijen zomaar opzij werd geschoven, heerst er in het gebied heel wat onzekerheid. Ook nu vreest men dat de meer dan duizend bezwaren zonder gevolg zullen blijven.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. In hoeverre werd reeds een eindverslag van het openbaar onderzoek uitgewerkt en wat zijn de eerste bevindingen, zo mogelijk besluiten ?
2. Zal men de 1.200 bezwaarschriften naast zich neerleggen of is er nog een overleg tussen de betrokken partijen om mogelijk tot een compromis te komen ?
3. In hoeverre is in financiële middelen voorzien om de verminderde opbrengsten en zware onderhoudskosten te compenseren ?
4. Is het niet wenselijk verder te werken aan een faseeringsplan, waarbij binnen het grote gebied — afhankelijk van het deelgebied — strenge en minder strenge normen zouden kunnen worden gehanteerd ?

Antwoord

Betreffende de procedure tot rangschikking als landschap van het Meersengebied te Brugge-Oostkamp, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het onderzoek van de ingediende adviezen en opmerkingen aangaande het voorstel tot rangschikking is nog niet voltooid. Een verslag hierover zal samen met voorstel eerlang aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen worden voorgelegd. Ik acht het niet opportuun om over dit dossier voorlopige uitspraken te doen wanneer al de gegevens die tot besluitvorming moeten leiden nog niet gekend zijn.
2. Er werden 229 bezwaarschriften ingediend. Al de voorstellen en bezwaren die werden geformuleerd in de loop van de reeds voordien ingezette en thans hernomen procedure zullen zoals voorgeschreven worden behandeld in een zogenaamd verslag beëindigd onderzoek van het Bestuur Monumenten en Landschappen en tevens in het gemotiveerde advies dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen mij zal verstrekken.
3. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen voorziet niet in een subsidieregeling voor werken in gerangschikte landschappen.

4. Rekening houdend met de samenhang die het gebied vertoont en die overigens een vereiste is om tot een rangschikking als landschap te besluiten, lijkt het mij voornamelijk niet wenselijk de rangschikking als zodanig ruimtelijk te faseren.

Op langere termijn echter meen ik dat op basis van de gegevens die uit verder onderzoek gedurende een aantal jaren moeten blijken, een bepaalde differentiatie van de beschermingsvoorschriften aangewezen kan zijn.

Vraag nr. 74
van 23 januari 1991
van de heer H. LAUWERS

Brasschaat — Hinderlijk bedrijf gelegen in een woonwijk

In verband met de hernieuwing van de exploitatievergunning voor een verfspuitcabine van garage Paul Hendrickx te Brasschaat nam de bestendige deputatie van Antwerpen op 9 juni 1988 het besluit dat de werkplaats kon worden verdergezet, maar de exploitatie van de twee verfspuitcabines — in gebruik sinds 1985 — diende te worden stopgezet (een hinderlijke inrichting van eerste klasse).

De garage tekende hiertegen bij de Vlaamse Executieve beroep aan op 19 juli 1988 en op 18 november 1988 gaf het Hoofdbestuur van de Ruimtelijke Ordening te Brussel gunstig advies vanuit ruimtelijk standpunt.

Daar het bijzonder plan van aanleg (BPA) van het Centrum voorziet in woongebied (plaatsen voor aaneengesloten bebouwing) en vanuit het standpunt van leefmilieu een hinderlijke inrichting eerste klasse hierin niet past, vroeg het Hoofdbestuur op 7 augustus 1989 bijkomende informatie aan Ruimtelijke Ordening.

Ruim een jaar later was hierop nog steeds geen antwoord gekomen. Op mijn schriftelijke vraag hierover aan de geachte Minister (vraag nummer 218 van 17 september, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 1 van 20 oktober 1990, bladzijde 2) heeft de geachte Minister in zijn antwoord bevestigd dat de door het Bestuur voor Leefmilieu op 7 augustus 1989 gevraagde bijkomende informatie nog niet werd verstrekt en dat zijn administratie over de redenen daarvan omstandig verslag diende uit te brengen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden of dit reeds is gebeurd — want ondertussen zijn er vier maanden verstreken — en of er in deze vanuit leefmilieustandpunt duidelijke zaak spoedig een beslissing mag worden verwacht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 75
van 25 januari 1991
van de heer M. DIDDEN

Gewestplannen — Wijziging door middel van BPA's

Het gebeurt meermaals dat bij koninklijk besluit vastgestelde gewestplannen worden gewijzigd door een bijzonder plan van aanleg (BPA).

Graag had ik een inzicht bekomen in de omvang van deze beslissingen.

Is het mogelijk mij een antwoord te verschaffen op volgende vragen ?

1. Hoeveel BPA's werden sedert 1985 tot op heden goedgekeurd op een wijze dat zulks tot gevolg had dat het gewestplan werd gewijzigd ? Mag ik per BPA de datum van ondertekening door de Minister of de Executieve kennen ?
2. Kan de geachte Minister met betrekking tot de onder 1. vermelde BPA's aanduiden wie deze beslissing heeft getroffen, hetzij de bevoegde Minister, hetzij de Executieve ?
3. Kan de geachte Minister bij elk onder 1. vernoemd BPA aanduiden welke oppervlakte een andere bestemming kreeg ?
4. Kan de geachte Minister van elk onder 1. vernoemd BPA meedelen welke oppervlakte natuurgebied, landbouwgebied enzoverder een andere bestemming heeft gekregen ? Met andere woorden is het mogelijk de vroegere bestemming en de ten gevolge het BPA vastgelegde bestemming weer te geven in oppervlakte ?
5. Ten slotte zou het me benieuwen te weten of de geachte Minister het inzicht heeft deze politiek van wijziging van gewestplannen door het opmaken van BPA's te handhaven ? Graag had ik zijn beleidsvisie gekend.

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

Wat betreft de bijzondere plannen van aanleg die, ingevolge het besluit van 21 maart 1990 van de Vlaamse Executieve ter goedkeuring aan deze Executieve worden voorgelegd, wordt verwezen naar mijn antwoord op de vraag nummer 12 van 6 november 1990 van mevrouw M. Vogels.

Sindsdien zijn nog volgende bijzondere plannen van aanleg bij besluit van 16 januari 1991 van de Vlaamse Executieve goedgekeurd :

1.410717	Knesselare	BPA Hellegat
2.3252/12C	Zwevegem	BPA Ellestraat — Wijziging
3.2317145	Vilvoorde	BPA Verbrande Brug
4.2346121	Zemst	BPA Verbrande Brug
5.4108/3B	Kruibeke	BPA Bebouwde Kom — Wijziging
6.3230/26A	Wevelgem	BPA Peperstraat — Wijziging
7.7003/5C	Alken	BPA Terkoest — Wijziging

8. 7003/10C Alken	BPA Industriezone Kolmen — Wijziging
9. 7041/15D Genk	BPA NA 2 — Wijziging
10. 3162/13A Poperinge	BPA Nr. 8 Industriezone — Wijziging
11. 3099/57A Kortrijk	BPA Nr. 10 Ter Doenaert — Wijziging
12. 3099/68 Kortrijk	BPA Kloosterstraat — Wijziging
13. 1082/13K Mortsel	BPA Centrum — Wijziging
14. 3204/20B Torhout	BPA Korenbloem — Wijziging
15. 4085/18 Hamme	BPA Zwaarveld
16. 1001/12 Aartselaar	BPA Struisbeek
17. 1021/31A Brasschaat	BPA Nr. 33 Centrum — Wijziging
18. 7107/23 Maaseik	BPA Dekeskamp
19. 3099/84 Kortrijk	BPA Goed Blommeghem — Wijziging

In de gegeven omstandigheden is het materieel niet mogelijk de oppervlakte van elke afwijking te berekenen.

Betreffende de bijzondere plannen van aanleg die vóór het van kracht worden van het gewijzigde delegatiebesluit van 21 maart 1990 van de Vlaamse Executieve zijn goedgekeurd, zijn de gevraagde gegevens niet beschikbaar omdat dienaangaande dergelijke gegevens niet worden bijgehouden.

De aandacht dient er op gevestigd dat een BPA het gewestplan niet kan wijzigen. Het kan er wel van afwijken.

In de regel wordt het initiatief tot het opstellen van een BPA door de gemeente genomen.

Zoals hierboven gesteld wordt over BPA's die afwijken van het gewestplan uiteindelijk door de Vlaamse Executieve beslist.

Wat mijn beleidsvisie betreft, meen ik het volgende te kunnen stellen. De gewestplannen zijn algemene zoneringsplannen die niet in detail kunnen rekening houden met plaatselijke toestanden. Bovendien zijn de gewestplannen reeds een tiental jaar oud of zelfs ouder zodat het niet is uitgesloten dat de toestand ter plaatse geleid op de sociaal-economische evolutie is voorbijgestreefd.

Het is dan ook denkbaar dat de gemeenten rekening willen houden met plaatselijke omstandigheden, die niet in beschouwing konden worden genomen ten tijde van het opstellen van het gewestplan of met toestanden die sindsdien werden gewijzigd. Zij kunnen dit doen via een BPA dat afwijkt van het gewestplan.

De wetgever heeft trouwens terecht deze afwijkmogelijkheid ingebouwd in de wet op de ruimtelijke ordening.

De aandacht kan tevens worden gevestigd op het feit dat de Raad van State aanvaardt dat een BPA afwijkt van het gewestplan, mits aan drie voorwaarden is voldaan, te weten :

- de bestemming voorzien in het gewestplan is voorbijgestreefd of niet meer verwezenlijkbaar ;
- de nieuwe voorgestelde bestemming beantwoordt aan een werkelijke behoefte ;
- er moet worden aangetoond dat de voorgestelde

nieuwe bestemming op de in het BPA aangeduide plaats moet worden verwezenlijkt.

Het is dan ook begrijpelijk dat BPA's worden opgesteld die afwijken van het gewestplan, teneinde te kunnen rekening houden met plaatselijke toestanden, nieuwe behoeften of geëvolueerde situaties.

Dergelijke aangelegenheden behoren precies tot het gemeentelijk initiatief omdat het haast onmogelijk is de gewestplannen dag na dag aan te passen aan plaatselijke of evaluerende toestanden en omstandigheden.

**Vraag nr. 76
van 25 januari 1991
van mevrouw M. VOGELS**

Gewestplannen — Afwijkingen door middel van BPA's

In de aan de Vlaamse Executieve voorgelegde gedragscode werd gesteld dat de geachte Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening werd belast met een rondvraag naar de gemeenten teneinde een inventaris op te maken betreffende de bijzondere plannen van aanleg (BPA's) welke reeds in procedure zijn (plenaire vergadering reeds gehouden) maar toch het gemeentelijk ruimtelijk draagvlak overschrijden en het gewestplan wijzigen.

Op mijn vraag nummer 11 van 6 november 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 4 van 10 december 1990, bladzijde 137) antwoordt de geachte Minister op de vraag : „Voor welke BPA's, die voorstellen inhouden voor het afwijken van gewestplannen, van gemeenten in de provincie Antwerpen, werd er in 1989 of 1990 een plenaire vergadering gehouden ?” :

„In de gegeven omstandigheden is het materieel niet mogelijk de dossiers van de BPA's uit te schiften waarvoor in de jaren 1989 en 1990 plenaire vergaderingen werden gehouden en hieruit de dossiers op te zoeken van de BPA's die afwijken van het gewestplan. A fortiori is het niet mogelijk de gegevens inzake oppervlakten of de adviezen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) op te sporen. De aandacht wordt gevestigd op het zeer beperkte personeelsbestand van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.”

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Werd gezien het antwoord op mijn vraag nummer 11 de rondvraag naar de gemeenten waarover hierboven sprake, dan nooit georganiseerd ?
2. Indien deze toch werd georganiseerd is het allicht nu — 2 maanden na de vorige vraag — wel mogelijk een (misschien gedeeltelijk) antwoord te verstrekken op volgende vragen.
  - a. Voor welke BPA's die voorstellen inhouden voor het afwijken van gewestplannen werd reeds een plenaire vergadering gehouden ?
  - b. Om welke afwijking (nieuwe en oorspronkelijke bestemming) en om welke oppervlakte per BP.4 gaat het daarbij ?
  - c. Welke van deze dossiers werden op plenaire ver-

gadering gunstig beoordeeld en welke zijn op een ongunstig advies gestoten ?

Antwoord

Gevolg gevend aan haar vraag nummer 76 van 25 januari 1991 heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord gegeven onder punt 2. op de vraag nummer 63 van 14 januari 1991 van de heer J. Cuyvers, lid van de Vlaamse Raad (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 8 van 18 februari 1991, bladzijde 360).

Vraag nr. 78 van 31 januari 1991 van de heer R. VAN HOOLAND

Artikel 54 van de stedenbouwwet — Instructies ambtenaren en gemeentebesturen

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Welke instructies met betrekking tot artikel 54 van de stedenbouwwet werden verstrekt aan de ambtenaren, inzonderheid de gemachtigde ambtenaren ?
2. Welke instructies of toelichting ter zake werden ooit toegestuurd aan de gemeentebesturen in Vlaanderen ?

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Aangaande de toepassing van artikel 54 werd onlangs de omzendbrief, die zoals gebruikelijk vooraf voor eventuele opmerkingen aan de leden van de Vlaamse Executieve werd voorgelegd, aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening overgezonden.

Deze heeft ondertussen de omzendbrief verspreid onder de diensthoofden van de verschillende directies, met inbegrip van de gemachtigde ambtenaren.

Daar de omzendbrief in feite gericht is aan de gemeentebesturen, werd aan de secretaris-generaal opgedragen deze te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 79 van 31 januari 1991 van de heer J. TIMMERMANS

Sociale huisvesting — Onderzoek naar toewijzingsregels

Naar verluidt is de Administratie voor Huisvesting bezig met een onderzoek naar de toepassing van de toewijzingsregels bij de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) erkende sociale huisvestingsmaatschappijen. Het is belangrijk te weten welk het resultaat van deze enquête is. Als mocht blijken dat bepaalde huisvestingsmaatschappijen de door het Vlaams Gewest opgelegde regels — in ruil voor de ruime financiële tegemoetkoming vanwege het Gewest — niet toepassen, moet daartegen worden opgetreden.

Ik zou de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Is er inderdaad een onderzoek naar de toepassing van de toewijzingsregels bij de sociale huisvestingsmaatschappijen ?
2. Welke zijn — de eventueel voorlopige — resultaten ?
3. Indien mocht blijken dat er belangrijke misbruiken zouden zijn, welke maatregelen neemt de geachte Minister dan om deze te vermijden ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 232 van 21 september 1990 van de heer J. Valkeniers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 1 van 29 oktober 1990, bladzijde 8).

Het hierin vernoemde onderzoek is momenteel nog steeds aan de gang.

De resultaten van dit onderzoek zullen worden geëvalueerd binnen een werkgroep ad hoc van de Vlaamse Executieve, met het oog op een eventuele aanpassing van de toewijzingsregels, opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 met betrekking tot het sociale huurstelsel.

Vraag nr. 80 van 4 februari 1991 van de heer H. VAN DIENDEREN

Sint-Leonarduskerk in Zoutleeuw — Restauratiedossier

In Zoutleeuw vallen naar verluidt de stenen van de sacramentstoren van de Sint-Leonarduskerk. Ze vormen een gevaar voor kerkgangers en toeristen. De plaatselijke gemeenschap is hierover zeer ongerust, te meer daar deze toren en de monumentale kerk met zijn prachtige retabels en zijn wereldvermaarde paas-kandelaar worden beschouwd als hoogtepunten van de middeleeuwse kunst. Intussen sleept een dossier voor restauratie al 20 jaar aan. Ook een nieuw aangepast dossier wacht nu al een hele tijd.

Kan de geachte Minister zeggen hoever het staat met dit dossier ? Waar liggen eventuele knelpunten ? Welke fasen moet het dossier nog doorlopen en tegen wanneer zal dit gebeuren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het restauratiedossier van de Sint-Leonarduskerk te Zoutleeuw volledig in orde is wat het kerkgebouw zelf betreft. Dit dossier werd ingeschreven in het restauratieprogramma 1991.

Wat de sacramentstoren betreft is het dossier nog niet afgewerkt. Het Bestuur Monumenten en Landschappen voert momenteel, in samenwerking met het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium, een vooronderzoek uit naar de aard en de omvang van de schade.

Volgens de eerste resultaten van dit onderzoek is de

schade het gevolg van een onoordeelkundige restauratie die eertijds werd uitgevoerd.

Vraag nr. 81
van 4 februari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Wijziging gewestplan Halle-Vilvoorde — Actualisering

Het gewestplan Halle-Vilvoorde uit 1977 voorzag onder meer voor de streek van Hoeilaart-Overijse en omgeving in de bouw van serres palend aan de bestaande woningen.

Ingevolge de evolutie van de gemeenschappelijke landbouwmarkt en het vrije verkeer van fruit en groenten binnen de Europese Gemeenschap hebben vele serristen de druiventeelt moeten opgeven. In zeer vele, zorniet de meeste gevallen, ging het om kleine éénpersoonsbedrijven op betrekkelijk kleine percelen, die niet bij macht waren over te schakelen op andere teelten onder glas, zoals dit wel in Nederland het geval was.

Verder is door de nabijheid van Brussel de vraag naar bouwgrond in deze streek zeer groot. De mogelijkheid om de door afbraak van de serres vrijgekomen gronden hiervoor te gebruiken is evenwel beperkt, als gevolg van het gewestplan, doch ook van het algemeen plan van aanleg (APA) en de bestaande stedenbouwkundige voorschriften die nog uit 1966 dateren.

In dit verband vernam ik van de **geachte Minister** graag het volgende.

1. Kunnen geen wijzigingen worden aangebracht aan het gewestplan om tegemoet te komen aan de bestaande behoeften aan bouwgrond, waarvoor de van serres ontdane percelen in aanmerking zouden kunnen komen ?
2. Onder welke voorwaarden kunnen de stedenbouwkundige voorschriften worden geactualiseerd, dit wil zeggen aangepast aan de gewijzigde ruimtelijke situaties ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. Een wijziging van het gewestplan in functie van de behoeften aan bouwgrond kan worden onderzocht op basis van woonbehoefte studies die eventueel op gemeentelijk niveau worden uitgewerkt. In dit verband kan ik het geachte lid mededelen dat de gemeente Overijse thans werkt aan een structuurplanning op gemeentelijk niveau.

Indien uit deze studie blijkt dat bijkomende terreinbehoefte noodzakelijk is dan kunnen alternatieven, waarbij ook serrezones zijn onder te brengen, verder worden onderzocht en ruimtelijk afgewogen. Het mag evenwel duidelijk zijn dat deze woonbehoefte studie geen verdere suburbanisatie vanuit Brussel met de hieraan verbonden aftakeling van Vlaams-Brabant mag stimuleren.

2. De stedenbouwkundige voorschriften zijn integraal

gebonden aan de goedgekeurde gewestplannen. Wijzigingen of bijkomende aanvullende stedenbouwkundige voorschriften moeten dan ook de normale procedure van de herziening der gewestplannen doorlopen.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 18
van 22 januari 1991
van de heer J. LOONES

Westvlaamse Comités voor Bijzondere Jeugdzorg — Opvulling personeelskaders

De zes Westvlaamse comites voor bijzondere jeugdzorg (uit Brugge, Ieper, Kortrijk, Oostende, Roeselare en Veurne) vrezen terecht voor het in het gedrang komen van de optimale werking van de CBJ's.

Reden daartoe is de niet-opvulling van de voorziene personeelskaders. Voor het CBJ-Veurne vermeldt het kader 1 onderbureauchef, 1 klerk-typist, 1 leidend consultant en 4 consultants, samen 7 arbeidskrachten. De huidige bezetting bestaat uit 1 klerk-typist, 1 leidend consultant en 2 consultants, samen 4 arbeidskrachten of 3 minder dan voorzien.

Voor geheel West-Vlaanderen tellen de CBJ's 34,5 arbeidskrachten daar waar het kader er 49 telt.

De vrees van de CBJ's is gegrond in het vooruitzicht van de werkkuitbreiding die hen te wachten staat. Een aantal opdrachten zullen immers aan de jeugdrechtbanken onttrokken en worden overgedragen aan de CBJ's. De CBJ's wensen niet het slachtoffer te worden van deze externe regelingen. Overigens dreigen ook de klanten van de CBJ's het slachtoffer van de manklopende personeelsbezetting te worden.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wat is de reden voor de niet-opvulling van de personeelskaders ?
2. Welke taken zullen van de jeugdrechtbanken aan de CBJ's worden overgedragen ? Binnen welke termijn ?
3. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om aan de terecht wens van de Westvlaamse CBJ's tegemoet te komen ?

Antwoord

1. De redenen van de niet-opvulling van de personeelskaders zijn de volgende.
  - a. Voor wat de sociale diensten voor bijzondere jeugdbijstand betreft werden alle openstaande betrekkingen in de loop van het jaar 1990 vacant verklaard.

In de loop van het najaar 1990 konden een aantal

consulenten in dienst treden, maar aangezien de wervingsreserve uitgeput raakte, diende een wervingsexamen te worden uitgeschreven.

De indiensttreding van de gegadigden mag wellicht midden 1991 worden verwacht.

In afwachting van deze aanwerving van statutairen werd evenwel beslist dat de personeelskaders van de sociale diensten bij de comités voor bijzondere jeugdzorg verder zullen worden opgevuld met gesubsidieerde contractuelen (GECO's), die momenteel bij de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbanken zijn tewerkgesteld.

- b. Voor wat de administratieve secretariaten betreft werd voor opvulling van de kaders gewacht op het affectatiebesluit betreffende de perso-

neelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Dit affectatiebesluit van 5 februari 1991 laat toe een aantal aldus tewerkgestelde administratieve krachten naar de comités voor bijzondere jeugdzorg over te hevelen en geeft tevens een duidelijk beeld van de betrekkingen die nog moeten worden ingevuld.

- c. Het personeelseffectief van de Westvlaamse comités voor bijzondere jeugdzorg werd reeds aangevuld sedert de datum van de informatie waarover het geachte lid beschikt en zal na uitvoering van voormelde overheidsbeslissingen op korte termijn verder worden vervolledigd.

Dit blijkt uit deze tabel.

	Sociale Dienst			Administratief Secretariaat			Totaal		
	Kader	Effectief op 15 februari 1991	Effectief op korte termijn	Kader	Effectief op 15 februari 1991	Effectief op korte termijn	Kader	Effectief op 15 februari 1991	Effectief op korte termijn
Brugge	6	6	8	3	2	3	9	8	11
Ieper	5	3	4	2	1	3	7	4	7
Kortrijk	6	5	7	3	3	3	9	8	10
Oostende	5	5	5	2	1	1	7	6	6
Roeselare	7	7	7	3	1	2	10	8	9
Veurne	5	4	4	2	1	1	7	5	5
	34	30	35	15	9	13	49	39	48

- 2. De volgende taken zullen van de jeugdrechtbanken aan de comités voor bijzondere jeugdzorg worden overgedragen.

Wanneer hoofdstuk IV (De gerechtelijke jeugdbijstand) van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, in werking zal treden, zullen een aantal wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, zoals bepaald in het decreet van 28 maart 1990 tot wijziging van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand in uitvoering kunnen worden gebracht.

Voor wat de taken van de comités voor bijzondere jeugdzorg betreft betekent dit dat zij vanaf dat ogenblik hun bevoegdheid inzake het organiseren van bijstand en hulp in problematische opvoedingssituaties ten volle zullen kunnen uitoefenen, aangezien de vorderingsgronden voor de jeugdrechtbank, bepaald in artikel 36 eerste lid 1°, 2° en 3° van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming dan zullen opgeheven zijn.

De jeugdrechtbank zal dan nog enkel kennisnemen van problematische opvoedingssituaties in de gevallen bepaald in artikel 22 eerste lid 1° en 2° van de

decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

- 3. De volgende maatregelen worden genomen om aan de wensen van de Westvlaamse comités voor bijzondere jeugdzorg tegemoet te komen.
  - a. Voor wat de sociale diensten betreft, **overheveling van GECO's**, momenteel tewerkgesteld bij de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank, naar de sociale diensten bij de comités voor bijzondere jeugdzorg in afwachting van de aanwerving van statutairen.
  - b. Voor wat de secretariaten betreft zal aan de Minister van Openbaar Ambt worden gevraagd zo vlug mogelijk te voorzien in de opvulling van de plaatsen die nog open staan na uitvoering van het affectatiebesluit.

Vraag nr. 20 van 29 januari 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gordel rond Brussel 1991 — Boycot Sint-Genesius-Rode

De organisatie van de Gordel rond Brussel is volop

bezig. De niet medewerking van een gemeentebestuur kan de organisatie ervan in 1991 in het gedrang brengen.

De aan de geachte Minister toegeschreven traagheid bij de behandeling van het dossier voor de bouw van 24 bejaardenwoningen door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Sint-Genesius-Rode heeft geleid tot de dreiging van het gemeentebestuur de organisatie van de Gordel te saboteren zo geen genoegdoening wordt bekomen.

Krijgt het OCMW van Sint-Genesius-Rode ter zake een voorkeursbehandeling ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Reeds op 23 februari 1989 keurde ik het voorontwerp goed inzake de bouw van een wooncomplex met dienstverlening van 25 wooneenheden. Het OCMW van Sint-Genesius-Rode heeft evenwel nooit een ontwerp-dossier dienaangaande bij mij ingediend.

Op 23 juli 1990 nam de raad voor maatschappelijk welzijn van Rode evenwel een nieuwe beslissing tot het bouwen van 24 serviceflats via leasing en tot het sluiten van een leasingovereenkomst met het Gemeentekrediet, dat alles zonder dat aan de OCMW-raad een gemotiveerde omstandige raming werd voorgelegd, zonder dat een offerteaanvraag werd gedaan bij meerdere financiële instellingen en zonder dat het advies van het college van burgemeester en schepenen werd ingewonnen.

Vier Vlaamse raadsleden dienden tegen deze beslissing klacht in bij de gouverneur van de provincie Brabant.

Teneinde dit dossier vooruit te helpen, werd het schepencollege op 24 september 1990 op mijn kabinet ontvangen. Tijdens deze bespreking werd hen gedetailleerd uitgelegd wat er moest worden gedaan om zo vlug mogelijk een dossier in te dienen dat wettelijk volledig in orde is.

Ook de gouverneur van Brabant schreef in zijn brief van 14 november 1990 aan het OCMW van Rode dat de wettelijk voorziene procedure moest worden toegepast en hij verzocht het OCMW dan ook die beslissing van 23 juli 1990 te herzien en de voorziene procedure inzake overheidsopdrachten toe te passen. Tot nu toe heeft de OCMW-raad van Rode hieraan geen enkel gevolg gegeven, zodat er bij mijn diensten nog geen enkel wettelijk samengesteld dossier is ingediend.

Er kan mij hoegenaamd niet enige traagheid in de behandeling van het desbetreffende dossier worden verweten.

**Vraag nr. 21
van 4 februari 1991
van de heer R. VAN STEENKISTE**

ARGO-internaten — Financiering gerechtskinderen

Op 21 januari 1991 heeft een bepaald jeugdrechter aan de Directie van het Rijksinternaat voor Gerechtskinde-

ren te Kuurne laten weten dat hij van de geachte Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin heeft vernomen dat nieuwe plaatsingen in de internaten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) niet meer zullen worden gefinancierd uit het Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand en dat de huidige plaatsingen slechts tot het einde van het lopende schooljaar uit het Fonds zullen worden gesubsidieerd.

Ik veronderstel dat deze gegevens verband houden met het besluit van 12 december 1990 (Belgisch Staatsblad van 20 december 1990) van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidiënormen zoals bepaald in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Waarom worden de nieuwe plaatsingen in de ARGO-internaten niet meer gefinancierd uit het Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand ?
2. Waarom zullen de bestaande plaatsingen slechts tot het einde van het lopende schooljaar uit het Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand worden gesubsidieerd ?
3. Is de geachte Minister zich bewust van het feit dat dergelijke situatie een flagrante discriminatie inhoudt ten opzichte van de ARGO-internaten en dat hierdoor het ARGO-internaat te Kuurne in het bijzonder wordt bedreigd ?
4. Komt volgens de geachte Minister de grondwettelijke vrijheid van schoolkeuze niet in het gedrang ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voorwaarde tot subsidiëring in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.
  - I.A. Subsidiëring van de onderhouds- en opvoedingskosten.

De subsidiëeringsgrond voor de onderhouds- en opvoedingskosten van minderjarigen geplaatst door de jeugdrechtbank of comité voor bijzondere jeugdzorg wordt in essentie geregeld door artikel 1bis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidiënormen zoals bedoeld in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

Artikel 1bis : „Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon evenals elke vereniging of inrichting die zich voornemt om, in het kader van de hulp- en bijstandsregeling, jongeren te begeleiden of door te gaan en gezamenlijk meer dan drie jongeren op te nemen die niet tot hetzelfde gezin behoren, dient daartoe vooraf door de Executieve te worden erkend.”

Basisvoorwaarde voor subsidiëring is de erkenning, een erkenning die noodzakelijk is indien een vereniging doorgaans meer dan drie meerderjarigen opneemt in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.

De inhoud van dit artikel stemt overeen met de wettelijke regeling die reeds sedert 1974 in voege is, met name artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 november 1974 tot vaststelling van de algemene voorwaarden voor erkenning bedoeld in artikel 66 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

„Artikel 1 — Dit besluit is toepasselijk op iedere natuurlijke of rechtspersoon, op iedere vereniging of inrichting die doorgaans en gezamenlijk meer dan drie minderjarigen in verband met de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming geplaatst, opneemt of zich daartoe bereid verklaart, behalve indien die minderjarigen tot één enkel gezin behoren”.

Dit betekent dat reeds sinds 1974 een instelling die doorgaans meer dan 3 personen opneemt in het kader van de jeugdbescherming over een erkenning moet beschikken.

Het besluit van de Executieve van 20 december 1989 heeft aan die bepaling niets gewijzigd.

I.B. Wie kan instellingen in het kader van de jeugdbescherming erkennen ?

Volgens voornoemd koninklijk besluit van 22 november 1974 (artikelen 4, 6 en 9) was enkel de Minister van Justitie bevoegd om instellingen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand te erkennen.

Door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werd deze bevoegdheid overgedragen aan de respectieve gemeenschapsoverheden.

Hieruit vloeit voort dat een instelling maar over een erkenning kan beschikken, recht gevend op subsidiëring, hetzij gegeven door een Minister van Justitie hetzij door een Gemeenschapsexecutieve.

Ter uitvoering van de decreten inzake de bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 werden bij ministerieel besluit van 12 juli 1990 houdende uitvoering van artikel 123 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 alle, zonder één uitzondering, bestaande erkenningen op basis van de vroegere nationale wetgeving omgezet in een erkenning in het kader van voornoemd decreet inzake bijzondere jeugdbijstand.

I.C. Geen enkel ARGO (vroeger rijks)-internaat heeft ooit over een erkenning beschikt als voorziening bijzondere jeugdbijstand.

Ook het ARGO-internaat van Kuurne heeft nooit over een vereiste erkenning beschikt.

Enkel bestaat er een koninklijk besluit van 13 maart 1969 houdende oprichting van een rijks-

internaat toegankelijk voor kinderen te plaatsen door de jeugdrechtsbank met als enig artikel: „Aan de Rijkslagere school te Kuurne wordt een internaat toegevoegd ook toegankelijk voor Kinderen te plaatsen door de jeugdrechtsbank”.

Het volgende wordt vastgesteld.

1. Het betreffende koninklijk besluit dateert van vóór de reglementering van 22 november 1974 en geeft zeker geen recht tot subsidiëring in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.
2. Het betreft een koninklijk besluit uitgevaardigd door de Minister van Nationale Opvoeding.
3. Het koninklijk besluit bepaalt ter zake enkel dat het internaat toegankelijk is voor kinderen geplaatst door de jeugdrechtsbank.

Een bepaling die geen ministerieel besluit vereist daar in principe elk internaat toegankelijk is en was voor kinderen geplaatst door de jeugdrechtsbank.

I.D. Erkenning voorwaarde voor kwaliteitszorg

Er moet hierbij aan herinnerd worden dat het voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 28 december 1989, zoals het vroegere koninklijk besluit van 22 november 1974, aan de verenigingen die wensen in aanmerking te komen voor erkenning een reeks strenge voorwaarden stelt.

Zo somt artikel 20 van voornoemd besluit van 20 december 1989 50 expliciete erkenningsvoorwaarden op, waarvan 8 betrekking hebben op de kwaliteit van het tewerkgestelde personeel, 18 betrekking hebben op criteria inzake materiële infrastructuur waaronder belangrijke bepalingen inzake brandveiligheid, 24 voorwaarden hebben betrekking op voorwaarden inzake opname, verzorging, onderwijs, de morele vorming, de beroepsopleiding, het opvoedingsregime en de boekhouding.

Daarnaast worden in de artikelen 21 tot 40 per specifieke werkvorm bijkomende voorwaarden gesteld.

Belangrijk daarbij is ook dat de inspectie uitgevoerd door de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, enkel gebeurt voor erkende voorzieningen bijzondere jeugdbijstand.

Met andere woorden het hebben van een erkenning houdt voor de beleidsverantwoordelijken een aantal garanties in met betrekking tot de huisvesting, de veiligheid en het opvoedingsregime en de controle erop door de bevoegde inspectie.

Enkel onder die voorwaarden kan een aanwending van gemeenschapsgelden worden verantwoord.

II. Subsidiëring van bijzondere kosten in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.

Titel III, de artikelen 108 tot 120, van voornoemd Executieve-besluit van 28 december 1989 voorzien in de mogelijkheid van subsidiëring van bijzondere kosten.

Het betreft kosten gemaakt ten voordele van jongeren geplaatst door het **comité** voor bijzondere jeugdzorg of jeugdrechter in een al dan niet erkende residentiële voorziening voor :

- niet-gewone geneeskundige verzorging (artikel 110, § 1)
- niet-gewone farmaceutische kosten (artikel 110, § 2)
- ziekenhuisverblijf (artikel 110, § 3)
- kosten in verband met enuresis-patiënten (artikel 110, § 4)
- kosten van onderwijs en opvoeding, kleuter- en lager onderwijs uitgezonderd (artikel 112)
- zakgeld (artikel 113)
- schoolreizen met studiedoel (artikel 114)
- eerste uitzet (artikel 115)
- reiskosten (artikel 116)
- schade die niet verzekerd is (artikel 117)
- heropnamekosten (artikel 118)
- bijzondere uitgaven voor uitzonderlijke kosten (artikel 119)

Hieruit kan worden afgeleid dat de bijzondere kosten niet kunnen worden aangewend voor het dekken van uitgaven voor het onderhoud en de opvoeding van de minderjarigen, evenmin als voor betaling van schoolkosten voor het kleuter- en lager onderwijs.

Deze regeling stemt ook hier overeen met deze vervat in het ministerieel besluit van 15 juni 1978 houdende vaststelling van de toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit van 22 november 1966 met betrekking tot de toelagen voor bijzondere kosten bepaald bij artikel 70, vierde lid van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

III Antwoorden op de gestelde vragen

1. Omdat voor dergelijke betaling geen enkele rechtsgrond bestaat.

Meer zelfs, inrichtingen die doorgaans meer dan 3 minderjarigen opnemen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand en daartoe niet erkend zijn bevinden zich in de onwettelijkheid.

(Zie artikel 1bis van het voornoemd besluit van 28 december 1989 dat een overname is van artikel 1 van het voornoemd koninklijk besluit van 22 november 1966).

De Executieve heeft ter zake geen beperkingen ingevoerd ten opzichte van het koninklijk besluit van 22 november 1966.

2. Zie antwoord op vraag 1.

3. Voor zowel de ARGO-internaten als de vrije internaten geldt dezelfde reglementering als hierboven beschreven en wordt dezelfde toepassing gemaakt. Er kan derhalve op geen enkele wijze sprake zijn van enige discriminatie.

4. De grondwettelijke vrijheid van schoolkeuze komt door de huidige reglementering niet in het gedrang.

- a. Plaatsingen door de comités voor bijzondere jeugdzorg gebeuren op volledig vrijwillige basis.

Bij plaatsing in gelijk welke inrichting geldt artikel 44 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

„Art. 44. Elke persoon die, in welke hoedanigheid ook, zijn medewerking verleent aan de toepassing van deze gecoördineerde decreten of van een wet betreffende de opgave van maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, moet de godsdienstige, de ideologische en de wijsgerige overtuiging van de gezinnen waartoe de minderjarigen behoren of van de personen bedoeld in de artikelen 30 en 47, eerbiedigen.”

Dit houdt onder meer in dat de ouders, bij plaatsing in gelijk welke inrichting, op vrije wijze een school voor hun kind kunnen kiezen.

Dezelfde bepaling geldt voor de plaatsingen door jeugdrechtbanken (met uitzondering bij een maatregel van ontzetting uit de ouderlijke macht).

- b. Zowel **comités** voor bijzondere jeugdzorg als de jeugdrechtbanken kunnen kinderen blijven verwijzen naar ARGO-internaten van de Staat.

Als restrictie geldt evenwel dat indien er gemiddeld meer dan 3 minderjarigen worden opgenomen, de inrichting over een erkenning dient te beschikken en moet voldoen aan alle wettelijke erkenningsvoorwaarden.

- c. Uit het voorgaande blijkt dat de keuze tussen een opvoedingsinstelling voor uitvoering van gerechtelijke maatregelen of beslissingen van het **comité** voor bijzondere jeugdzorg en de schoolkeuze twee totaal te onderscheiden zaken zijn.

Met betrekking tot de schoolkeuze zijn er de grondwettelijke rechten inzake keuze, met betrekking tot de keuze van de opvoedingsinstelling heeft de Vlaamse Raad in artikel 44 van voornoemd decreet de noodzakelijke waarborgen ingebouwd.

Samengevat : Er kan worden gesteld dat sinds 1966 geen enkele rechtsgrond bestaat voor subsidiëring van de rijksinternaten,

thans ARGO-internaten als voorzieningen bijzondere jeugdbijstand.

Geen van deze instellingen heeft ooit de nodige erkenning verworven.

In de mate dat ze doorgaans meer dan drie minderjarigen opnemen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand bevinden ze zich in de onwettelijkheid.

Deze vaststellingen vloeien niet voort uit recente beslissingen van de Executieve maar bestaan onveranderd sinds 1966.

Ten slotte kan ik het geachte lid mededelen dat mijn diensten op dit ogenblik het dossier grondig onderzoeken teneinde een passende oplossing te vinden die in overeenstemming is met de decretale en reglementaire regelingen.

**Vraag nr. 22
van 6 februari 1991
van de heer A. LARIDON**

ARGO-internaten — Niet-subsidiëring door Fonds Bijzondere Jeugdbijstand

Eén van de wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidiënormen zoals bedoeld in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 (Belgisch Staatsblad van 20 december 1990), betreft de vervanging van artikel 107 door volgende bepaling :

„Het bedrag van de toelage per dag, toegekend voor begunstigden die geplaatst zijn in voorzieningen waarop de erkenningsvoorwaarden van Boek 1 niet van toepassing zijn en waarvoor noch geheel noch gedeeltelijk in een betoelaging wordt voorzien of waarvoor noch geheel noch gedeeltelijk overheidskredieten worden ter beschikking gesteld, voor de onderhoudskosten van de door deze voorzieningen begeleide of opgenomen jongeren stemt overeen met het in artikel 96 voorziene bedrag.”

Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit betekent :

1. dat de plaatsingen in internaten, ingericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), niet meer kunnen worden gesubsidieerd ten laste van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand ;
2. dat hier een inbreuk wordt gepleegd op de vrije keuze van de ouders, vermits internaten ingericht door de ARGO geen beroep kunnen doen op het Fonds '81, het Fonds voor Medische Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voorwaarde tot subsidiëring in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.

I.A Subsidiëring van de onderhouds- en opvoedingskosten.

De subsidiëeringsgrond voor de onderhouds- en opvoedingskosten van minderjarigen geplaatst door de jeugdrechtbank of comité voor bijzondere jeugdzorg wordt in essentie geregeld door artikel 1bis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidiënormen zoals bedoeld in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

Artikel 1bis : „Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon evenals elke vereniging of inrichting die zich voornemt om, in het kader van de hulp- en bijstandsregeling, jongeren te begeleiden of doorgaans en gezamenlijk meer dan drie jongeren op te nemen die niet tot hetzelfde gezin behoren, dient daartoe vooraf door de Executieve te worden erkend.”

Basisvoorwaarde voor subsidiëring is de erkenning, een erkenning die noodzakelijk is indien een vereniging doorgaans meer dan drie meerderjarigen opneemt in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.

De inhoud van dit artikel stemt overeen met de wettelijke regeling die reeds sedert 1974 in voege is, met name artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 november 1974 tot vaststelling van de algemene voorwaarden voor erkenning bedoeld in artikel 66 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

„Artikel 1 — Dit besluit is toepasselijk op iedere natuurlijke of rechtspersoon, op iedere vereniging of inrichting die doorgaans en gezamenlijk meer dan drie minderjarigen in verband met de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming geplaatst, opneemt of zich daartoe bereid verklaart, behalve indien die minderjarigen tot één enkel gezin behoren”.

Dit betekent dat reeds sinds 1974 een instelling die doorgaans meer dan 3 personen opneemt in het kader van de jeugdbescherming over een erkenning moet beschikken.

Het besluit van de Executieve van 20 december 1989 heeft aan die bepaling niets gewijzigd.

I.B. Wie kan instellingen in het kader van de jeugdbescherming erkennen ?

Volgens voornoemd koninklijk besluit van 22 november 1974 (artikelen 4, 6 en 9) was enkel de Minister van Justitie bevoegd om instellingen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand te erkennen.

Door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werd deze bevoegdheid overgedragen aan de respectieve gemeenschapsoverheden.

Hieruit vloeit voort dat een instelling maar over een erkenning kan beschikken, recht gevend op subsidiëring, hetzij gegeven door een Minister van Justitie hetzij door een Gemeenschapsexecutieve.

Ter uitvoering van de decreten inzake de bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 werden bij ministerieel besluit van 12 juli 1990 houdende uitvoering van artikel 123 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 alle, zonder één uitzondering, bestaande erkenningen op basis van de vroegere nationale wetgeving omgezet in een erkenning in het kader van voornoemd decreet inzake bijzondere jeugdbijstand.

I.C. Geen enkel ARGO (vroeger rijks)-internaat heeft ooit over een erkenning beschikt als voorziening bijzondere jeugdbijstand.

Ook het ARGO-internaat van Kuurne heeft nooit over een vereiste erkenning beschikt.

Enkel bestaat er een koninklijk besluit van 13 maart 1969 houdende oprichting van een rijks-internaat toegankelijk voor kinderen te plaatsen door de jeugdrechtbank met als enig artikel : „Aan de Rijkslagere school te Kuurne wordt een internaat toegevoegd ook toegankelijk voor Kinderen te plaatsen door de Jeugdrechtbank”.

Het volgende wordt vastgesteld.

1. Het betreffende koninklijk besluit dateert van vóór de reglementering van 22 november 1974 en geeft zeker geen recht tot subsidiëring in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.
2. Het betreft een koninklijk besluit uitgevaardigd door de Minister van Nationale Opvoeding.
3. Het koninklijk besluit bepaalt ter zake enkel dat het internaat toegankelijk is voor kinderen geplaatst door de jeugdrechtbank.

Een bepaling die geen ministerieel besluit vereist daar in principe elk internaat toegankelijk is en was voor kinderen geplaatst door de jeugdrechtbank.

1 .D. Erkenning voorwaarde voor kwaliteitszorg

Er moet hierbij aan herinnerd worden dat het voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 28 december 1989, zoals het vroegere koninklijk besluit van 22 november 1974, aan de verenigingen die wensen in aanmerking te komen voor erkenning een reeks strenge voorwaarden stelt.

Zo somt artikel 20 van voornoemd besluit van 20 december 1989 50 expliciete erkenningsvoorwaarden op, waarvan 8 betrekking hebben op de kwaliteit van het tewerkgestelde personeel, 18 betrekking hebben op criteria inzake materiële infrastructuur waaronder belangrijke bepalingen inzake brandveiligheid, 24 voorwaarden hebben betrekking op voor-

waarden inzake opname, verzorging, onderwijs, de morele vorming, de beroepsopleiding, het opvoedingsregime en de boekhouding.

Daarnaast worden in de artikelen 21 tot 40 per specifieke werkvorm bijkomende voorwaarden gesteld.

Belangrijk daarbij is ook dat de inspectie uitgevoerd door de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, enkel gebeurt voor erken- de voorzieningen bijzondere jeugdbijstand.

Met andere woorden het hebben van een erkenning houdt voor de beleidsverantwoordelijken een aantal garanties in met betrekking tot de huisvesting, de veiligheid en het opvoedingsregime en de controle erop door de bevoegde inspectie.

Enkel onder die voorwaarden kan een aanwending van gemeenschapsgelden worden verantwoord.

II Subsidiëring van bijzondere kosten in het kader van de bijzondere jeugdbijstand.

Titel III, de artikelen 108 tot 120, van voornoemd Executieve-besluit van 28 december 1989 voorzien in de mogelijkheid van subsidiëring van bijzondere kosten.

Het betreft kosten gemaakt ten voordele van jongeren geplaatst door het comité voor bijzondere jeugdzorg of jeugdrechter in een al dan niet erkende residentiële voorziening voor :

- niet-gewone geneeskundige verzorging (artikel 110, § 1)
- niet-gewone farmaceutische kosten (artikel 110, § 2)
- ziekenhuisverblijf (artikel 110, § 3)
- kosten in verband met enuresis-patiënten (artikel 110, § 4)
- kosten van onderwijs en opvoeding, kleuter- en lager onderwijs uitgezonderd (artikel 112)
- zakgeld (artikel 113)
- schoolreizen met studiedoel (artikel 114)
- eerste uitzet (artikel 115)
- reiskosten (artikel 116)
- schade die niet verzekerd is (artikel 117)
- heropnamekosten (artikel 118)
- bijzondere uitgaven voor uitzonderlijke kosten (artikel 119)

Hieruit kan worden afgeleid dat de bijzondere kosten niet kunnen worden aangewend voor het dekken van uitgaven voor het onderhoud en de opvoeding van de minderjarigen, evenmin als voor betaling van schoolkosten voor het kleuter- en lager onderwijs.

Deze regeling stemt ook hier overeen met deze

vervat in het ministerieel besluit van 15 juni 1978 houdende vaststelling van de toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit van 22 november 1966 met betrekking tot de toelagen voor bijzondere kosten bepaald bij artikel 70, vierde lid van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

III. Antwoorden op de gestelde vragen

1. Er bestaat sinds 1966 geen enkele rechtsgrond voor subsidiëring van de rijksinternaten, thans ARGO-internaten als voorzieningen bijzondere jeugdbijstand.

Geen van deze instellingen heeft ooit de nodige erkenning verworven.

In de mate dat ze doorgaans meer dan drie minderjarigen opnemen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand bevinden ze zich in de onwettelijkheid.

Deze vaststellingen vloeien niet voort uit recente beslissingen van de Executieve maar bestaan onveranderd sinds 1966.

2. De grondwettelijke vrijheid van schoolkeuze komt door de huidige reglementering niet in het gedrang.

- a. Plaatsingen door de comités voor bijzondere jeugdzorg gebeuren op volledig vrijwillige basis.

Bij plaatsing in gelijk welke inrichting geldt artikel 44 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

„Art. 44. Elke persoon die, in welke hoedanigheid ook, zijn medewerking verleent aan de toepassing van deze gecoördineerde decreten of van een wet betreffende de opgave van maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, moet de godsdienstige, de ideologische en de wijsgerige overtuiging van de gezinnen waartoe de minderjarigen behoren of van de personen bedoeld in de artikelen 30 en 47, eerbiedigen.”

Dit houdt onder meer in dat de ouders, bij plaatsing in gelijk welke inrichting, op vrije wijze een school voor hun kind kunnen kiezen.

Dezelfde bepaling geldt voor de plaatsingen door jeugdrechtbanken (met uitzondering bij een maatregel van ontzetting uit de ouderlijke macht).

- b. Zowel comités voor bijzondere jeugdzorg als de jeugdrechtbanken kunnen kinderen blijven verwijzen naar ARGO-internaten van de Staat.

Als restrictie geldt evenwel dat indien er gemiddeld meer dan 3 minderjarigen worden opgenomen, de inrichting over een erkenning dient te beschikken en moet voldoen aan alle wettelijke erkenningsvoorwaarden.

- c. Uit het voorgaande blijkt dat de keuze tussen een opvoedingsinstelling voor uitvoering van gerechtelijke maatregelen of beslissingen van het comité voor bijzondere jeugdzorg en de schoolkeuze twee totaal te onderscheiden zaken zijn.

Met betrekking tot de schoolkeuze zijn er de grondwettelijke rechten inzake keuze, met betrekking tot de keuze van de opvoedingsinstelling heeft de Vlaamse Raad in artikel 44 van voornoemd decreet de noodzakelijke waarborgen ingebouwd.

Ten slotte kan ik het geachte lid medelen dat mijn diensten op dit ogenblik het dossier grondig onderzoeken teneinde een passende oplossing te vinden die in overeenstemming is met de decretale en reglementaire regelingen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 88
van 25 januari 1991
van de heer J. DEVOLDER

MER — Categorieën van inrichtingen

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen is in artikel 10 bepaald dat graverijen, groeven, uitgravingen van de industriële winning van zand, grind, klei en dergelijke met een totale voor winning bestemde oppervlakte van meer dan 10 hectare, inrichtingen zijn waarvoor een milieueffectrapport (MER) wordt vereist.

In dit verband had ik van de geachte Minister willen vernemen of dit MER ook is vereist indien voor een bestaande exploitatie, waar de ontginning volledig is gebeurd, een uitbreiding wordt aangevraagd voor 7 hectare in een totale nog beschikbare oppervlakte in de ontginningszone van meer dan 10 hectare.

Antwoord

In verband met zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende melden.

Uit de bepalingen van artikel 3, categorie 10 van het MER-besluit hinderlijke inrichtingen blijkt duidelijk dat een milieueffectrapport vereist is voor graverijen, groeven en uitgraverijen van de industriële winning van zand, grind, klei, en dergelijke met een totale voor winning bestemde oppervlakte van meer dan 10 hectare. Vermits deze bestemming is vastgelegd in uitvoering van de wetgeving betreffende de ruimtelijke ordening en er moet van uit worden gegaan dat deze ook volledig, zij het misschien op termijn, zal worden gerealiseerd, is in het door het geachte lid vermelde geval een milieueffectrapport vereist daar de nog beschikbare oppervlakte in de ontginningszone meer dan 10 hectare bedraagt.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 69
van 29 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gordel rond Brussel 1991 — Boycot Sint-Genesius-Rode

De organisatie van de Gordel rond Brussel 1991 is reeds volop bezig. De niet medewerking van een onwilling gemeentebestuur kan reeds nu de organisatie bemoeilijken.

De aan de geachte Minister toegeschreven weigering om subsidies te verlenen voor de afwerking van het sportcomplex te Sint-Genesius-Rode heeft geleid tot een dreiging van het gemeentebestuur de organisatie van de Gordel in Sint-Genesius-Rode te boycotten.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister opdat de organisatie van de Gordel niet in gedrang zal komen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het dossier in verband met de Gordel rond Brussel 1991 en de eventuele boycot vanwege de gemeente Sint-Genesius-Rode momenteel op mijn administratie wordt onderzocht.

Er zal worden nagegaan hoe de belangen van de betrokken partijen het best kunnen worden verzoend.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 102
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Middagtoezicht in het onderwijs — Bezoldiging

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister verneemen of het juist is dat het besluit dat een vergoeding voor middagtoezicht toekent, werd opgeheven ?

Zo ja, sinds wanneer geldt die opheffing en wat wordt er in de plaats gesteld ? Zijn er plannen dienaangaande ? Werden de scholen hierover ingelicht en zo ja, wanneer ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het koninklijk besluit van 10 maart 1977 betreffende het toezicht in het kleuter- en lager onderwijs opgeheven werd bij artikel 10, 4° van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II. De toelagen voor middagtoezicht werden vanaf 1 januari 1991 opgenomen in de geglobaliseerde werkingsmiddelen die worden berekend en toegekend overeenkomstig de be-

palingen van Titel 1, Hoofdstuk 1, van het voornoemde decreet van 31 juli 1990.

De onderwijsinstellingen werden daarop gewezen, onder andere bij omzendbrief van 1 oktober 1990, referentie 0.82.07.02/MTZ/FV/253.

Vraag nr. 103
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Onderwijs — Weddeschalen

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister verneemen hoeveel verschillende weddeschalen er waren op 1 januari 1990 ? Is dit aantal op heden verminderd ?

Kan de geachte Minister me tevens de bestaande weddeschalen (aan de index 100 procent) mededelen op :

1. 1 januari 1990 ;
2. 1 november 1990 ;

met vermelding van de annales en biënnales ?

Mag ik vragen welke schalen er in 1990 werden gewijzigd en in welke mate ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat mijn administratie thans de laatste hand legt aan het opstellen van de besluiten tot aanpassing van de weddeschalen op 1 januari 1990 en 1 november 1990 van het bestuurs- en het onderwijzend personeel, van de PMS-centra en van het administratief, meesters-, vak- en dienstpenseel.

Gelet op de omvang van het antwoord zullen de gevraagde gegevens, zodra zij klaar zijn voor publikatie in het Staatsblad, rechtstreeks aan het geachte lid worden mede gedeeld.

Vraag nr. 105
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Onderwijs — Sociale abonnementen

Ik verneem dat er een andere regeling zou bestaan inzake de sociale abonnementen. Er blijkt evenwel nog geen enkele mededeling te zijn gebeurd aan de scholen, waardoor geen uitkeringen meer worden verricht aan het personeel als tussenkomst van de werkgever.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister vragen of die tussenkomst verplichtend, afgeschaft of facultatief is ? Wat is het bedrag van de tussenkomst van de werkgever en geldt dit voor al het personeel ? Welke was de regeling vóór 1 januari 1991 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het verlenen van een tussenkomst in het sociaal abonnement een aangelegenheid is van de werkgevers, in dit geval de inrichtende machten van de onderwijs-

instellingen. Mijn diensten hebben hierin geen bevoegdheid.

Er bestaan evenwel geen reglementaire bezwaren dat de onderwijsinstellingen een dergelijke tussenkomst met werkingsmiddelen vereffenen.

Vraag nr. 106
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

AM VD-personeel — Weddeschalen

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister voor het administratief, het meester-, het vak- en het dienstpersoneel (AMVD-personeel) vernemen hoeveel verschillende weddeschalen er waren op 1 januari 1990 ? Is dit aantal op heden verminderd ?

Kan de geachte Minister me de bestaande weddeschalen (aan de index 100 procent) mededelen op :

1. 1 januari 1990 ;
2. 1 november 1990 ;

met vermelding van de annales en de biënnales ?

Mag ik vragen welke schalen in 1990 werden gewijzigd en in welke mate ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nummer 103 van dezelfde datum (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 9 van 4 maart 1991, bladzijde 420).

Vraag nr. 107
van 29 januari 1991
van mevrouw N. MAES

BSO — Keuze maatschappelijke vorming, geschiedenis, aardrijkskunde

Op 18 augustus 1990 werd in het Belgisch Staatsblad de tekst van het decreet betreffende het onderwijs-11 gepubliceerd.

Op bladzijde 15985 staat geschreven dat de basisvorming bestaat uit :

- „in het 1e en 2e leerjaar van de tweede graad van het BSO (. . .) maatschappelijke vorming of geschiedenis en/of aardrijkskunde ;
- in het 1e en 2e leerjaar van de derde graad van het BSO (. . .) maatschappelijke vorming of geschiedenis en/of aardrijkskunde”.

In de omzendbrief die in juli 1990 met de referte 502(90)6-(26-6-1990) naar de scholen werd gestuurd, staat op de bladzijden 297 en 298 te lezen dat de basisvorming bestaat uit :

- „in het 1e en 2e leerjaar van de tweede graad van het BSO (. . .) maatschappelijke vorming of geschiedenis en aardrijkskunde ;

- in het 1e en 2e leerjaar van de derde graad van het BSO (. . .) maatschappelijke vorming of geschiedenis en aardrijkskunde”.

Kan de geachte Minister mij mededelen hoe het komt dat de tekst van de omzendbrief niet gelijklopend is met de tekst van artikel 55 van het decreet betreffende het onderwijs-II.

Door welke tekst zijn de scholen gebonden ?

Zal de geachte Minister de verwarring die er in de betrokken onderwijsmiddelen is gerezen, wegnemen en eventueel een rechtzetting op de omzendbrief publiceren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid erop te wijzen dat de tekst van de circulaire SOZ (90)6 van 26 juni 1990, zoals gepubliceerd in de coördinatie van de omzendingbrieven, volkomen in overeenstemming is met de door haar geciteerde teksten van het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990.

De schoolverantwoordelijken werden er reeds meermaals op gewezen dat de in bedoelde coördinatie opgenomen omzendingbrieven prevaleren op onderrichtingen die wegens hun hoogdringendheid vooraf met een afzonderlijk schrijven worden verspreid en die, gelet op de werking van onze parlementaire instellingen, kunnen verschillen van de uiteindelijk goedgekeurde teksten.

Vraag nr. 109
van 30 januari 1991
van de heer A. DE BEUL

Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten

In de maand september van het jaar 1650 maakte de Vlaamse goudsmid Jan Jacobs, toen wonende te Bologna (Italië), zijn testament. Daarin bepaalde hij de stichting van onder meer een college waar, naast anderen, drie of vier jeugdige Vlamingen van Brussel of Antwerpen of het hertogdom Brabant gratis universitaire studien zouden kunnen volgen. In de loop der tijden werden de voorwaarden om deze studiebeurs te bekomen misschien wel veranderd.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Welke zijn de huidige voorwaarden ?
2. Indien de voorwaarden ooit werden gewijzigd, wanneer geschiedde dit voor het laatst en waarin bestond de wijziging ?
3. Wat waren de namen van de begunstigden van 1970 tot nu ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de studiebeurs die, ter uitvoering van het testament anno 1650 opgemaakt door de Vlaamse goudsmid Jan Jacobs, toen wonende te Bologna (Italië), aan een viertal jeugdige Vlamingen kunnen worden toegekend met het oog op het volgen van univer-

sitaire studies aan een college dat bij hetzelfde testament werd gesticht, niet door mijn departement worden verleend.

Mijn diensten kennen enkel studietoelagen toe aan studenten en leerlingen die de voorwaarden, gesteld in de wet van 19 juli 1971 en zijn uitvoeringsbesluiten en het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983, vervullen.

Vraag nr. 110
van 30 januari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Leerlingenvervoer — Tarieven

Naar aanleiding van het ongenoegen dat mij werd meegedeeld door de ouders van wie de kinderen **schoollopen** in Eizing-Lennik, stel ik de geachte Minister hierbij enkele vragen in verband met het beleid aangaande de tarifiering van het gebruik van schoolbussen.

1. Bij de tariefaanpassingen stelt men een verdubbeling van de prijzen vast. Het feit dat zeer korte afstanden thans aan vol tarief worden aangerekend heeft tot gevolg dat veel ouders dit traject voortaan met eigen vervoer afleggen of hun kind te voet of met de fiets naar school laten gaan. Dit veroorzaakt extra drukte en extra gevaar.

Weegt een administratieve vereenvoudiging van het prijssysteem op tegen een verhoging van de verkeersdrukte en van de risico's? Verschuift men hierdoor niet de kosten van de ene sector naar een andere?

2. Is het juist dat het vervoer naar deze lokale school voortaan elke gegadigde trimesterieel 1.800 frank kost, ongeacht de gezinstoestand en ongeacht het aantal dagen dat men effectief van dit vervoer gebruik maakt?
3. Werd er bij het vastleggen van de nieuwe tarieven overleg gepleegd met directies en ouderverenigingen van scholen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het doel van de tariefaanpassingen was niet een administratieve vereenvoudiging, doch een aanpassing aan de tarieven van het openbaar vervoer, met als gevolg een gunstige invloed op de begroting. Minder gebruik van de schoolbussen kan theoretisch inderdaad aanleiding geven tot een beperkte lokale verhoging van de verkeersdrukte.
2. Het is niet juist dat elke gegadigde van het school-

vervoer trimestrieel 1.800 frank betaalt. Een recht-hebbende leerling van het kleuter- of van het lager onderwijs rijdt nu nog gratis. Er werd ook een mogelijkheid gelaten om tussen te komen voor sociale gevallen. Het is wel zo dat het sporadisch gebruik van het leerlingenvervoer werd bemoeilijkt.

3. Het vastleggen van deze tarieven gebeurde op basis van het koninklijk besluit nummer 468 van 9 oktober 1986.

Er werd geen overleg gepleegd met directies en ouderverenigingen van scholen.

Vraag nr. 118
van 11 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Hoger Instituut Karel Buls-Funck — Toekomst

Het Hoger Instituut Karel Buls-Funck te Brussel is een begrip in de regio Brussel maar bevindt zich nu in een preciaire situatie. Ingevolge herstructureringen in de school en het verminderd aanzien van de **onderwijzers**-loopbaan zijn er slechts 35 leerlingen in de afdeling voor onderwijzer van de normaalschool. De school blijft erkend op voorwaarde dat de inrichtende macht, de stad Brussel, de afdeling voor onderwijzer op eigen kosten inricht. De stad zelf kampt met een preciaire financiële toestand, zodat de kans bestaat dat bedoelde afdeling volgend jaar wordt opgeheven. Dit zou het gevolg hebben dat Vlaamse scholen in het Brussels Gewest geen leerkrachten meer zouden kunnen inzetten die zijn gevormd in een normaalschool uit het derde onderwijsnet van datzelfde Gewest.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke maatregelen hij neemt om de normaalschool van het Hoger Instituut Karel Buls-Funck, deze moeilijke periode te laten overleven.

Antwoord

Artikel 122 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 heeft een bijzondere regeling ingesteld voor de onderwijsinstellingen van het arrondissement Brussel-Hoofdstad. De bijzondere maatregelen hebben betrekking op de instandhouding en de subsidiëring van instellingen en/of afdelingen van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan en van het aanvullend secundair beroepsonderwijs.

Indien een instelling of afdeling van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan of van het aanvullend secundair beroepsonderwijs van het gesubsidieerd onderwijs de gestelde rationalisatienorm niet bereikt en de betrokken inrichtende macht beslist op eigen kosten de instelling en/of de afdeling verder te organiseren, kan de inrichtende macht op het ogenblik dat de rationalisatienorm opnieuw is bereikt, een aanvraag doen bij de Vlaamse Executieve om de instelling en/of afdeling opnieuw in aanmerking te doen komen voor de subsidiëring.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 27

van 22 januari 1991

van de heer R. VAN HOOLAND

Migranten — Tewerkstelling in overheidsdienst

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen :

1. hoeveel migranten er zijn tewerkgesteld in de diensten van de Vlaamse Executieve, de gemeenten, intercommunales en provincies, inzonderheid in het GECO-kader (gesubsidieerde contractuelen) of in tijdelijk en/of contractueel dienstverband met opsplitsing naar EG en niet-EG-herkomst en zo mogelijk naar nationaliteit ;
2. hoeveel migranten er zijn tewerkgesteld in de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag moge ik het geachte lid hierbij mededelen dat bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap slechts 2 migranten zijn tewerkgesteld, meer bepaald 1 Vietnamees in de hoedanigheid van contractueel en 1 Turk in de hoedanigheid van gesubsidieerd contractueel (GECO). De beide betrokken migranten ressorteren dus niet onder één der lidstaten van de EG.

Wat de publiekrechtelijke rechtspersonen betreft die ressorteren onder Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest, behoort het tot de bevoegdheid van de functioneel bevoegde Gemeenschapsminister om de door het geachte lid gestelde vraag te beantwoorden.

Het geachte lid gelieve dan ook zijn vraag te stellen aan de hierna volgende Gemeenschapsministers die functioneel bevoegd zijn voor de hierna volgende publiekrechtelijke rechtspersonen :

- de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor het Commissariaat-generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap (CGIS) (dat echter werd afgeschaft met ingang van 21 december 1990) ;
- de Vice-Voorzitter en Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie bevoegd voor de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) voor de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven en voor de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen ;
- de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, bevoegd voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ;
- de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, bevoegd voor Kind en Gezin ;

- de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, bevoegd voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ;
- de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting bevoegd voor de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW), de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) (die werd afgeschaft met ingang van 21 december 1990), de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (die momenteel nog niet operationeel is) ;
- de Gemeenschapsminister van Cultuur, bevoegd voor de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen (BRT), het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT) en het Vlaams Commissariaat-generaal voor de bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO) (dat momenteel nog niet operationeel is) ;
- de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, bevoegd voor het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen (dat echter afgeschaft werd met ingang van 21 december 1990) ;
- de Gemeenschapsminister van Onderwijs, bevoegd voor de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) en het Universitair Ziekenhuis Gent ;
- de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, bevoegd voor de Dienst voor de Scheepvaart, de NV Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) en de Intercommunale Maatschappij van de Linker Scheldeoever (IMALSO).

Inzake de lokale en regionale besturen bestaat actueel geen statistisch materiaal voor wat betreft het aantal werknemers van buitenlandse herkomst : mede gelet op hun autonomie zijn gemeenten, provincies en intercommunales immers niet verplicht dergelijke gegevens systematisch aan de toezichthoudende overheid toe te sturen. Het nodige wordt echter gedaan om de gegevens te verzamelen. Zodra deze in mijn bezit zijn zullen zij aan het geachte lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 28

van 6 februari 1991

van de heer M. DESUTTER

BRT — Toepassing van de ambtenaren-CAO

1. Er bestaat onzekerheid over de geest van de passage in de ambtenaren-CAO die stelt dat de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRT), buiten het akkoord valt.
  - a. Was het de opvatting van de onderhandelingspartners dat de BRT voor de graden die overeenkomen met die van het openbaar ambt, de bepalingen van de CAO zou overnemen, terwijl voor de aan de BRT specifieke graden (onder meer

journalist en producer) afzonderlijk zou worden onderhandeld ?

- b. Of was het de visie dat de BRT in zijn totaliteit buiten deze CAO viel voor alle graden (ook voor de graden die overeenkomen met het openbaar ambt), zodat afzonderlijk moet worden onderhandeld ?
2. Wat betekent de 20 ten honderd-loonsverhoging voor de informatici :
- a. 20 ten honderd op het bruto jaarloon ?
- b. of 20 ten honderd gespreid over de carrière ?
3. Indien de 20 ten honderd-loonsverhoging voor informatici betekent dat zij 20 ten honderd van hun bruto-loon krijgen, hoe denkt men dan het probleem op te lossen dat een eeraanwezende informaticus meer verdient dan een adviseur-dienstchef, een informaticus-hoofd van dienst meer dan een bestuursdirecteur en een informaticus-directeur meer dan een directeur-generaal ?

De BRT-top haalt dit argument aan om de 20 ten honderd niet toe te passen.

4. Wordt de 20 ten honderd-loonsverhoging voor de informatici reeds toegepast in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, sinds wanneer ?
5. Wat zijn de weddeschalen en weddeopbouw per 1 januari 1990 aan 100 ten honderd voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap voor de volgende rangen :
- schaal 10:3 informaticus ;
  - schaal 11:6 eeraanwezende informaticus ;
  - schaal 12:2 eeraanwezende informaticus-hoofd van dienst ;
  - schaal 13:4 informaticus-directeur ?

Antwoord

1. In het protocol van 28 september 1990 met betrekking tot de sectoriële programmatie voor de jaren 1990, 1991 en 1992 voor de sectoren Diensten en Instellingen en Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en voor het Vlaams Gewest wordt bepaald dat voor de BRT en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) aparte sectoriële onderhandelingen zullen worden gevoerd. De resultaten van deze onderhandelingen dienen binnen de basiselementen van het protocol van 28 september 1990 te blijven en de financiële weerslag moet begrepen zijn binnen de jaarlijks vastgestelde dotatie van de BRT, eensdeels, en binnen de eigen middelen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, anderdeels.

De basiselementen waarvan hierboven sprake zijn de volgende :

- a. globale verhoging van de loonmassa ten opzichte van de referentieloonmassa (inclusief wegwerken van bepaalde anomalieën) met 6 ten honderd op kruissnelheid, dit is vanaf 1993 en spreiding van

deze verhoging à rato van 2 ten honderd per jaar voor de jaren 1990, 1991 en 1992, met telkens 1 november als ingangsdatum ;

- b. imputatie van deze verhoging tot beloop van 2 ten honderd — dit is telkens 1 ten honderd per 1 november 1991 en per 1 november 1992 — op de resultaten van de eventuele intersectoriële CAO in comité A ;
- c. tegenprestaties door te voeren respectievelijk op 1 november 1991 en 1 november 1992, telkens ter waarde van 1 ten honderd.

Binnen deze krijtlijnen kan voor de BRT een geheel eigen CAO worden onderhandeld.

2. Het informaticapersoneel van niveau 1 ontvangt maandelijks een weddecomplement ten belope van 20 ten honderd van hun maandwedge.
3. Het weddecomplement toegekend aan de informatici is bedoeld om meer informatici aan te trekken in de Vlaamse administratie en ze langer te kunnen behouden in hun gespecialiseerde functies. Het is in dit verband nuttig dat gespecialiseerd personeel ten volle kan worden aangewend in de gespecialiseerde functies en dat zij zodanig geldelijk kunnen worden verlondd dat de prikkel om de openbare dienst te verlaten, of om hiërarchisch hogersitueerde administratieve functies te bekleden omwille van hoofdzakelijk geldelijke motieven, afneemt, zoniet verdwijnt.
4. In de Diensten van de Vlaamse Executieve wordt het weddecomplement van 20 ten honderd voor informatici toegepast vanaf 1 november 1990.
5. Als antwoord op zijn vijfde vraag zal aan het geachte lid, gezien de omvang van de cijfergegevens, een overzicht van de gevraagde weddeschalen persoonlijk worden toegestuurd.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 90
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Oostende — Herinvoering van halte van buslijn 7

De afschaffing van de halte van bus 7 ter hoogte van het Heilig Serruysziekenhuis en het bejaardentehuis De Boarebreker te Oostende heeft in de eerste plaats de meest zwakken in onze maatschappij — de zieken, de bejaarden en de gehandicapten — getroffen. Ook hun familieleden en vrienden zijn ontevreden over de afschaffing van de halte. In minder dan twee uur tijd werden meer dan 500 handtekeningen verzameld voor een petitie ten gunste van de herinvoering van deze halte van buslijn 7.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of hij op de hoogte is van deze scherpe reacties

tegen de afschaffing van bovenvermelde halte, niet alleen van de onmiddellijk betrokkenen maar van de Oostendse publieke opinie in het algemeen ;

2. of hij niet meent, dat een openbare dienst in de eerste plaats ter beschikking moet staan van de bevolking in het algemeen en van de meest zwakken in het bijzonder ;
3. of hij wel beseft dat, wanneer hem wordt meegegeeld dat het stadsbestuur van Oostende zijn goedkeuring zou hechten aan de huidige formule, dit zeer betwistbaar is en de gemeenteraad van Oostende zich daar nooit heeft over uitgesproken ;
4. of hij bovendien ook beseft dat bij de bewering van de Nationale Maatschappij voor de Buurtspoorwegen (NMVB), dat de dichtsbijzijnde halte op 350 m afstand van het zieken- en bejaardentehuis ligt, er blijkbaar geen rekening werd gehouden met het feit dat het niet alleen om doorsnee verbruikers gaat, maar vooral om zieken, bejaarden en gehandicapten waarbij dan nog met eventueel slecht weer of een koude winterperiode moet rekening worden gehouden ;
5. of hij bovendien ook weet dat aan de dichtsbijzijnde halte drukke straten dienen te worden overgestoken ?

Antwoord

De huidige situatie is het rechtstreekse gevolg van een studie voor de hervorming van de lijn 7, Oostende Station-Steense Dijk-Oostende Station, uitgevoerd ingevolge de vastgestelde geringe bezetting aan de haltes op het oude traject van de bedoelde lijn en na het herhaalde aandringen vanwege het stadsbestuur van Oostende om een aantal straten niet meer te laten berijden door het geregeld vervoer. Het betrokken stadsbestuur deelde toen trouwens mede dat voornoemde aangelegenheid meermaals besproken werd in de verkeerscommissie. De commissieleden waren destijds van oordeel dat met name het Sint-Catharina-plein, de Schermlantestraat, de Rodenbachstraat en de Duinhelmstraat niet geschikt waren voor zwaar vervoer. Bij deze besluitvorming werd eveneens rekening gehouden met het gevaar voor de talrijke kinderen en de scholen die zich in deze omgeving bevonden.

De resultaten van voormelde studie, die dus moest leiden tot een trajectwijziging van de bestaande lijn 7, Station-Steensedijk-Mariakerke, werden bijgevolg voorgelegd aan het stadsbestuur van Oostende dat de volledige goedkeuring aan dit dossier verleende.

Rekening houdend met de hernieuwde belangstelling uit diverse hoeken voor het hernemen van het oude traject, zullen evenwel de nodige initiatieven worden genomen teneinde, in samenspraak met het stadsbestuur, de actuele reisweg opnieuw te bekijken en te optimaliseren, hierbij uitgaande van de reële noden van de betrokken busgebruikers.

Vraag nr. 91 van 30 januari 1991 van de heer J. VALKENIERS

Leerlingenvervoer — Tarieven

Naar aanleiding van het ongenoegen dat mij werd meegegeeld door de ouders van wie de kinderen schoollopen in Eizinger-Lennik, stel ik de geachte Minister hierbij enkele vragen in verband met het beleid aangaande de tarifiering van het gebruik van schoolbussen.

1. Bij de tariefaanpassingen stelt men een verdubbeling van de prijzen vast. Het feit dat zeer korte afstanden thans aan vol tarief worden aangerekend heeft tot gevolg dat veel ouders dit traject voortaan met eigen vervoer afleggen of hun kind te voet of met de fiets naar school laten gaan. Dit veroorzaakt extra drukte en extra gevaar.

Weegt een administratieve vereenvoudiging van het prijssysteem op tegen een verhoging van de verkeersdrukke en van de risico's ? Verschuift men hierdoor niet de kosten van de ene sector naar een andere ?

2. Is het juist dat het vervoer naar deze lokale school voortaan elke gegadigde trimesterueel 1.800 frank kost, ongeacht de gezinstoestand en ongeacht het aantal dagen dat men effectief van dit vervoer gebruik maakt ?
3. Werd er bij het vastleggen van de nieuwe tarieven overleg gepleegd met directies en ouderverenigingen van scholen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Antwoord

De toepassing inzake de tarieven door het leerlingenvervoer behoort tot de bevoegdheid van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 98 van 4 februari 1991 van de heer L. VANHORENBEEK

Vlaams Huis — Oprichting te Leuven

Net zoals in Antwerpen zouden er plannen bestaan om in Leuven een Vlaams Huis op te richten, waarin de buitendiensten van de Vlaamse Gemeenschap zouden worden gehuisvest.

Kan de geachte Minister mij mededelen in welke timing voor deze oprichting wordt voorzien ?

Welke diensten zullen in het Vlaams Huis te Leuven worden ondergebracht ?

Op welke plaats zal dit Vlaams Huis worden gebouwd of ondergebracht ?

Antwoord

In november 1990 heb ik de administratie van de Vlaamse Gemeenschap belast met de opmaak van de exacte behoeftenbepaling voor de oprichting van een Vlaams Administratief Centrum (VAC) te Leuven. Deze gegevens zullen me dus binnenkort worden overgemaakt, zodat ik pas op dat moment de juiste diensten zal kennen die eventueel deel kunnen uitmaken van het toekomstige Vlaamse Huis.

Naar analogie echter met het VAC te Antwerpen zullen volgende diensten samen worden gehuisvest te Leuven :

- de geregionaliseerde ambtenaren van Openbare Werken, wegen, waterwegen, bruggenbureau ;
- de bestaande verspreide diensten van het vroegere Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
vermeerderd met een aantal ambtenaren, gedeconcentreerd vanuit de hoofdbesturen te Brussel naar de provincie.

Het spreekt vanzelf dat met het in werking treden van de nieuwe structuur van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig de zes nieuwe departementen, de naamgeving van de bestaande diensten enigszins zal wijzigen, maar dat het aantal bedoelde ambtenaren hoofdzakelijk gelijk zal blijven.

Een eerste raming spreekt over 350 à 400 ambtenaren.

Via de procedure van een algemene oproep in dagbladen en tijdschriften zal een onderzoek verricht worden naar mogelijke bestaande gebouwen of projecten. Een juiste inplanting is daarom ook op dit moment nog niet bekend.

De timing van de oprichting van een Vlaams Administratief Centrum te Leuven ziet er uit als volgt :

- oproep naar mogelijke kandidaturen in de loop van de maand maart ;
- onderzoek van de aanbiedingen tijdens de maanden mei, juni en juli 1990 ;
- toewijzing augustus-september ;
- afhankelijk van het aanbod zal een bestaand gebouw worden betrokken of een lopend of in aanbouw zijnd project worden ingehuurd en/of verworven.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)**T. KELCHTERMANS**

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 16
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is het zo dat op het nijverheidsterrein te Diest door een bedrijf polyurethaan wordt verwerkt zonder bedrijfsvergunning ? Zo ja, welke maatregelen werden dienaangaande door de geachte Minister getroffen ?
2. Voldoet het bedrijf aan de voorgeschreven meldingsplicht voor schadelijke afvalstoffen ? Zo ja, sedert wanneer ? Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?
3. Kan de geachte Minister me meedelen of de noodzakelijke afzuiginstallatie in dit bedrijf werkzaam is ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 19
van 12 november 1990
van de heer W. KUIJPERS

Vetmestkuikenbedrijf te Vleugt-Schaffen — Bouwover-treding

In het landschappelijk waardevol landbouwgebied ge-

legen langsheen de Peerstraat en ter hoogte van de Kelbergenstraat te Vleugt-Schaffen werd op de percelen 397,398c, 398f, 400c en 401c een vetmestkuikenbedrijf voor 40.000 eenheden opgericht.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. De Nederlandse eigenaar pleegde een bouwovertrekking ter grootte van 86,62 vierkante meter. Zodoende kan hij hierdoor zowat 2.000 kuikens méér vetmesten. Omwille van deze grootte dient hij een milieueffectrapport (MER) te laten opstellen. Zal de geachte Minister bij een eventuele regularisatie van dit bouwbedrijf het opstellen van een MER opleggen ?
2. Het betrokken bedrijf is niet aangesloten op een riolering. Hoe zal de betrokkene dan voldoen aan de gestelde voorwaarden om het oppervlakte- en grondwater niet te vervuilen wetende dat onder meer de eetbakken dagelijks moeten worden gereinigd ?
3. Meent de geachte Minister ook niet dat de betrokken bedrijfsleider — indien hij deze vergunning toch zou bekomen — de toelating zal moeten vragen om een watereisende kippslachterij uit te bouwen ? Hoe beoordeelt de geachte Minister de stapsgewijze schending van dit landschappelijk waardevol landbouwgebied ?
4. Meent de geachte Minister niet dat dergelijke grote biobedrijven thuishoren op een industrieterrein ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 22 van 19 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Vlaamse regionale meetnetten — Stand van zaken

Op initiatief van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) zijn er rond bepaalde bedrijven meetnetten opgericht, de zogenaamde Vlaamse regionale meetnetten. De informatie die de meetnetten oplevert zou het saneringsbeleid van de bedrijven ten goede moeten komen en zou kunnen leiden tot aanpassing van de exploitatievoorwaarden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Rond welke bedrijven zijn dergelijke meetnetten opgericht en wanneer is dit gebeurd ?
2. Op wiens initiatief werden de meetnetten opgericht ?
3. Wie betaalt de oprichtings- en exploitatiekosten van deze meetnetten ?
4. In welke gevallen hebben de resultaten al geleid tot

het aanpassen van de exploitatievoorwaarden van het bedrijf ?

5. Kan de geachte Minister mij een samenvatting bezorgen van de belangrijkste meetresultaten van deze meetnetten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden een aantal meetnetten opgericht ter evaluatie van de luchtverontreiniging veroorzaakt door specifieke bedrijven, het betreft :

- Meetnet Tessenderlo-Kwaadmechelen : bedrijven Tessenderlo Chemie Tessenderlo (TCT), Tessenderlo Chemie Ham (TCH) en Limburgs Vinyl Maatschappij (LVM), sedert 1979, maar vernieuwd in 1982 ;
- Meetnet geurhinder Tessenderlo : Philips Petroleum, TCT en LVM (1983) ;
- Meetnet Willebroek-Boom : bedrijven Ased en Ecased (sedert 1983) ;
- Meetnet Zeebrugge : bedrijf Carcoke (sedert 1988) ;
- Meetnet Vilvoorde : bedrijven Tessenderlo Chemie Vilvoorde/Forges de Clabecq (1985) ;
- Meetnet Evergem-Wondelgem : bedrijven NL Chemicals en Sadacem (sedert 1985) ; bedrijven UCB/Shell (sedert 1988) ;
- Meetnet Overpelt : bedrijf MHO-Overpelt (sedert 1989).

De apparatuur voor deze meetnetten werd gefinancierd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat eveneens voorziet in een jaarlijks onderhoudsbudget. Personeels- en werkingskosten werden tot 1990 betaald door het Ministerie van Volksgezondheid. Vanaf 1990 dient hiertoe de dotatie aan het IHE van het Vlaamse Gewest.

Afgezien van de hoger vermelde meetnetten zijn een aantal andere lokale meetnetten operationeel in Vlaanderen die werden opgericht in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid en volledig door dit ministerie worden betaald, het betreft :

- Meetnet Hoboken : NV Metallurgie Hoboken Overpelt te Hoboken (MHO) (sedert 1978) ;
- Meetnet Noorderkempen : MH-Overpelt en Vieille Montagne Balen (1980) ;
- Meetnet Tienen : bedrijf Affilips (sedert 1988) ;
- Meetnet Fluor Brugge : NV Email (sedert 1975) ;
- Meetnet Fluor Kortemark : steenbakkerij Desimpel (sedert 1981).

Aan het bedrijf Carcoke te Zeebrugge werden aanvullende exploitatievoorwaarden opgelegd betreffende de maximaal toegelaten SO₂-stofconcentraties in de omgeving van het bedrijf.

Aan het bedrijf Philips Petroleum werd in de uitbatingvergunning een maximale waarde opgelegd voor de concentratie in de omgevingslucht van mercaptanen.

In de exploitatievergunning van het bedrijf Ecased te Willebroek werd een limietwaarde voor de concentratie van stikstofdioxide (NO₂) in de omgevingslucht opgenomen.

Aan het bedrijf NV Email Brugge werden maximale concentraties fluoride opgelegd bij koninklijk besluit van 13 maart 1975.

De concentraties aan lood in het zwevend stof in de omgeving van de Metallurgie Hoboken zijn eveneens vastgelegd bij koninklijk besluit van 1 juni 1982.

Verder worden alle gemeten concentraties aan SO₂, NO₂, lood en stof steeds geëvalueerd ten opzichte van de bestaande wettelijke normen in ons land.

Al dan niet ten gevolge van aanpassingen aan hun exploitatievergunningen werden door verschillende bedrijven wijzigingen in hun productieprocessen doorgevoerd waardoor de emissies van bepaalde poluënten ofwel gevoelig daalden of zelfs totaal werden stopgezet.

De belangrijkste meetresultaten kunnen als volgt worden samengevat.

1. Tessenderlo-Kwaadmechelen. De continue controle rond de bedrijven in deze zone heeft geleid tot een gevoelige verlaging van de SO₂-piekmissies (evenals van HCl) in het bijzonder van het bedrijf TC-Ham. Zo bedroegen de 98c percentiel en de maximaal geregistreerde daggemiddelde SO₂-concentratie op het station TESO5 te Genenbos in 1979-80 nog respectievelijk 663 en 1196 microgram per kubieke meter terwijl voor deze waarden in 1989-90 nog slechts 179 en 362 microgram per kubieke meter werd opgetekend.

De wettelijke norm van 350 microgram per kubieke meter als 98c percentiel der daggemiddelden werd nog overschreden in dit station tot in 1982-83. Daarna werd een geleidelijke afname van de SO₂-concentraties in de omgevingslucht vastgesteld. In juni 1989 werden in het bedrijf TC-Ham de pyrietovens voor de zwavelzuurproductie stilgelegd en vervangen door een systeem van dubbele katalyse wat tot een nog verdere verlaging van de concentraties rond dit bedrijf leidde.

2. Geurhinder Tcssenderlo. Uit de resultaten van het jaarrapport 1988-1989 blijkt dat de strcefwaarde van 5 ppb organische zwavel nog een twintigtal maal werd overschreden en dit meestal door het bedrijf TCI. Het 5 ppb-niveau voor mercaptanen (opgenomen in de uitbatingvergunning) werd in dezelfde periode nog één maal overschreden door PP.

3. Willebroek-Boom : hoge NO₂-concentraties werden vroeger vooral gemeten op de meetposten WIL03 en WIL04, dit gezien hun kortere afstand tot de lokale emissiebronnen ten opzichte van het station WIL05. Door een daling van de verontreiniging in de voorbije jaren verdwijnen de vermelde verschillen en vanaf 1987-1988 worden op al de stations vergelijkbare concentraties gemeten.

Evenals voor SO₂ worden de bestaande normen voor NO₂ volledig gerespecteerd.

De lokale industriële emissies van zwevend stof leidden tot in 1987 nog tot sterk verhoogde concentraties in de omgevingslucht, in het bijzonder op de stations WIL03 en WIL04. Zoals voor NO₂ verdwenen deze verschillen geleidelijk en sedert een tweetal jaar zijn de gemeten concentraties op de drie meetstations van dezelfde grootte-orde.

Analoog ook aan het verloop van de gemeten NO₂-concentraties bereikte de dalende trend in de gemeten concentraties een einde in 1988-1989 en werd er vanaf 1989-1990 op alle stations opnieuw een lichte stijging vastgesteld.

In de periode 1984-1985 werden nog hoge ammoniakconcentraties gemeten te Willebroek. Na het stopzetten van de NH₃-productie in 1985 werden deze metingen gestaakt en werd opnieuw overgeschakeld op de meting van NO en NO₂ (in plaats van NH₃ en NO).

Samenvattend blijkt uit de meetresultaten van 1989-1990 evenals uit de evolutie van de omgevingsconcentraties over de voorbije jaren dat – afgezien van enkele geïsoleerde hoge waarden – de pollutieniveaus van de verschillende gemeten stoffen nu over het algemeen laag zijn en op geen belangrijke verontreiniging door de lokale industrie meer wijzen.

4. Zeebrugge. Uit de meetresultaten blijkt dat in de exploitatievergunning van het bedrijf Carcoke opgelegde limietwaarde voor SO₂ wordt gerespecteerd, maar dat de maximaal toegelaten stofconcentratie nog regelmatig wordt overschreden.
5. Vilvoorde. De sluiting van het bedrijf Forges de Clabecq leidde tot een gevoelige daling van de stofemissies te Vilvoorde. Bij NW-windrichting kunnen evenwel nog verhoogde SO₂-concentraties voorkomen op het meetstation VIL01 in het centrum van de stad, afkomstig van het bedrijf Tessenderlo Chemie.
6. Evergem-Wondelgem. Te Evergem wijzen de meetresultaten van het station EVGO1 op een halvering van zowel de gemiddelde concentratie als van de hogere percentielwaarden. Te Wondelgem wordt na twee jaar metingen ook een verlaging van de SO₂-concentraties vastgesteld maar zijn de beschikbare resultaten eigenlijk nog onvoldoende om een definitieve evaluatie toe te laten.
7. Overpelt. Na een beperkte meetcampagne met een mobiel laboratorium, waaruit bleek dat er rond het bedrijf MHO Overpelt hoge SO₂-concentraties voorkomen, werd in mei 1989 een vaste meetpost (OVPO1) geïnstalleerd in de wijk Overpelt Fabriek.
8. Hoboken (Kruike) De concentraties aan zware metalen in zwevend en neervallend stof afkomstig van de Metallurgie Hoboken worden gecontroleerd sedert 1978 met behulp van een tiental meetstations en nerslagkruiken. Vooral de wijk Moretusburg en meer bepaald de Curiestraat vertonen een relatief ernstige loodbelasting. Op liet referentiestation in de Maalbootstraat liggen de concentraties aan lood in het zwevend stof beneden de opgelegde richtwaarde van 2,0 microgram per kubieke meter (ko-

ninklijk besluit van 1 juni 1982). Op een der stations (HOB16) wordt deze waarde evenwel nog overschreden in 1989 met 2,49 microgram per kubieke meter.

Afgezien van lood blijven de waarden in de wijk Moretusbug voor de andere gemeten metalen (antimon, arseen, cadmium, koper en zink) ook beduidend hoger dan in andere stedelijke gebieden.

De maximale stofneerslag rond het bedrijf wordt gemeten in de Curiestraat. Er werd een verbetering vastgesteld maar toch wordt de streefwaarde van 3 milligram lood per vierkante meter per dag als jaargemiddelde nog overschreden. Hetzelfde geldt voor de wijk Moretusburg. Deze waarde wordt niet overschreden in de wijk Vinkevelen. Ook te Kruikeke is er een lichte verlagings.

De richtwaarde voor cadmium in landbouwgebieden van 20 microgram per vierkante meter per dag wordt in Kruikeke niet overschreden. Dit is wel het geval in Hoboken.

9. Noorderkempen. Dit meetnet bestaat uit vier stations voor zware metalen in de omgevingslucht te Lommel, Neerpelt, Hamont en Eksel. Daarnaast wordt ook het neervallend stof bemonsterd met behulp van een twintigtal neerslagkruiken verspreid over Lommel, Balen, Overpelt en Neerpelt.

Uit de resultaten blijkt dat vooral te Lommel en te Neerpelt een hoge zinkverontreiniging plaatsvindt. Deze verontreiniging is er even groot in de zomer 1989 als in de zomers van 1987 en 1988. Tegenover 1987-1988 is er weinig verschil te Hamont en te Eksel, terwijl het wintergemiddelde ongeveer de helft hoger is dan dit van 1987-1988. De concentraties aan cadmium zijn laag.

Voor de neerslagkruiken wordt de vroegere dalende trend in de concentraties aan cadmium, lood en zink niet meer doorgezet en wordt nu een meer stationair verloop vastgesteld.

10. Tienen. De metingen van de concentraties aan zware metalen in het neervallend stof rond het bedrijf Affilips in 1988 en 1989, tonen duidelijk aan dat dit bedrijf een exclusieve bron is van cadmiumuitval op de vier meetplaatsen. De jaargemiddelde Cd-neerslag bedraagt 12 microgram per vierkante meter en per dag en ligt beneden de door de Vlaamse Raad voor Leefmilieu voorgestelde richtwaarde van 20 microgram per vierkante meter en per dag. In de loop van de jaarperiode 1988-1989 zien we dat de stofneerslag voor de elementen lood, cadmium, koper en zink duidelijk groter was in de zomerperiode van dit jaar dan in de voorbije winter en de herfst van 1988. Het is onmogelijk uit te sluiten dat de evolutie van de emissies hier een bepaalde rol in speelt, maar het is duidelijk dat de droogte van de lente- en zomermaanden een ongunstige invloed heeft gehad op de stofuitval.

Uit het patroon van de stofuitval in functie van de afstand blijkt dat het bedrijf ook voor koper een exclusieve bron is in het meetgebied, maar niet voor zink of lood. Gemiddeld genomen lijkt de uitval van de drie laatstgenoemde elementen geen bijzondere problemen te stellen.

11. Brugge. De verontreiniging door gasvormige fluoriden door het bedrijf NV Email Brugge werd vanaf 1975 gecontroleerd. Teneinde de fluoride-emissies te beperken werden bij koninklijk besluit van 13 maart 1975 welbepaalde limietwaarden opgelegd voor zowel het jaargemiddelde (1 microgram per kubieke meter) als voor de individuele 24-uuraarden (4 microgram per kubieke meter). Door ingrijpende emissieverlagende maatregelen binnen het bedrijf werden de fluorideconcentraties in de omgevingslucht drastisch verlaagd en het meetnet dat in 1980 nog uit 5 stations bestond werd dan ook (vanaf 1984) teruggebracht tot een enkel controlestation.

12. Kortemark. De fluorideconcentraties in de omgeving van de steenbakkerij Desimpel te Kortemark worden dagelijks gemeten met behulp van een meetstation in de Hoogledestraat sedert juli 1981. Na een aanvankelijke daling tot in 1987 werd er in de laatste twee jaren weer een lichte stijging waargenomen. Hierbij werd de 24-uursnorm 4 microgram per kubieke meter (opgesteld voor de NV Email Brugge) opnieuw verschillende malen overschreden in de loop van 1988 en 1989.

**Vraag nr. 24
van 19 november 1990
van de heer J. CUYVERS**

Organische poluënten — Meetnet

In Vlaanderen is er een klein meetnet om de immissie van organische polluenten te meten. Er zouden een veertigtal organische componenten worden gemeten als 24-uurgemiddelden om de 4 dagen op 4 meetposten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Waar zijn de meetposten opgesteld ?
2. Sinds wanneer is dit meetnet operationeel ?
3. Welke stoffen worden in dit meetnet gemeten ?
4. Welke normen of richtwaarden worden bij de evaluatie van de meetresultaten gebruikt ?
5. Wordt dit meetnet uitgebreid ?
6. Kan de geachte Minister mij een samenvatting bezorgen van de belangrijkste meetresultaten van het meetnet ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat meetposten voor immisiemetingen van organische polluenten in Vlaanderen opgesteld zijn op de volgende plaatsen :

- a. Tessenderlo, Hofstraat ;
- b. Tessenderlo, Dennenhof ;
- c. Kapellen, gemeentepark ;
- d. Stabroek, containerpark ;
- e. Zelzate, Chalmetlaan ;
- f. Maasmechelen, waterzuiveringsstation Eisdenvucht.

Dit meetnet was en is operationeel in de volgende periodes :

	24-uursstalen weekstalen (om de 4 dagen)	
a. Tessenderlo Hofstraat	van 08/12/86 tot 31/03/89	vanaf 23/02/90
b. Tessenderlo Dennenhof	van 14/09/87 tot 02/03/90	vanaf 02/03/90
c. Kapellen	van 26/08/87 tot 16/01/90	vanaf 16/01/90
d. Stabroek	van 13/01/90	vanaf 08/02/90
e. Zelzate	van 01/03/89	
f. Maasmechelen	van 07/05/88	

De volgende stoffen worden in dit meetnet gemeten.

- a. alifatische koolwaterstoffen
  - isobutaan
  - n. butaan
  - 2-methylbutaan
  - n. petaan
  - 2,3-dimethylbutaan
  - 2-methylpetaan
  - 3-methylpetaan
  - n. hexaan
  - 2-methylhexaan
  - 3-methylhexaan
  - n. heptaan
  - 2-methylheptaan
  - 3-methylheptaan
  - 4-methylheptaan
  - n. octaan
  - n. nonaan
  - n. decaan
  - n. undecaan
  - n. dodecaan
  - n. tridecaan
- b. alicyclische kws
  - cyclohexaan
  - methylcyclohexaan
- c. olefinische kws
  - 1-buteen
  - cis-2-buteen
  - trans-2-buteen
  - 1-hexeen
  - 1-hepteen
- d. aromatische kws
  - benzeen
  - tolueen
  - ethylbenzeen
  - met +par-xyleen
  - styreen
  - ortho-xyleen
  - isopropylbenzeen
  - n. propylbenzeen
  - 3-ethyltolueen
  - 4-ethyltolueen
  - 1,3,5-trimethylbz
  - 2-ethyltolueen
  - 1,2,4-trimethylbz
  - 1,2,3-trimethylbz
  - metha-dimethylbz
  - naphtaleen

- e. gechlloreerde kws
  - vinylchloride
  - 1,1 ,1-trichloroethaan
  - trichloroethyleen
  - tetrachloroethyleen

Bij de evaluatie van de meetresultaten worden als richtwaarden de immisierichtwaarden voorgesteld door de Wereldgezondheidsorganisatie gebruikt, of de MAC/100 waar andere richtwaarden ontbreken.

Dit meetnet zal worden aangepast aan de noodwendigheden voor de controle van organische luchtpolluenten in de Vlaamse Gemeenschap.

De belangrijkste meetresultaten van het meetnet zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden bezorgd.

Vraag nr. 29
van 20 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Bedrijf Sofinal-Gevaco in Oudenaarde — Exploitatievergunning

In het Natuur- en Milieutijdschrift „Onze Streek” van de Stichting Omer Wattez lees ik in het laatste nummer van deze jaargang volgende tekst over het bedrijf Sofinal-Gevaco.

„Sedert juni 1989 teistert Sofinal-Gevaco uit de Lindestraat te Oudenaarde zijn omgeving met een geluidshinder die, door elke objectieve waarnemer wordt erkend en door officiële metingen wordt bevestigd.

Toch gaat de firma ongehinderd haar gang, zonder zich aan de wetgeving terzake te storen. Een uitbatingsvergunning is blijkbaar niet nodig en klachten van de burens bij de politie en de rijkswacht worden zonder gevolg geklasseerd.. . Thans beginnen ze ernstig aan te dringen opdat de firma zich o.a. door een geluidswerende ingreep, tegenover de buurt zich zou in regel stellen... De beslissing omtrent de te respecteren normen bij de eventuele toekenning van de uitbatingsvergunning is een eerste test. De toepassing door controle en uitvoering van de wetgeving terzake is de sluitsteen waarop wij wensen voort te bouwen.. .”

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Beschikt de bovengenoemde firma inderdaad nog altijd niet over een exploitatievergunning ? In bevestigend geval, wat is de reden voor deze lacune ?
2. Welk is het achtergrondgeluid in de Lindestraat, indien de activiteit van de betrokken firma niet voor bijkomend geluid zorgt :
  - a) overdag ;
  - b) 's avonds ;
  - c) 's nachts ;
3. Gaat men bij de eventuele toekenning van de vergunning uit van de stelling dat het achtergrondgeluid voor de verschillende perioden volgende dremfels zal mogen overschrijden :
  - a) overdag : achtergrondgeluid + 5 db (A) ;

- b) 's avonds : achtergrondgeluid + 2 db (A) ;
 c) 's nachts : achtergrondgeluid + 2 db (A).

In ontkennend geval, welke grenswaarden worden dan wel opgelegd ?

- Beschikken de diensten van de geachte Minister over geluidsmetingen van de firma ? In welke mate wijken die geluidsmetingsresultaten af van de boven gespecificeerde normen ?
- Welke maatregelen worden opgelegd aan het bedrijf en tegen welke datum teneinde de leefbaarheid voor de buurt te herstellen ?
- Welke sancties staan er op de niet naleving van de opgelegde geluidsnormen ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 30 van 20 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Ijzergieterij Fondatel te Herne — Luchtvervuiling

De omwonenden van de ijzergieterij Fondatel te Herne blijven last ondervinden van roetneerslag op ramen, deuren, auto's, de tuin en de was. Als men het roet laat liggen op de auto wordt het koetswerk aangetast ! Die stof- en roethinder komt blijkbaar niet alleen uit de schouw, maar ontstaat ook door het uitkappen van roet door vrachtwagens op de terrein van het bedrijf.

Er is ook enige geurhinder. Metingen van de luchtverontreiniging onder meer emissiemetingen van de oven-gassen — zowel kwantitatief als kwalitatief — zijn dringend nodig om aanvullende exploitatievoorwaarden op te leggen om de leefomgeving voor de buurtbewoners te saneren.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

- Van wanneer dateert de meest recente meetcampagne van de luchtverontreiniging te Herne waarvan de geachte Minister de gegevens in zijn bezit heeft ? Welke organisatie heeft volgens welke parameters wat gemeten ?
- Welke zijn de mediumwaarden en de maximumwaarden gemeten voor volgende stoffen : SO₂ (ppb) CO (ppm) stof (Bscat) en koolwaterstoffen (ppm) ? Welke koolwaterstoffen heeft men gemeten ? Welke andere stoffen ?
- Werden daarbij grenswaarden, zoals vastgelegd in de herhaaldelijk gewijzigde exploitatievergunning overschreden ? In bevestigend geval, welke ?
- Beschikt het bedrijf over een efficiënt werkende rookgaszuiveringsinstallatie op de schoorsteen ? In bevestigend geval, welk type van rookgaszuivering

en met welk resultaat ? In ontkennend geval, wordt er dan een type van rookgaszuivering opgelegd ? Welk type ? Tegen welke datum moet dat dan wel werken ? Welke sancties zijn voorzien bij niet naleving van de verplichting ?

- Welke maatregelen worden aan het bedrijf opgelegd om de luchtverontreiniging via stof afkomstig van vrachtwagens en de opslag op het fabrieksterrein tegen te gaan ?
- Worden de ovengassen afkomstig van de ijzergieterij en -smelterij in voldoende mate afgezogen en gezuiverd voor ze de schouw verlaten ?
- In welke mate is het bedrijf verantwoordelijk voor de luchtverontreiniging ? Hoeveel en welke luchtverontreiniging wordt van waar aangevoerd ? Welke maatregelen neemt de geachte Minister tegen de „ingevoerde” verontreiniging ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 35 van 27 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Vestigingsplaats hercompressiestation — Noodzaak MER

In het kader van een reeks internationale verdragen bestudeert Distrigas de aanleg van een gastoevoerleiding tussen Zeebrugge en Blaregnies (grens met Frankrijk). Met de bouw van de leiding zou eind 1991 worden begonnen.

Volgens Distrigas was eerst de deelgemeente Elst te Brake1 (Oost-Vlaanderen) de ideale plaats voor de bouw van een hercompressiestation. Mede onder druk van een plaatselijk actiecomité heeft Distrigas nu van die eerste vestigingsplaats afgezien en geopteerd voor een andere lokalisatie, namelijk de wijk Riebeke-Gauwink1 te Oprakel, een andere deelgemeente van Brake1.

Ecologische bezorgdheid lijkt me daarin geen rol te spelen aangezien men de eerste keuze rechtvaardigde met de bewering dat Elst op een heuvel ligt en de tweede vestigingsplaats daarentegen in een vochtig beekvalleetje. Gezien de herrie in de streek tegen de manier waarop de vestigingskeuze is verlopen, moet men aan de bevolking de definitieve plaats kunnen rechtvaardigen op basis van onbetwistbare wetenschappelijke argumenten. Een milieueffectrapport over de vier initiële keuzeplaatsen lijkt me dan ook aangewezen.

Graag verneem ik van de geachte Minister of :

- een MER verplicht is voor de bouw van installaties zoals een gascompressiestation ;
- een facultatief MER zich niet opdringt gezien het bovenstaande ?

Antwoord

In verband met de gestelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, is een milieueffectrapport vereist voor de aanleg van een hoofdtransportleiding voor het transport van een gas in een volgens het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied en een ecologisch waardevol gebied evenals in een vogelbeschermingsgebied. Een gascompressiestation is op zichzelf niet MER-plichtig. De milieu-impact ervan dient echter wel onderzocht voor zover het station deel uitmaakt van een MER-plichtige gasleiding en de installatie voorzien in een van de drie relevante gebieden.

De NV Distrigas heeft een milieueffectrapport laten opstellen voor de gastransportleiding Brugge-Brakel. Het voorgelegde milieu-effectrapport bekam een conformiteitsattest van het Bestuur voor Leefmilieu op 28 juni 1990.

Voormeld milieueffectrapport is beperkt tot de reglementaire drie relevante gebieden waarvan de door het geachte lid vernoemde vestigingsplaatsen geen deel uitmaken.

Het staat de initiatiefnemers vrij om een milieu-impactstudie te laten opstellen volgens de geest van voormelde reglementering voor vestigingsplaatsen die vallen buiten de relevante reglementaire gebieden.

Vraag nr. 37
van 27 november 1990
van de heer J. CUYVERS

Gallometaal te Menen — Exploitatievergunning

De AGALEV-fractie in de gemeenteraad van Menen schetst in haar brief van 21 mei 1990 volgende problematiek.

De firma Gallometal gelegen in de Werviksestraat te Menen heeft op volgens het gewestplan agrarisch gebied een uitbreiding van haar activiteiten gerealiseerd zonder enige vergunning of toelating.

Zij hebben een bouwvergunning noch voor het reeds aangelegde platform noch voor de reeds gebouwde bezinkput. Uiteraard beschikken zij voor deze uitbreiding over geen enkele andere vergunning.

Het schepencollege van Menen had deze uitbreiding trouwens negatief geadviseerd (notulen van het schepencollege van 16 oktober 1989). Ook Stedebouw heeft de bouwaanvraag geweigerd.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt het bedrijf momenteel over een exploitatievergunning in het kader van de uitbreiding van haar activiteiten ?

2. Zo ja,

a) sedert wanneer ;

b) tot welke extra-verontreiniging van het leefmilieu gaat deze uitbreiding aanleiding geven op het vlak van waterverontreiniging, luchtverontreiniging, lawaaihinder en vast afval ;

c) welke maatregelen zijn er opgelegd in de verschillende vergunningen verleend door de diensten van de Minister om die hinder tot een minimaal niveau terug te dringen ?

3. Zo neen,

a) welke maatregelen gaat de geachte Minister nemen en tegen welke datum zullen de problemen vermeld in 2.b) zijn opgelost door het bedrijf ;

b) in welke sancties heeft de geachte Minister voorzien bij niet-naleving van de nieuwe vergunningen door het bedrijf en vanaf wanneer is het bedrijf hiervoor verantwoordelijk ?

Antwoord

Gelet op het feit dat de vraag betrekking heeft op een particuliere aangelegenheid en rekening houdend met de bepalingen van artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad, zal ik de gevraagde informatie rechtstreeks aan het geachte lid bezorgen.

Vraag nr. 38
van 30 november 1990
van de heer G. JANZEGERS

Bestuur voor Leefmilieu — Werking

Op 21 december 1989 stelde ik de schriftelijke vraag nummer 131 over de opslag van fytofarmaceutische producten midden in de dorpskom van Bost (fusiegemeente Tienen), dit naar aanleiding van een artikel onder de titel Gifdepot te Bost, verschenen in het plaatselijke weekblad Publipers.

Pas in de loop van november 1990 kreeg ik — en dit na enkele telefonische gesprekken met het kabinet van de geachte Minister in de loop van 1990, hierop een antwoord (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 2 van 12 november, bladzijde 72).

Uit dit antwoord blijkt daarenboven dat het Bestuur voor Leefmilieu pas op 29 augustus (na 8 maanden !) een onderzoek heeft verricht in het betrokken bedrijf.

Eigenlijk kan dit niet. Het verplicht de leden van de Vlaamse Raad ook meer en meer hun toevlucht te nemen tot actuele vragen of interpellaties tijdens de Openbare Vergaderingen van de Vlaamse Raad om binnen een redelijke termijn een antwoord te krijgen. Hier botst men dan op de opmerking dat louter lokale en/of particuliere problemen liefst niet in de openbare vergadering komen.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister omtrent dit probleem.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid

mededelen dat zijn parlementaire vraag van 21 december 1989 slechts kon worden beantwoord na de instelling van een onderzoek ter plaatse door de bevoegde inspectie.

Ingevolge mijn verzoek werd door de provinciale directie Vlaams-Brabant van het Bestuur voor Leefmilieu een eerste onderzoek ingesteld, waarover ik op 18 juni 1990 een verslag mocht ontvangen. Dit verslag bevatte evenwel niet de nodige elementen om een antwoord op de vraag van het geachte lid te kunnen verstrekken. Ingevolge een verzoek tot instelling van een aanvullend onderzoek werd door voormeld bestuur een tweede onderzoek op 29 augustus 1990 ingesteld.

Met het geachte lid stel ik vast dat het onderzoek van klachten door de administraties lang kan duren. Oorzaak hiervan is, voornamelijk te vinden in de onderbemanning van het bestuur tegenover een steeds toenemend aantal te behandelen dossiers. Om dit probleem structureel op te lossen werd op basis van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid tot een herstructurering van de administratie overgegaan. Tevens werd de vergunningsprocedure van de onderscheiden milieuvergunningen bij besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende goedkeuring van het Vlaamse Reglement betreffende de Milieuvergunning (VLAREM) vereenvoudigd.

Vraag nr. 51
van 13 december 1990
van de heer G. JANZEGERS

Stort van Moorseem (Begijnendijk) — Sanering

De voorbije jaren heeft de stortplaats Moorseem (Begijnendijk) voor heel wat moeilijkheden gezorgd. De buurtbewoners maken zich nu vooral zorgen over de mogelijke gevolgen van het industriële en huishoudelijke afval dat er werd gestort. Op dit ogenblik is de stortplaats wel afgedekt met een kleilaag, maar de hele saneringsoperatie is nog niet klaar. Deze verdere sanering zou moeten gebeuren door de eigenaar onder het toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM). De kostprijs wordt geraamd op 6 à 12 miljoen. Het gemeentebestuur is niet te spreken over het feit dat ze door OVAM niet op de hoogte wordt gehouden van de stand van zaken van het dossier.

Graag vernam ik dan ook van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welke mate zijn er problemen met biogas en met de vervuiling van het grondwater ? Graag kreeg ik een overzicht van de gedane analyses en het tijdstip waarop die zijn gebeurd.
2. Wat houdt de nog opgelegde sanering in ? Houdt OVAM hierop toezicht en wanneer moeten die saneringswerken zijn beëindigd ?
3. Waarom wordt het gemeentebestuur van Begijnendijk niet op de hoogte gehouden door OVAM ? Waarom worden haar brieven niet beantwoord ?

Antwoord

De Correctionele Rechtbank te Leuven verklaarde op

19 april 1988 de verschillende misdrijven daterende van 1985 en 1986 van de tenlastelegging in hoofde van beklagde niet bewezen en sprak de beklagde vrij. Door de OVAM en het Openbaar Ministerie werd een hoger beroep ingesteld bij het Hof van Beroep te Brussel. Het arrest van dit Hof op 28 juni 1989 wijzigde het eerste vonnis en veroordeelde de beklagde Verhaeren Henri.

De beklagde stelde dat hij als één van de zaakvoerders van de PVBA Verhaeren en Co niet strafrechtelijk en zeker niet civielrechtelijk aansprakelijk is voor de kwetsieuze misdrijven en maakte deze zaak aanhangig bij het Hof van Cassatie. Dit Hof heeft het arrest van het Hof van Beroep verbroken en de zaak terug verwezen naar een ander Hof van Beroep waar deze nog hangende is.

1. en 2. Door de Dienst voor Chemische Ingenieurs-techniek en Industriële Scheikunde van Professor Buekens aan de Vrije Universiteit te Brussel (VUB) werden van december 1984 tot december 1986 vier meetcampagnes van de peilputten uitgevoerd. Het grondwater is naargelang de parameter als niet tot licht verontreinigd te beschouwen. In geval van verontreiniging is het echter onduidelijk of deze aan de stortplaats dient toegeschreven te worden.

Om uitsluitsel te kunnen geven is echter een bij komende studie noodzakelijk. In afwachting van de uitspraak door de correctionele rechtbank werd geen verder studiewerk verricht om eventueel de noodzakelijke saneringsmaatregelen vast te stellen.

3. Op vraag van het gemeentebestuur van 26 juni 1989 werd door de OVAM op 8 augustus 1989 geantwoord dat de zaak nog in behandeling was bij het Hof van Beroep te Brussel.

De OVAM laat geen bijkomende studie uitvoeren om de precieze saneringsmaatregelen te treffen zolang er geen definitieve juridische uitspraak is en duidelijk is van wie de gemaakte kosten kunnen worden teruggevorderd.

Vraag nr. 53
van 18 december 1990
van de heer A. LARIDON

Ontwerp van mestdecreet — Interpretatie

Zou ik in verband met het ontwerp van decreet betreffende de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen het volgende mogen vernemen ?

1. Wat wordt bedoeld met het feit dat er slechts één verwerkingseenheid zou worden opgericht waarin alle soorten mestoverschotten zouden worden verwerkt (rund-, varkens- en pluimveemeststoffen) ?
2. Wie zal de verwerkingseenheid effectief exploiteren ? De overheid of een private vennootschap (dit laatste in analogie met Indaver en Aquafin) ?
3. Welke preventieve maatregelen zullen er voor de zware metalen in de diverse mesttypen worden ge-

troffen om de zware metalen in de mest te doen dalen (koper, cadmium, zink) ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, de mestbank onder meer gelast met de opdracht tot het mogelijks participeren en nemen van initiatieven voor de uitbouw en de exploitatie van mestverwerkingseenheden.

Het is echter voorbarig nu reeds het aantal centrale mestverwerkingseenheden en hun eventuele exploitatievorm af te lijnen.

Voor zoveel preventieve maatregelen inzake zware metalen aanwezig in de diverse mesttypen dienen te worden getroffen, lijkt het mij billijk dat door de tussenkomst van de mestbank hieromtrent voorafgaandelijk toegepast wetenschappelijk onderzoek zal dienen te worden verricht.

Vraag nr. 58 van 27 december 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Emissie stikstofoxide door autoverkeer — Maatregelen

De emissie van stikstofoxide is gedaald. De daling duurde tot 1985. Sindsdien steeg de uitstoot met 7.000 ton, vooral door het toenemende autoverkeer. Deze stijging overtreft zelfs het gunstig effect van de loodarme benzine.

Deze gegevens komen uit een onderzoek van de Gentse Rijksuniversiteit (RUG) dat werd verricht onder leiding van professor Dams. Het rapport werd geschreven in opdracht van de geachte Minister en berekende het effect van drie grote oorzaken voor de luchtverontreiniging : de industrie, de gebouwenverwarming en het autoverkeer.

De Gentse Rijksuniversiteit verwerkte al deze gegevens op een geografische kaart. De gebieden met de grootste uitstoot vallen perfect samen met de trajecten van de autosnelwegen in Vlaanderen. Ook de Ring rond Antwerpen is er donker gekleurd.

Welke maatregelen heeft de geachte Minister reeds genomen om de luchtverontreiniging in Vlaanderen tegen te gaan ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag vestig ik de aandacht van het geachte lid erop dat in het rapport „Bronnen van Luchtverontreiniging — Inventaris Vlaams Gewest” dat in mijn opdracht door het emissie-inventaris-team van de Gentse Rijksuniversiteit werd opgesteld en waarnaar het geachte lid in zijn vraag verwijst, als voornaamste bron van stikstofemissie naar het voertuigen verkeer wordt verwezen.

Het verkeer wordt er voor 2/3 van de stikstofemissies verantwoordelijk geacht.

Ter zake is de invoering van de katalysator als prioritair te aanzien. Hiervoor is de nationale overheid bevoegd.

Het bevoegdheidsdomein van het Vlaams Gewest situeert zich voornamelijk op de industriële luchtverontreiniging.

Via een streng vergunningenbeleid en de milieu-inspectie diensten worden de luchtverontreinigende bedrijven bestendig aangezet tot vermindering van luchtverontreinigende emissies.

Uit de gegevens van het hiervoor vermelde rapport blijkt dat op dat vlak over de laatste tien jaar de toestand verbeterd is.

De inspanningen dienen op dat vlak verder gezet en ter zake heb ik in mijn Milieubeleidsplan concrete doelstellingen voor de eerste volgende jaren aangegeven.

Vraag nr. 60 van 27 december 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Benzeenconcentraties in open lucht — Reductie

Bevolkingsgroepen die vaak worden blootgesteld aan hoge benzeenconcentraties lopen een merkbaar verhoogd risico op leukemie. Vooral mensen die wonen of werken in de omgeving van drukke verkeerswegen, petrochemische bedrijven, benzinepompexploitanten en chauffeurs behoren tot deze risicogroep.

De Bond Beter Leefmilieu (BBL) wijst in dit verband op de bevindingen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) en van het Groningse Professor H.C. van Hallinstituut. Volgens de BBL zijn dringend technische en wettelijke maatregelen nodig om deze risico's binnen aanvaardbare perken te houden.

Welke maatregelen neemt de geachte Gemeenschapsminister om het benzeenniveau in de omgevingslucht te reduceren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de problematiek van benzeen in de omgevingslucht in het Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen — voorstellen voor 1990-1995 — wordt onderschreven : (zie bladzijde 1.40).

De voornaamste bron van benzeen in de omgevingslucht heeft rechtstreeks of onrechtstreeks te maken met het wegverkeer.

Technische maatregelen hebben op de eerste plaats dan ook betrekking op de ontwikkeling en het gebruik van meer milieuvriendelijke motorvoertuigen. Ter zake is de nationale overheid bevoegd.

De installatie van damp-terugvoer-systemen in motorbrandstofstations om verdampingsverliezen tegen te gaan, draagt ook bij tot de vermindering van benzeenemissies. De exploitatievoorwaarden die nu door het ter zake bevoegde Bestuur voor Leefmilieu bij exploitatievergunningaanvragen voor motorbrandstofstations aan de vergunningverlenende overheden worden geadviseerd bevatten dergelijke verplichting.

Vraag nr. 64
van 8 januari 1991
van de heer L. VANHORENBEEK

Vaalbeek — Stankhinder te Oud-Heverlee

Door de voorganger van de geachte Minister werd destijds de aanplanting van een rietveld als pilootproject aangekondigd ter bestrijding, langs natuurlijke weg van de stankhinder, veroorzaakt door de Vaalbeek in de gemeente Oud-Heverlee.

De laatste maanden nam de stankhinder gevoelig toe.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke plannen uiteindelijk zullen worden uitgevoerd om deze stankhinder weg te nemen of tenminste te verminderen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ten behoeve van de afvalwaters van de deelgemeenten Blanden en Vaalbeek in een kleinschalige zuiveringsinstallatie voorzien wordt te Vaalbeek. De bouw is opgedragen aan NV Aquafin in het investeringsprogramma 1991.

Daarnaast dienen nog prioritaire rioleringsprojecten te worden uitgevoerd ter hoogte van de Onze-Lieve-Vrouwstraat en voor aansluiting van de lozingspunten 4 en 5 van het algemeen waterzuiveringsprogramma (AWP III) op de regionale waterzuiveringsinstallatie (RWZI).

Mits de verdere uitbreiding van het rioleringsnet zal gebeuren zonder het creëren van nieuwe lozingspunten in de Vaalbeek en met inachtneming van de scheiding van het rioleringsnet en de beek zal de hinder veroorzaakt door de Vaalbeek zijn geëlimineerd.

Vraag nr. 65
van 8 januari 1991
van de heer G. CARDOEN

Ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 — Adviezen gemeenten

Conform de wetgeving dienden de gemeentehuizen in verband met het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 in de loop van de maand november een advies uit te brengen en dit toe te zenden aan de bevoegde gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM). Deze stuurt de ontvangen bezwaren en adviezen, samen met een eigen advies, toe aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Hoeveel van onze Vlaamse gemeenten hebben zich gehouden aan de doelstelling van het ontwerp-afvalstoffenplan ?

Hoeveel gemeentebesturen hebben zich zonder enig bezwaar of bemerking positief uitgesproken ? Hoeveel hebben advies met bezwaren of alternatieve voorstellen verstrekt ?

Kan er worden vanuit gegaan dat met de bezwaren en tegenvoorstellen van het bestuursniveau dat het dichtst

bij de bevolking staat, zijnde het gemeentebestuur, rekening zal worden gehouden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Van de 308 Vlaamse gemeenten hebben er 267 gebruik gemaakt van de inspraakprocedure om te reageren op het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995, dat is ongeveer 87 ten honderd.

Hierbij werd veelal gebruik gemaakt van de standpunten van de Belgische Vereniging van Steden en Gemeenten.

Er is geen inventaris opgemaakt van de gemeenten die zich zonder enig bezwaar hebben uitgesproken. Van de overige gemeenten werden de bezwaren/bemerkingen gesynthetiseerd door de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) en als dusdanig verwerkt in hun advies. De Vlaamse Executieve dient, indien ze afwijkt van de GOM-adviezen, dit in een met redenen omkleed besluit vast te leggen.

In het definitieve Afvalstoffenplan werd zoveel mogelijk rekening gehouden met de suggesties van de gemeenten.

De Vlaamse Executieve heeft ondertussen het plan op 20 februari 1991 vastgesteld.

Vraag nr. 69
van 10 januari 1991
van de heer Jos BOSMANS

Remo-stortplaats te Helchteren-Houthalen — Uitbreiding

Naar ik verneem loopt een procedure voor de uitbreiding van de NV Remo, een stortplaats te Helchteren-Houthalen, waardoor een uitbreiding tot 200 hectare zou kunnen worden gerealiseerd. In het kader van het Afvalstoffenplan wordt er één industriële stortplaats per provincie voorzien.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Dient deze uitbreiding van de Remo-stortplaats te worden gesitueerd in het kader van het voorzien van één industriële stortplaats per provincie ? Aangezien deze stortplaats boven een drinkwaterwinningsgebied is gelegen, lijkt dit niet de meest aangewezen plaats.
2. Is deze uitbreiding bedoeld als stortplaats voor het restafval na verbranding van huishoudelijk afval ?
3. Is deze uitbreiding bedoeld als stortplaats voor restafval van gebieden buiten Limburg ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De uitbreidingsaanvraag van de Remo-stortplaats betreft klasse 2. Er is nog geen uitspraak over de

toekenning van een vergunning. Wat betreft de milieuhygiënische aspecten van de exploitatie wordt verwezen naar het milieueffectrapport (MER) dat door LISEC werd opgemaakt en dat door de aanvrager werd toegevoegd aan het aanvraagdossier dat bij de Bestendige Deputatie van Limburg in behandeling is.

- 2 Een klasse 2-stortplaats is onder andere bedoeld voor het restafval na verbranding van huishoudelijk afval.
- 3 Onafhankelijk van de uitbating moeten alle nieuwe klasse 2-stortplaatsen (ook de uitbreidingen) toegankelijk worden gemaakt voor alle aanvaardbare afvalstoffen, ongeacht de plaats van herkomst binnen het Vlaams Gewest.

Doordat in alle provincies minstens één klasse 2-stortplaats dient te worden ingericht, zal één bepaalde provincie zeker niet overbelast worden door een sterk verhoogde aanvoer van afvalstoffen.

Vraag nr. 79
van 16 januari 1991
van de heer E. VANDEBOSCH

NV Remo — Gevaar uitbreiding stortcapaciteit Houthalen-Helchteren

De afdelingen van de Katholieke Werkliedenbond (KWB) van Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Zonhoven en Koersel stellen zich vragen over de bedoeling van de NV Remo om op termijn de stortcapaciteit in Houthalen-Helchteren uit te breiden. Er wordt gewezen op de hinder en de gevaren die hieruit zouden kunnen voortspuiten, onder meer voor de sociale woonwijk De Lindeman, die in de onmiddellijke omgeving ligt.

Graag zou ik van de geachte Minister antwoord krijgen op volgende vragen.

1. In welke stand van procedure bevindt zich deze vraag om uitbreiding ?
2. Dient het gewestplan te worden gewijzigd om deze uitbreiding te realiseren ?
3. Welke zijn de voornaamste bevindingen van het milieueffectrapport (MER) dat is opgesteld ?

Antwoord

Op de gestelde vragen kan het volgende worden geantwoord.

1. Het dossier is volledig bevonden op 25 januari 1991.
2. Neen.
3. Met het voorzien van een aantal begeleidende maatregelen kan de impact op het milieu beperkt worden gehouden.

Vraag nr. 82
van 17 januari 1991
van de heer J. DE ROO

Sportvliegerij te Knesselare — Reglementering geluidshinder

In Knesselare is ongerustheid ontstaan over de toegenomen lawaaihinder, veroorzaakt door de intense sportvliegerij die plaatsvindt op en rond het NAVO-vliegveld van het Drongengoed.

In dat verband had ik van de geachte Gemeenschapsminister graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Bestaat er in Vlaanderen een reglementering voor geluidsoverlast, veroorzaakt door sportvliegtuigen ? Zo ja, welke ? In het verleden is de Vlaamse Executieve reeds regelend opgetreden inzake de voorkoming en bestrijding van geluidshinder en dit ter uitvoering van EG-richtlijnen ter zake.

Voorbeelden hiervan zijn de maximale decibelproducties voor onder andere grasmaaiers, graaf- en bouwmachines.

Is het Vlaams Gewest eveneens bevoegd decretaal op te treden betreffende de voorkoming en regeling van geluidshinder die wordt veroorzaakt door sportvliegtuigen ?

Kan het Vlaams Gewest om redenen van leefmilieu en natuurbehoud zowel de geluidsproductie als de vluchtfrequentie van dergelijke sportvliegtuigen beperken ?

2. Wordt een club voor sportvliegerij aanzien als een hinderlijke inrichting die onder de ARAB-vergunningplicht valt ?

Is het aangekondigd Vlaams Reglement Milieuvergunning (VLAREM) van toepassing op deze vorm van vliegwezen ?

Zo ja, moeten bestaande vliegclubs een milieuvergunning aanvragen en bij welke overheid (schepencollege, provincie en Gewest) ?

3. Is het bosdecreet van toepassing op bossen, eigendom van het Ministerie van Landsverdediging ? En in welke mate ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de bestrijding van geluidshinder veroorzaakt door activiteiten op militaire vliegvelden tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van de nationale Minister van Landsverdediging.

De inrichting en exploitatie van regionale luchthavens voor de burgerluchtvaart en sportvliegerij behoort, ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor het verkeer.

Sportvliegerij wordt niet aanzien als een hinderlijke inrichting noch in de zin van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) noch in de zin van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (VLAREM) dat op 6 februari 1991 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd.

Wat het toepassingsgebied van het bosdecreet betreft kan worden verwezen naar artikel 2. Het bosdecreet is van toepassing zowel op de openbare als op de privébossen.

Deze regel is evenwel niet absoluut : door onderlinge afweging van belangen kan worden besloten dat in bepaalde bossen andere bestemmingen voorrang hebben.

Dit is het geval van de bossen die in de militaire domeinen zijn gelegen en waar onder meer om veiligheidsredenen de bepalingen van het bosdecreet niet kunnen worden toegepast, zoals bijvoorbeeld artikel 10 van het decreet dat als algemene regel stelt dat alle openbare bossen toegankelijk zijn op de bestaande wegen.

Dit sluit niet uit dat het technisch beheer van bepaalde bossen gelegen in militaire domeinen (in totaal circa 2.000 hectare) toch wordt toevertrouwd aan de Dienst Waters en Bossen op grond van overeenkomsten. Voor het domein te Knesselare is dit gedeeltelijk het geval.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 66
van 22 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Recreatiedomein Ter Heide te Rotselaar — Sportinfrastructuur

Op 11 januari 1984 werd het structuurplan voor het recreatiedomein Ter Heide te Rotselaar goedgekeurd.

Een beheersorgaan werd voor dit recreatiedomein opgericht en een definitief ontwerp werd ingediend.

Door de Dienst Groen, Waters en Bossen werden de nodige werken uitgevoerd binnen het raam van het structuurplan.

in de noordzone van het domein is de uitvoering afhankelijk van de geplande sportinfrastructuur. De Rotselaarse plas wordt in de vakantiemaanden door duizenden zwemmers, surfers, vissers en wandelaars bezocht.

BLOSO (het Vlaams Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie) is de exploitant van het domein, maar door de versnippering van de verantwoordelijkheid is het niet gemakkelijk op te treden tegen de vervuilers van het domein.

Graag vernam ik van de geachte Minister aan welke sportinfrastructuur er wordt gedacht en wanneer de eventuele uitvoering zal gebeuren.

Antwoord

Wegens gebrek aan kredieten wordt niet gedacht aan

sportinfrastructuurwerken op het domein Ter Heide — Rotselaar. Op basis van deze situatie werden voorstellen gedaan — binnen het beheersorgaan van het recreatiedomein — om de exploitatie over te dragen aan de gemeente Rotselaar of aan de VZW — Gemeentelijke Sportraad.

De administratie wacht op een principiële vraag vanwege de betrokkenen. De beheersoverdracht zal noodzakelijkerwijze gepaard gaan met een aantal infrastructuurwerken, inzonderheid wat de zwemzone betreft, in functie van de vergunningsaanvraag als inrichting met een hinderlijk karakter.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 70
van 17 december 1990
van de heer R. DAEMS

Statuut leerkrachten — Discriminatie tussen de netten

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulp personeel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan — artikel 14, § 1 — zijn voor de personeelsleden die ten laatste op 31 augustus 1989 op grond van de voor deze datum geldende reglementering in een wervingsambt van leraar technische vakken en beroepspraktijk in het secundair onderwijs van de lagere of van de hogere cyclus hetzij vastbenoemd en als dusdanig erkend daar waar de erkenning bestaat, hetzij gelijkgesteld zijn met vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden ongeacht de rangschikking van de vakken waarmee zij vanaf het schooljaar 1989-1990 zijn belast, het minimum en maximum aantal uren vastgelegd op 24-28.

Deze bepaling is enkel toepasselijk voor het aantal uren waarvoor de hierboven bedoelde personeelsleden hetzij tot de stage toegelaten, hetzij vastbenoemd en als dusdanig erkend daar waar de erkenning bestaat, hetzij gelijkgesteld zijn met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden. Bovenstaande betekent dat voor de tweede en derde graad de leraars praktische vakken, de leraars technische vakken deze rechten blijven behouden ongeacht of ze nu het vak TV of PV onderwijzen (minimum 24 uur — maximum 28 uur). Voor de eerste graad van de nieuwe structuur is het minimum aantal uren voor een volledige opdracht voor alle leerkrachten vastgesteld op minimum 22 uren en maximum 24 uren.

In het rijksonderwijs werden met ingang van het schooljaar 1984-1985 in het lager secundair onderwijs het ambt van praktijkleraar en het ambt van technische leraar vervangen door het ambt van leraar technische vakken en beroepspraktijk voor alle specialiteiten (0/14 — 1/SH/JC 30.08.1984 — Leraren die technische vakken en beroepspraktijk onderwijzen in het lager secundair onderwijs met volledig leerplan van de staat -)

en werd bijgevolg voor die leraars het aantal lestijden vastgelegd op 24-28.

Op grond van die omzendbrief genieten de leraars TV en PV ressorterend onder de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) dit schooljaar van de overgangsmaatregelen vermeld in artikel 14, § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989.

De meeste inrichtende machten binnen het officieel gesubsidieerd onderwijs, hebben echter de benoeming TV en BP enkel uitgesproken voor de specialiteiten snit en naad en huishoudkunde en niet voor andere specialiteiten, daar zij daarvoor geen opdracht hadden gekregen.

De leerkrachten in het officieel gesubsidieerd onderwijs benoemd zoals in het gemeenschapsonderwijs volgens de omzendbrief 0/14 - 1/SH/JC van 30 augustus 1984, kunnen evenwel, naar wij vernomen hebben, niet van deze overgangsmaatregelen genieten.

Uit wat vooraf gaat blijkt duidelijk dat er een meervoudige discriminatie bestaat van een categorie leraars uit het officieel gesubsidieerd onderwijs ten opzichte van hun collega's belast met dezelfde opdracht in het gemeenschapsonderwijs (voorheen rijksonderwijs).

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om deze discriminatie weg te werken ?

Antwoord

De omzendbrief 0/14.1/SH/JC van 30 augustus 1984, waarvan sprake in de vraag van het geachte lid, wordt in het rijksonderwijs met ingang van het schooljaar 1984-1985 toegepast.

Deze omzendbrief was enkel gericht aan de rijksonderwijsinstellingen en werd derhalve in het gesubsidieerd onderwijs niet toegepast.

Vraag nr. 76

van 27 december 1990

van de heer E. BEYSEN

Vacatures in het gemeenschapsonderwijs — Vergoeding voor hogere functie

In verschillende scholen van het gemeenschapsonderwijs is de betrekking van kokkin vrij wegens ontslag of pensionering van de titularis van het ambt.

De functie wordt in bepaalde gevallen waargenomen door een hulpkokkin. Gedurende de jaren van vervanging wordt er geen vergoeding voor het uitoefenen van een hogere functie betaald.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Is het normaal dat bij uitoefening van een hogere functie men de hieraan verbonden wedde niet betaalt ?
2. Zullen de vacante betrekkingen van kokkin nog open worden verklaard ?
3. Zo ja, zullen de personeelsleden die jaren interimaris zijn geweest voorrang krijgen ?

4. Zullen bij het invoeren van het principe van principaal de hulpkokkinnen automatisch de weddeschaal van kokkin ontvangen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

- 1 De aanstelling en de betaling op contractuele basis van het personeel van de categorie meesters-, vak- en dienstpersoneel behoort thans nog tot de bevoegdheid van de SABMO's. Vanaf 1 april 1991 worden de lokale raden ter zake bevoegd. Hoewel nieuwe benoemingen en dus ook formele aanstellingen in een hogere functie in een vacant gekomen ambt van het meesters-, vak- en dienstpersoneel thans niet mogelijk zijn, kunnen de werkingskredieten van de SABMO's (lokale raden) worden aangewend om contractueel vastgelegde weddesupplementen toe te kennen aan bedoelde vast benoemde personeelsleden die met een hogere functie werden belast.
- 2 Artikel 3, § 1, van de wet van 22 juni 1964 zoals gewijzigd door het koninklijk besluit nummer 296 van 31 maart 1984, voorziet onder punt 5 : de personeelscategorie „meesters-, vak- en dienstpersoneel uiterlijk op 1 oktober 1984 in vast verband benoemd of tot de stage toegelaten”. Dit betekent dat statutaire werving van personeelsleden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel thans niet meer mogelijk is. Enkel contractuele aanstellingen via de SABMO's (lokale raden) zijn mogelijk.

Anderzijds biedt artikel 30 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs evenwel de mogelijkheid tot het creëren van nieuwe betrekkingen in de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel.

Ter uitvoering van de bepalingen van artikel 30 van voormeld decreet van 5 juli 1989 dient de Vlaamse Executieve, na advies van de Centrale Raad van de ARGO, het maximum aantal personeelsleden te bepalen dat in de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel in het gemeenschapsonderwijs mag worden benoemd. Zolang er door de Vlaamse Executieve geen uitvoering wordt gegeven aan bovenvermelde decretale bepaling, kan er geen sprake zijn van een vacantverklaring van betrekkingen in de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel.

3. De bestaande statutaire regels laten niet toe dat personeelsleden die vast benoemd zijn in een ambt van het meesters-, vak- en dienstpersoneel (in casu het ambt van hulpkok) en die met een hogere functie in een ander ambt (in casu het ambt van kok) werden belast, voorrang zouden krijgen bij de toewijzing van vacant verklaarde betrekkingen in het ambt waarin zij die hogere functie uitoefenden.

Het huidige ontwerp van decreet tot vaststelling van het administratief statuut van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen en de psycho-medisch-sociale centra en de pedagogische begeleidingsdiensten ingericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) voorziet evenwel

dat voor de werving van personeelsleden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel rekening zal worden gehouden met de diensten gepresteerd onder het stelsel van de contractuele werving.

Bovendien voorziet voormeld ontwerp van decreet dat bij de voordracht tot de benoeming van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel de lokale schoolraad, raad van bestuur of bij ontstentenis hiervan het hoofd van de instelling dient te putten uit de bij hem in dienst zijnde contractuele personeelsleden of uit contractuele personeelsleden in dienst bij andere lokale schoolraden of raden.

4. Het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 en het ontwerp van decreet tot vaststelling van het administratief statuut voorzien enkel voor selectieambten in een principalaatsbevordering.

Aangezien zowel het ambt van **hulpkok** als het ambt van kok bij de wervingsambten zijn ingedeeld (en niet bij de selectieambten), kan de regeling inzake de principalaatsbevordering niet worden toegepast voor het ambt van kok, waardoor een **hulpkok** dus nooit (tenzij door hogere functie) de wedde van het ambt van kok kan ontvangen.

Vraag nr. 87
van 15 januari 1991
van de heer 1. EGELMEERS

Buitengewoon Onderwijs — Weddeschalen en uurregeling paramedisch personeel

Graag zou ik aan de geachte Minister het volgende willen vragen over de weddeschalen en uurregeling van het paramedisch personeel.

1. Niettegenstaande recente aanpassingen blijven er nog steeds twee anomalieën bestaan in verband met de weddeschalen en de uurregelingen. Met betrekking tot de weddeschalen werd met de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) van 1 november 1990 een aanpassing doorgevoerd derwijze dat vanaf het negende jaar weddeanciënniteit wordt overgeschakeld naar het barema van regent. Dat is een opmerkelijke verbetering.

Nochtans geldt voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs, dat nochtans over dezelfde diploma's beschikt, deze aanpassing niet. Voor hen blijft barema 337 van toepassing met gevolg dat de discrepantie tussen diploma's en geldelijke waardering behouden blijft.

Het ware nuttig te vernemen welke maatregelen er zullen worden getroffen om deze ongelijkheid ongedaan te maken.

2. Voor het pedagogisch personeel wordt een **schooluur** gerekend op basis van 50 minuten, maar voor het paramedisch personeel — met uitzondering van de logopedisten — geldt een schooluur van 60 minuten.

De kinesisten, verpleegsters, kinderverzorgsters en ergotherapeuten werken nu nog 32 tot 36 uren van 60 minuten per week, hetgeen binnen de normale lesuren (basisschool 1400' — secundaire school 1600') rekenkundig onmogelijk is. Kunstgrepen lij-

ken dan regel te zijn om aan de vereiste uren te komen.

Een aanpassing van dit urenpakket aan de werkelijke omstandigheden lijkt mij noodzakelijk.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid enkel verwijzen naar het protocol van 28 september 1990 van de onderhandelingen die op 14 september 1990 werden gevoerd betreffende een akkoord van sectoriële programmatie voor de jaren 1990,1991 en 1992 voor de sectoren „Diensten en Instellingen” en „Onderwijs” van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaams Gewest tussen de Vlaamse Executieve eendeels en de representatieve vakorganisaties FCSOD en ACOD anderdeels.

1. Volgens rubriek II. Sector „Onderwijs” wordt de in de door het geachte lid aangehaalde vragen de herstructurering van de weddeschalen toegekend aan sommige leden van het opvoedend hulppersoneel en aan de maatschappelijk werker, de paramedisch en de psyche-pedagogisch werker in de PMS-centra. De leden van het paramedisch personeel als dusdanig (in het buitengewoon onderwijs) zijn er niet in vermeld.

Wel meen ik te moeten wijzen op punt 5. duur van de overeenkomst van rubriek II. Sector „Onderwijs” van voormeld protocol dat luidt als volgt :

„Dit protocol heeft betrekking op de begrotingsjaren 1990,1991 en 1992. Onverminderd de genomen maatregelen in het raam van de begroting 1991 verbindt de Vlaamse Executieve zich tot een correcte en volledige uitvoering van dit protocol en vraagt voor de duur van de overeenkomst geen tegenprestaties van het personeel ter financiering van de aangegane engagementen ; de ondertekenende vakorganisaties verbinden er zich toe om in dezelfde periode geen nieuwe eisen op het vlak van loon, wedde of prestatieregeling op niveau van de Vlaamse Gemeenschap te stellen.”

2. De prestaties van het personeel werden vastgesteld bij het protocolakkoord van 28 november 1975 tussen de Regering en de representatieve vakbonden van haar personeel. Hierin is ook de categorie van het paramedisch personeel vervat.

De gelijkenschakeling van de uurregeling van het paramedisch personeel met deze van het pedagogisch personeel, zou een financiële meeruitgave vergen, welke momenteel niet haalbaar is.

Vraag nr. 90
van 16 januari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Onderwijs — Forse stijging van de kostprijs per student

Uit een studie verschenen in Klasse, het **maandblad** voor Onderwijs in Vlaanderen blijkt dat de kostprijs per student in het basis-, het buitengewoon, het hoger en het universitair onderwijs de jongste tien jaar enorm is gestegen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij enig idee heeft van de oorzaken van deze forse stijging.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Het artikel, verschenen in het maandblad Klasse van september 1990 was een uittreksel (samenvatting) van een studie van de dienst Begroting van het onderwijsdepartement.

Hierin werd de evolutie van de loon- en werkingskost per leerling/student en per onderwijsniveau en -net (universiteiten uitgezonderd) geschetst (periode 1981-1990).

Deze evolutie werd zowel weergegeven in lopende prijzen, als in vaste prijzen (waarbij het effect van de inflatie werd geneutraliseerd).

De kostprijs 1990 per leerling/student, uitgedrukt in lopende prijzen, stijgt ten opzichte van 1981 inderdaad met gemiddeld 37, 4 ten honderd (of 3,74 ten honderd per jaar).

Voornaamste oorzaken van deze stijging zijn uiteraard te vinden in de jaarlijkse stijging van de loonmassa (± 80 ten honderd van de onderwijsbegroting), ingevolge indexaanpassingen, verhogingen van barema's en sociale programmaties.

Wanneer men evenwel deze kostprijs per student uitdrukt in reële termen (dit wil zeggen met inflatie-correctie) constateert men een quasi nulgroei tijdens de beschouwde periode.

Vraag nr. 91 van 16 januari 1991 van de heer F. VERMEIREN

Hoger onderwijs — Inschrijvingsgeld

Ingevolge de besluiten van de Vlaamse Executieve wordt met ingang van het academiejaar 1990-1991 een inschrijvingsgeld gevraagd van 5.000 frank aan de studenten in het hoger onderwijs met volledig leerplan en van 10 frank per lesuur en per week in het hoger onderwijs voor sociale promotie.

Graag vernam ik van de geachte Minister het totaal bedrag dat op de fondsen van de begroting werd gestort in de vorm van inschrijvingsgeld en dit opgesplitst per onderwijsnet.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat door de inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs tot op heden (toestand januari 1991) een bedrag van 124.500.450 frank en een bedrag van 339.708.613 frank werden gestort respectievelijk op het Fonds 66.29 C (gesubsidieerd provinciaal en gemeentelijk onderwijs) en op het Fonds 66.30 C (gesubsidieerd vrij onderwijs).

Op het Fonds 66.26 C (Gemeenschapsonderwijs) werd

tot op heden (toestand januari 1991) een bedrag van 119.721.704 frank gestort.

Het betreft inschrijvingsgelden voor het schooljaar 1990-1991 van het HOBU en van het OSP.

Vraag nr. 95 van 17 januari 1991 van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Artsenorganisaties — Erkenning

In het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 41 van 26 november 1990 betreffende de opleiding tot huisarts (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 5 van 7 januari 1991, bladzijde 211), wordt bij de samenstelling van een adviesgroep melding gemaakt van de erkende beroepsorganisaties van huisartsen.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen :

1. Wat is de naam en de rechtsvorm van deze beroepsorganisaties ?
2. Wanneer en op basis van welke criteria werden deze beroepsorganisaties erkend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid hierbij mede dat vanuit het professionele veld één afgevaardigde van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren en twee afgevaardigden van de Wetenschappelijke Vereniging der Vlaamse Huisartsen deel uitmaken van de betreffende adviesgroep.

Betreffende de erkenning van deze beroepsorganisaties wens ik U te verwijzen naar de bevoegde Minister, namelijk de Minister van Volksgezondheid.

Vraag nr. 96 van 18 januari 1991 van de heer G. MOMMERENCY

Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen

Op een vergadering met alle visserijscholen aan de kust, heeft de geachte Minister Coens van het Vlaams Ministerie van Onderwijs volgende toekomstplannen met betrekking tot de visserijscholen naar voor gebracht :

1. de Nieuwpoortse visserijschool moet worden opgedoekt ;
2. de visserijscholen te Oostende blijven bestaan maar moeten samenwerken ;
3. de visserijschool te Knokke-Heist blijft gewoon in zijn huidige vorm behouden.

Het opdoeken van de Nieuwpoortse visserijschool heeft een nefaste invloed op de toekomst van de Nieuwpoortse visserij en betekent in feite het verdwijnen ervan.

De Nieuwpoortse visserij is goed voor een jaarlijks

omzetcijfer van 1,4 miljard frank, een tewerkstelling van ruim 300 personen en jaarlijks financiële afdrachten (belastingen, sociale bijdragen, BTW) aan de overheid van 180,5 miljoen frank. Deze economische activiteit is één van de weinige streekeigen activiteiten in de Westhoek en er wordt een streek gecreëerd die sociaal-economisch onderontwikkeld is.

Gezien de inpassing van de plaatselijke visserijschool binnen de lokale vrije scholengemeenschap en de lagere onderwijskosten die hiervan het gevolg zijn, is een bijdrage van 180,5 miljoen frank afdrachten vanwege de Nieuwpoortse visserijsector aan de nationale overheid zeker ruim voldoende om deze onderwijskosten te dekken.

1. Is de geachte Minister zich bewust van de nefaste invloed van het opdoeken van de plaatselijke visserijschool en de toekomst van de Nieuwpoortse visserij ?

De keuze voor het vissersberoep wordt in verregaande mate bepaald door elementen van psychologische en sociologische aard. Wanneer jonge mensen dan daadwerkelijk hebben beslist om in de haven hun toekomst op te bouwen en een onderwijsopleiding in die zin te volgen, is de aanwezigheid van plaatselijke onderwijsmogelijkheden van fundamenteel belang voor de daadwerkelijke keuze voor het beroep.

De lagere opleiding van jongeren vanaf 12 jaar moet plaatselijk worden georganiseerd zonet zal men zeer gemakkelijk overstappen naar andere onderwijsopleidingen die wel plaatselijk te Nieuwpoort worden ingericht. Dit is hetzelfde als bij andere opleidingen waar de lagere school plaatselijk wordt georganiseerd terwijl hogere scholing en universitair onderwijs slechts in de grote steden aanwezig is.

2. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de sterke sociaal-psychologische elementen die een rol spelen bij de keuze van het vissersberoep ? Houdt de Minister rekening met het lagere niveau van de opleiding te Nieuwpoort en daarmee de geringe bereidheid van jonge kinderen van 12 jaar en hun ouders grote afstanden te overbruggen om dit soort onderwijs te volgen ?
3. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de baanbrekende rol van het Nieuwpoortse visserijonderwijs bij de opleiding van kansarme, laaggeschoolde en schoolmoë jongeren ?

De sterke praktijkgerichtheid van het onderwijs, de grote motivatie van de kandidaat-vissers en de sterke psychologische binding met het plaatselijk zee- en havenmilieu en dus ook met het toekomstige marineberoep van visser, zijn een model voor de opleiding en arbeidsmotivatie van kansarme jongeren in onze steeds ingewikkelder maatschappij.

4. Is de geachte Minister zich bewust van de zeer gebrekkige rol van de zeevisserijscholen als toeleveringsbron van geschoolde arbeidskrachten aan de Belgische visserij ?

Een groot aantal visserijscholen aan de kust blijken duidelijk hun doel voorbij te schieten en grotendeels te fungeren als opleidingscentrum voor bedrijven die helemaal niets te maken hebben met de Bel-

gische zeevisserij. Vooral de Regie voor Maritiem Transport (RMT) en de plaatselijke baggerondernemingen zijn een geliefd toevluchtsoord voor afgestudeerden van de zogenaamde zeevisserijscholen.

De vissersschool van Nieuwpoort blijkt daarbij de hoogste efficiëntie te behalen van alle bestaande visserijscholen : liefst 80 ten honderd van de afgestudeerden komt daadwerkelijk in de visserij terecht.

Gezien de meeste visserijscholen langs de Belgische kust slechts zeer gedeeltelijk hun rol van opleidingscentrum voor de zeevisserij vervullen, zijn de bestaande leerlingencijfers van de verschillende visserijscholen volstrekt onbetrouwbaar.

Een nieuwe classificatie van leerlingencijfers in de verschillende visserijscholen dringt zich op. Daarbij kan de opleidingsefficiëntie, dit wil zeggen het aandeel van de leerlingen in de verschillende visserijscholen die daadwerkelijk als nieuw opgeleide arbeidskrachten het beroep van visser uitoefenen, als leidraad dienen. Deze cijfers geven een fundamenteel ander beeld van het daadwerkelijke belang van de verschillende zeevisserijscholen voor de Belgische zeevisserij.

Van de vijf visserijscholen aan de kust komt Nieuwpoort dan op een gedeelte derde plaats samen met de vrije visserijschool Paster Pype te Oostende.

5. Is de geachte Minister bereid om bij de herstructurering van het zeevisserijonderwijs rekening te houden met het daadwerkelijke belang van de verschillende visserijscholen voor de Belgische zeevisserij ?

De totale schoolbevolking in de Belgische visserijscholen is totaal niet relevant voor de werkelijke onderwijsfunctie ten behoeve van de Belgische zeevisserij. Het percentage werkelijke varenden na afstuderen is slechts de helft van de totale huidige schoolbevolking en de visserijscholen spelen dus helemaal niet de rol die hun is toebedeeld.

Enkel Nieuwpoort heeft over de voorbije tien jaar permanent zijn rol van opleidingscentrum voor de plaatselijke visserij kunnen waarmaken : het ware dan ook pertinent onlogisch precies dit modelvoorbeeld van een efficiënt visserijonderwijs op te doen.

6. Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen de herstructurering van het zeevisserijonderwijs niet enkel door te voeren op basis van het leerlingenaantal maar ook en vooral rekening houdend met de daadwerkelijke bijdrage van de verschillende zeevisserijscholen aan de Belgische zeevisserij ?

Het is duidelijk dat het Belgische zeevisserijonderwijs niet de rol vervult waarvoor het initieel is ontworpen en wordt gesubsidieerd.

7. Is het dan ook volgens de geachte Minister niet noodzakelijk, veeleer over te gaan tot een interne en inhoudelijke herstructurering van het zeevisserijonderwijs in plaats van een botte rationalisatie enkel gebaseerd op de leerlingenaantallen in de verschillende visserijscholen ?

Gezien zijn hoge aantal varende afgestudeerden,

kan de interne werking en organisatie van de Nieuwpoortse visserijschool daarbij perfect als voorbeeld dienen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie en aan de heer L. Van den Bosche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

- 1 Ik deel ten volle de bekommernis dat er een specifiek zeevisserijonderwijs moet zijn, aangepast aan de eigenheid van de zeevisserij.

Dit zeevisserijonderwijs is van wezenlijk belang voor de sector teneinde over geschoolde arbeidskrachten te kunnen beschikken.

Het is daarom nog niet noodzakelijk dat aan elke zeevisserijhaven een school verbonden is. Zo is het geenszins bewezen dat de Nieuwpoortse zeevisserij schade zou lijden bij het verdwijnen van de Nieuwpoortse zeevisserijschool. Hoever ligt Oostende van Nieuwpoort ? Wanneer er een aantrekkelijke tewerkstellingskans wordt aangeboden zal deze ongetwijfeld opgevuld worden. Anderzijds is het niet uitgesloten dat de Nieuwpoortse jongeren naar Oostende of Knokke-Heist gaan voor het zeevisserijonderwijs. Ook voor hen is die afstand niet onoverkomelijk en bovendien zijn er internaatvoorzieningen, ook voor kansarme jongeren (IBIS).

2. Het niveau van de opleiding te Nieuwpoort is niet van een lager niveau dan andere opleidingen van het beroepsonderwijs. Ook jongeren die opteren of zullen opteren voor beroepsonderwijs verplaatsen zich hiervoor. De afstand tussen Nieuwpoort en Oostende kan daarbij moeilijk als onoverkomelijk worden bestempeld.
3. De zeevisserijscholen hebben inderdaad ook een belangrijke sociale functie. Dat belet echter niet dat ook zij een zekere omvang dienen te hebben om leefbaar of zelfs pedagogisch zinvol te kunnen zijn.
- 4.-5. Hoewel de doorstroming van de onderwijsvorm naar de sector niet onbelangrijk is, kan dit geen criterium zijn voor oprichting of behoud van een school. Vooreerst is het zo dat zelfs een specifieke onderwijsvorm toch terzelfdertijd algemeen vormend is, en daardoor zijn specifiek doel overstijgt. Het tegendeel zou erg zijn, zoniet zou men via het onderwijs de jongeren echt predestineren. Bovendien zou op deze wijze een nieuw criterium worden ingevoerd, en wordt meteen een precedent geschapen waarvan men thans de draagwijdte niet kan inschatten.
- 6.-7. Daartegenover kan men moeilijk spreken van een botte rationalisatie, louter en alleen op basis van cijfers. In dat geval zou er geen enkele school overblijven.

Ik meen met U dat wij al het mogelijke moeten

doen om de specificiteit van het zeevisserijonderwijs te bewaren. Vandaar dat ik aan de Executieve een rationalisatievoorstel zal voorleggen dat dit onderwijs maximale kansen biedt.

Vraag nr. 98 van 23 januari 1991 van de heer H. LAUWERS

Paramedici in het buitengewoon onderwijs — Weddeschaal

Door de collectieve arbeidsovereenkomst, die sinds 1 november 1990 van kracht is, werden onlangs de weddeschalen van het paramedisch personeel en van de sociale assistenten van de psyche-medisch-sociale centra (PMS) (en ook die van bijvoorbeeld studiemeester-opvoeder, opvoeder-huismeester) zodanig aangepast, dat zij vanaf het negende jaar weddeanciënniteit overstappen naar het barema van regent.

Dit betekent een substantiële financiële verbetering voor dit personeel

Voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs echter, dat nochtans dezelfde diploma's kan voorleggen, geldt deze aanpassing niet. Daarvoor blijft barema 337 van kracht, waardoor de discrepantie tussen het diploma en de geldelijke waardering ervan in stand wordt gehouden.

Kan de geachte Minister mij meedelen waarom dit onderscheid in wedde wordt gemaakt tussen het paramedisch personeel van de PMS-centra en dat van het buitengewoon onderwijs ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer I. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 99 van 23 januari 1991 van de heer H. LAUWERS

Onderwijs — Gelijke behandeling van alle paramedici

Binnen het onderwijs bestaat het systeem dat voor het pedagogisch personeel wordt gerekend met uren van 50 minuten en voor het paramedisch personeel (met uitzondering van de logopedisten) met uren van 60 minuten.

Waar dit, nu meer dan 15 jaar geleden, voor de logopedisten reeds werd aangepast (30 à 33 uren van 50 minuten), dienen de kinesisten, verple(e)g(st)ers, kinderverzorg(st) en de ergotherapeuten 32 à 36 uren van 60 minuten (dit is 1.920 minuten) per week te presteren, wat binnen de normale lesuren (basis-school : 1.400 minuten ; secundaire school : 1.600 minuten) trouwens mathematisch onmogelijk is, zodat in de meeste, zo niet alle scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om — tenminste op papier — aan de vereiste uren te komen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden of een logi-

sche en gelijke behandeling voor alle paramedici in het vooruitzicht wordt gesteld ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 100 van 24 januari 1991 van mevrouw M. VOGELS

Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Rechttrekking ongelijkheid

Door de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) van kracht sinds 1 november 1990 werden onlangs de weddeschalen van het paramedisch personeel, de sociale assistenten van de psyche-medisch-sociale centra (PMS), studiemeesters-opvoeders en de opvoeders-huismeesters zodanig aangepast, dat zij vanaf het negende jaar weddeanciënniteit worden overgeschakeld naar het barema van regent. Dit betekent een substantiële financiële verbetering voor dit personeel.

Voor paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs echter, dat nochtans dezelfde diploma's kan voorleggen, geldt deze aanpassing niet. Daarvoor blijft barema 337 van kracht, waardoor de discrepantie tussen het diploma en de geldelijke waardering ervan in stand wordt gehouden.

Binnen het schoolsysteem bestaat nog steeds de ongelijkheid dat voor het pedagogisch personeel wordt gerekend met uren van 50 minuten en voor het paramedisch personeel (met uitzondering van de logopedisten) met uren van 60 minuten.

Waar dit — nu meer dan 15 jaar geleden — voor de logopedisten reeds werd aangepast (30 à 33 uren van 50 minuten), dienen de kinesisten, de verple(e)g(st)ers, de kinderverzorg(st)ers en ook de ergotherapeuten tot op vandaag nog steeds 32 à 36 uren van 60 minuten (dit is 1.920 minuten) per week te presteren, wat binnen de normale lesuren (basis-school : 1.400 minuten, secundaire school : 1.600 minuten) trouwens mathematisch onmogelijk is, zodat op de meeste, zo niet alle scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om — tenminste op papier — aan de vereiste uren te komen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Waarom werden de weddeschalen van het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs niet mee aangepast met deze van het paramedisch personeel van de PMS-centra ?
2. Wanneer zal deze ongelijkheid worden weggevoerd ?
3. Waarom wordt wat betreft het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs nog steeds gerekend met uren van 60 minuten, terwijl dit reeds lang werd aangepast voor logopedisten ?

4. Wanneer zal deze ongelijkheid worden rechtgetrokken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 101 van 25 januari 1991 van de heer J. VAN EETVELT

Lokale schoolraden — Samenstelling gemeenschapsonderwijs

Sedert enige tijd zijn de lokale schoolraden geïnstalleerd in het gemeenschapsonderwijs.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke de samenstelling van de lokale schoolraden voor het gemeenschapsonderwijs in de gemeenten Willebroek, Puurs, Sint-Amands en Bornem is.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de procedure tot samenstelling van de lokale schoolraden nog niet is beëindigd. De tweede fase, de coöptatie van de leden uit de sociale, culturele en economische milieus, is pas achter de rug.

Ik vraag de Centrale Raad van de ARGO de namen van de verkozenen en gecoöpteerde leden van de lokale schoolraad rechtstreeks aan het geachte lid mee te delen.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 246 (zitting 1989-1990) van 4 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Buitenlandse betrekkingen — Watervedragingen

Reeds enige tijd worden onderhandelingen over de Watervedragingen gevoerd onder leiding van de delegatievoorzitter, oud-secretaris-generaal M. Poppe.

Graag had ik ter zake volgende informatie bekomen.

1. Welke concrete resultaten werden reeds bereikt ?
2. Welke zijn de verwachtingen van de Vlaamse Executieve ?
Wanneer wordt een afronding van de gesprekken verwacht ?
3. Welke initiatieven zal de Vlaamse Executieve nemen in geval de onderhandelingen mislukken ?

Werd hierover reeds een positie bepaald binnen de Vlaamse Executieve ?

Antwoord

1. Baggerwerken op de Westerschelde en de WVO-vergunning.

Voor het terugstorten van baggerspecie in de Westerschelde is een vergunning van Nederland vereist in het kader van de Nederlandse Wet op de Verontreiniging van Oppervlaktewaters. De geldigheid van de huidige vergunning vervalt op 1 juli 1991. Mits goede coördinatie is het mogelijk om de procedure tijdig af te werken, zodat er geen onderbreking moet optreden in de noodzakelijke onderhoudsbaggerwerken.

- Nederland wenst dat de aanvraag zou worden vergezeld van een aantal beleidsbeslissingen inzake de bestrijding van de verontreiniging aan de bron en sanering van de bodem van de Beneden-Zeeschelde op Belgisch grondgebied.
- Aan Vlaamse zijde wordt erop gewezen dat de baggerspecie in de Westerschelde overwegend van goede kwaliteit is (klasse 1 volgens de Derde Nota Waterhuishouding). Nederland mag aan België voor het verkrijgen van de WVO-vergunning geen voorwaarden opleggen die behoren tot het domein van de onderhandelingen inzake de Waterverdragen.
- De aanvraag voor de vernieuwing van de WVO-vergunning werd op 29 januari, de dag na het bezoek van Minister Maij-Weggen, ingediend. Het Vlaamse waterkwaliteitsbeleid is beschreven in het Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen (Minaplan 2000)) dat gevoegd is bij de aanvraag.

Het beleid dat de Vlaamse Executieve wenst inzake de kwaliteit van water en bodem van de Schelde zal omstandig toegelicht worden in een rapport, dat weldra aan Nederland zal worden toegestuurd.

- De Vlaamse Executieve zal zich binnenkort uitspreken over het globale beleid dat zij wenst te voeren inzake de sanering van de onderwaterbodem van de Beneden-Zeeschelde. Vooruitlopend hierop zal reeds vanaf begin februari 1991 circa 900.000 m³ slib (circa 300.000 ton) uit de Beneden-Zeeschelde worden geborgen in één der onderwatercellen in de Waaslandhaven op de Linkeroever.
- #### 2. Stand van de onderhandelingen over de Waterverdragen.
- Aan Vlaamse zijde wordt betreurd dat de onderhandelingen over de Waterverdragen worden opgeschort. Het perscommuniqué dat werd verspreid door de Nederlandse Voorzitter van de onderhandelingsdelegatie bevatte bovendien minder gelukkige formuleringen die een goede verstandhouding niet bevorderen.
  - Minister Maij-Weggen heeft haar waardering uitgesproken over de voortgang, die in Vlaande-

ren wordt gemaakt inzake waterkwaliteitsbeleid. Aan Nederlandse zijde blijft de wil bestaan om zo spoedig mogelijk tot een akkoord te komen inzake de Waterverdragen. De kwaliteit van het Maaswater blijft evenwel het grote knelpunt. Nederland wenst de koppeling tussen de Maas- en Scheldeproblemen te behouden.

- Nederland wenst met België te komen tot een globaal en langlopend akkoord over de water- en bodemkwaliteit van Schelde en Maas, zoals dit reeds bestaat voor Rijn en Elbe (het zogenaamde bekkenbeleid). Aan Vlaamse zijde bestaat de principiële bereidheid om met Nederland tot dergelijke afspraken te komen, en dit in het kader van een globaal akkoord, waarin ook rekening gehouden wordt met de maritieme toegankelijkheid van de havens van Antwerpen en Gent.
- Alhoewel de aanleg van het Baalhoekkanaal nog niet grondig ter discussie gekomen is in de onderhandelingscommissie, wordt verwacht dat dit een knelpunt kan worden. In elk geval is de aanleg van het kanaal opgenomen in het Nederlandse Struktuurschema Verkeer en Vervoer.
- Ingevolge de gevoerde besprekingen met België heeft Nederland nu een verscherpt inzicht in de diverse opvattingen in België over het te voeren kwaliteitsbeleid. Aldus is het voor Nederland mogelijk geworden om zelf concrete verdragteksten uit te werken, die dan als basis kunnen dienen voor de verdere onderhandelingen. Ondertussen blijven de beide delegatievoorzitters in overleg met elkaar.
- De onderhandelingen, die vanaf april 1991 zullen hervatten, kunnen niet op dezelfde manier worden gevoerd als voorheen. Er wordt afgesproken dat de delegatievoorzitters met elkaar in contact zullen blijven, en zullen nagaan hoe de verdere onderhandelingen kunnen worden gevoerd. Nederland verwacht dat Vlaanderen nu in overleg zal treden met Wallonië om tot een nieuw standpunt inzake het waterkwaliteitsbeleid te komen.

Vraag nr. 32 van 20 november 1990 van de heer J. CUYVERS

N42 Sint-Lievens-Esse — Herziening tracé

Momenteel is er nieuwe informatie beschikbaar die volgens mij een herziening van de beslissing van de geachte Minister in verband met het rechte trekken van de N42 te Sint-Lievens-Esse rechtvaardigt.

1. De aanleg van het nieuwe tracé door de velden van Sint-Lievens-Esse veroorzaakt voor veel inwoners een aantal nadelen : het afsnijden van landbouwers van hun grond, het gevaar voor de inwoners van de Schipstraat en de Leugenstraat in Sint-Lievens-Esse, het wegnemen van een levensader voor een aantal bedrijven op het oude tracé, . . .
2. Het wegwerken van bovengenoemde nadelen kan slechts gebeuren via een aantal nieuwe werken (on-

der meer onderdoorgangen) waardoor ook de kostprijs van het **tracé** stijgt.

3. Een natuurgebied dat uniek is voor de streek (het heuvellandschap van Sint-Lievens-Esse en het Mosbroek) dreigt te worden vernietigd in een tijd dat Gemeenschapsminister Theo Kelchtermans boeren wil vergoeden voor het maximaal behoud van ecologische waardevolle gebieden via beheersovereenkomsten.
4. Het nieuwe uitgetekende tracé valt op bepaalde plaatsen sterk buiten de reserveringszone voorzien op het gewestplan.

Graag verneem ik van de geachte Minister of in deze nieuwe situatie het nieuwe **tracé** niet moet worden verlaten en of niet moet worden gechopt voor een modernisering van het oude **tracé**.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te geven op de gestelde vragen :

- 1.-2. Om de noodzaak van onderdoorgangen ten behoeve van landbouwbedrijven ingevolge de aanleg van de N42 te onderzoeken worden per getroffen bedrijf de volgende gegevens ingezameld :
  - plaats van de bedrijfszetel
  - ligging van de gebruikte land- en weidegrond
  - aard en omvang van het bedrijf
  - leefbaarheid en toekomst van de huidige bedrijfsvorm enzovoort.
3. Op het goedgekeurde gewestplan komt in het **tracé** van de N42 aldaar geen natuurgebied voor.
4. Een mogelijk **tracé** valt gedeeltelijk buiten de reserwatiestroom voorzien op het gewestplan. Hierbij valt op te merken dat dit 1 mm beduidt op de schaal 1/25.000 van het gewestplan. Het uit te voeren **tracé** moet evenwel nog grondiger worden bestudeerd.

Vraag nr. 42
van 4 december 1990
van de heer H. DE CR00

Rijksweg 60 Gent-Oudenaarde — Verkeersveiligheid

De rijksweg 60 Gent-Oudenaarde is — zoals het merendeel van gelijkaardige wegen — bijzonder gevaarlijk.

In aansluiting op mijn vraag nummer 90 van 22 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 9 van 5 maart 1990, bladzijde 448) zou ik graag van de Gemeenschapsminister het volgende vernemen.

1. Welke doorsteken zullen in de nabije toekomst worden gesloten ?
2. Wat zijn de resultaten van de studie van de uit- of inrijstroken :

- a. ter hoogte van de Minderbroedersstraat te Groot-Oudenaarde ;
- b. ter hoogte van het industrieterrein te Oudenaarde, meer bepaald ter hoogte van Samsonite-**AIT**?

De studie voor een rond punt kan in voorkomend geval worden vervangen door wat men noemt een Hollands Bretel en zonodig door verkeerslichten.

3. Ten slotte had ik graag vernomen hoeveel verkeersongevallen plaatsvonden op bedoelde rijksweg nummer 60 over de gehele lengte, van het grensgebied Ronse tot en met de aansluiting op de autosnelweg.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De volgende werken zullen in de nabije toekomst worden uitgevoerd :
  - a. afsluiten doorsteken :
    - doorsteek nr. 7 : kmp. 5,634
    - doorsteek nr. 9 : kmp. 5,948
    - doorsteek nr. 15 : kmp. 9,883
    - doorsteek nr. 20 : kmp. 11,900
    - doorsteek nr. 21 : kmp. 12,350
    - doorsteek nr. 23 : kmp. 13,816
    - doorsteek nr. 37 : kmp. 18,880
    - doorsteek nr. 40 : kmp. 19,917
    - doorsteek nr. 42 : kmp. 20,577
    - doorsteek nr. 44 : kmp. 20,982
    - doorsteek nr. 47 : kmp. 22,090
    - doorsteek nr. 48 : kmp. 22,309
    - doorsteek nr. 55 : kmp. 27,540
  - b. aanleg van afzonderlijke stroken voor linksafslaand verkeer.
    - doorsteek nr. 12 a : kmp. 7,900
    - doorsteek nr. 25 : kmp. 14,528
    - doorsteek nr. 38 : kmp. 19,152
    - doorsteek nr. 41 : kmp. 20,180
    - doorsteek nr. 43 : kmp. 20,735
    - doorsteek nr. 45 : kmp. 21,203
    - doorsteek nr. 52 : kmp. 26,621
    - doorsteek nr. 60 : kmp. 29,805
    - doorsteek nr. 61 : kmp. 30,365
  - c. N60 aanleg fietspad en voetpad vanaf Klossestraat tot Mieregoedstraat.
2. a. Uit- of inrijstroken te Oudenaarde :

In principe worden de in- en uitrijstroken, zoals deze gebruikelijk zijn op autosnelwegen, niet op de gewestwegen aangebracht. Inderdaad heeft men langs deze gewestwegen eveneens rekening te houden met fietsverkeer, wat niet het geval is op de autosnelwegen. Het ligt evenwel in de bedoeling, op de verbindingstakken van de N60 met de N453 (Minderbroedersstraat), het aantal rijstroken van twee naar **één** te reduceren.

  - b. Uit- of inrijstroken ter hoogte van het industrieterrein te Oudenaarde, meer bepaald aan Samsonite — **AIT**.

Een voorstel tot herinrichting van het bovenvermeld kruispunt maakt het voorwerp uit van besprekingen met het stadsbestuur van Oudenaarde. Een voorstel tot het creëren van een rond punt aldaar wordt onderzocht.

3. Het aantal verkeersongevallen op de N60, meer bepaald tussen het kruispunt N425 en de E40 te Gent (Zwijnaarde) bedraagt voor

1988 : 112 ongevallen

1989 : 145 ongevallen

1990 : nog geen volledige cijfers beschikbaar.

Vraag nr. 54
van 19 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Overbelasting om en rond Zeebrugge — Alternatief verkeer via Noorderkanaal

De wegen om en rond Zeebrugge zijn overbelast.

Met een verdubbeling van de mobiliteit tussen heden en het jaar 2005 enerzijds en het groeiend wegvervoer van en naar Zeebrugge wegens de stijgende trafieken anderzijds, kan in de komende tien jaar vier maal meer verkeer worden verwacht om en rond de haven.

Hierbij wordt uiteraard aangedrongen op alternatief vervoer via het spoor en de waterwegen.

Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen — met het oog op de toekomst die vlugger kan komen dan verwacht — een kosten-batenanalyse te laten opmaken over het Noorderkanaal enerzijds en een milieueffectrapport (MER) anderzijds ? Kan hiervoor weldra opdracht worden gegeven ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een verbetering van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de waterweg naar mijn mening een daadwerkelijke bijdrage kan leveren tot een vermindering van het transport via de weg.

Anderdeels kan niet worden ontkend dat een eventuele verruiming van het Afleidingskanaal der Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge een zeer belangrijke investering betekent, waarvoor op heden met de beschikbare middelen voor de projecten op de binnenvaartwegen en in de sector waterbeheersing niet voldoende krediet voorhanden is.

Gelet op de noodzaak om de aangevatte moderniseringswerken af te werken is het zelfs weinig waarschijnlijk dat op korte termijn deze middelen kunnen worden gevonden. Derhalve acht ik het voorbarig nu reeds een kosten-batenanalyse voor de economische aspecten van het project en een milieueffectenrapport te laten opstellen. Het lijkt mij aangewezen dit te verdagen tot reële uitvoeringskansen voorhanden zijn.

Hierbij wens ik er de aandacht van het geachte lid op te vestigen dat de verbreding van het Afleidingskanaal der Leie in eerste instantie vereist is om de waterafvoer van de Leie rechtstreeks naar zee te verbeteren en overstromingen opwaarts van Schipdonk en het Gentse

tegen te gaan. Het kanaal zelf is immers een afwateringskanaal door onze voorgangers in de vorige eeuw gegraven om het overstromingsgevaar te verminderen. Door de evolutie binnen onze samenleving moet dit kanaal echter op heden verruimd worden om de nu optredende piekdebieten te kunnen verwerken. De afmetingen, die daarbij aan deze afvoering moeten gegeven worden, zijn voldoende ruim om ook scheepvaart op groot gabarriet toe te laten.

Vraag nr. 55
van 19 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Verbinding Torhout-A17 — Kredietverlening

Sedert één jaar staat er een brug op aansluiting met de A17 te wachten. Het is niet aangewezen deze toestand zo te laten voortduren.

Het krediet voor de aanleg van deze verbindingsweg is in 1991 verwezen naar het reserveprogramma.

Mag ik bij de geachte Minister aandringen op spoedige kredietverlening ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid inderdaad te bevestigen dat het reserveprogramma 1991 een krediet van 30 miljoen frank voorziet voor de aanleg van de brug, in de R34 ring om Torhout, over de spoorlijn nr. 66 Kortrijk-Brugge.

Bij de herziening van het programma 1991 zal de mogelijkheid worden onderzocht bovenvermelde werken op het effectief programma 1991 op te nemen. Er zijn evenwel werken die op het programma 1990 voorzien waren die eerst moeten vastgelegd worden.

Vraag nr. 59
van 3 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor

Sinds juli 1990 kan het Nederlandse publiek toeristische informatie inwinnen bij het grenswisselkantoor Hazeldonk — aan de grens — op de autoweg Breda-Antwerpen.

Vermits men de autoweg van Jabbeke naar Calais wil doortrekken is een dergelijk kantoor daar eveneens opportuun.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen. Werd er zo een kantoor voorzien aan de grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen. Zo ja, waar ? Zo nee, kan dit alsnog worden gepland volgens het op 27 september 1990 ondertekende samenwerkingssakkoord tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de huidige stand van zaken er geen grenswisselkantoor voorzien is op de A18 autosnelweg.

Vroeger was er de intentie zowel van Franse als van Belgische zijde ter hoogte van de grensovergang een dienstzone aan te leggen in dewelke een grenswisselkantoor zou worden geïntegreerd.

Sedert begin 1990 zien de Franse autoriteiten echter af van deze dienstzone gezien de Europese eenheids-gedachte eerder de afwezigheid van enige grensactiviteit in zich draagt.

Ik heb echter opdracht gegeven het Groot Moerenhof te onteigenen.

Dit gebouw kan dan bijvoorbeeld als streekmuseum of kantoor voor toeristische informatie worden gebruikt.

Vraag nr. 66
van 10 januari 1991
van de heer J. VAN HECKE

N42 te Oosterzele — Verkeersonveiligheid

In juli 1990 werd het vak Oosterzele-Balegem van de nieuwe rijksweg N42 opengesteld voor het verkeer. Op de kruispunten met de Reigerstraat en de Houtemstraat werden driekleurige verkeerslichten geplaatst.

Desalniettemin wordt vastgesteld dat deze nieuwe rijksweg zeer onveilig is, vooral als gevolg van de slechte zichtbaarheid en de onduidelijke signalisatie.

Sinds de openstelling werden er immers reeds 29 ongevallen geregistreerd door de rijkswacht of politie.

Bijna al deze ongevallen deden zich 's avonds en 's nachts voor en zijn duidelijk te wijten aan het ontbreken van openbare verlichting aan de kruispunten.

Graag had ik vernomen of de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen zich reeds gebogen heeft over dit probleem.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister zowel op het vlak van de signalisatie als inzake openbare verlichting, om de veiligheid langsheen deze rijksweg N42 te Oosterzele te verhogen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen gunstig advies heeft uitgebracht nopens de opname op het algemeen programma openbare verlichting van het vak Oosterzele-Balegem van de N42. Dit algemeen programma kan echter maar worden uitgevoerd voor zover de budgettaire middelen dit toelaten.

De plaatsing van openbare verlichting op de kruispunten van de N42 met de Reigerstraat, Roosbloemstraat en Houtemstraat moet nog worden voorgelegd aan de

Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen.

Vraag nr. 70
van 15 januari 1991
van de heer M. DESUTTER

Schipdonkkanaal — Spoorwegbruggen te Landegem

Twee lange bruggen van 86 meter werden over het Schipdonkkanaal aangelegd voor de Spoorwegen.

Het afleidingskanaal van de Leie zou zo moeten worden aangepast aan de moderne scheepvaart.

De aanleg van de omloopsporen werd aanbesteed op 9 juli 1986 voor een bedrag van 209 miljoen.

Ze werd goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) op 2 september 1986.

De Minister van Verkeerswezen bekrachtigde deze beslissing op 29 september 1986.

Graag vernam ik van de geachte Minister wanneer het Ministerie van Openbare Werken deze werken zal uitvoeren, teneinde te vermijden dat ook deze twee bruggen er nog langer ongebruikt bij liggen.

Tevens is het dringend nodig deze omloopsporen aan te leggen, teneinde het vak Brugge-Gent op drie sporen te kunnen brengen wat onder andere in het kader van de expansie van de Zeebrugse haven een dringende noodzaak is.

Het Ministerie van Openbare Werken blijkt aan te sturen op een nieuwe verdeling van de kosten.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Is er ter zake reeds een beslissing genomen ? Zo niet, wanneer wordt deze verwacht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid in de eerste plaats verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 239 van 3 maart 1990 van de heer A. Beckers, lid van de Vlaamse Raad, over deze aangelegenheid.

Alhoewel de noodzaak om de werken voort te zetten blijft bestaan, moet ik vaststellen dat de toegekende budgettaire middelen ontoereikend zijn om dat werk thans op een redelijke termijn af te werken.

Deze zaak werd begin dit jaar met vertegenwoordigers van de NMBS besproken. Daarbij werd gesteld dat, vermits de situatie sinds begin van de jaren tachtig in die zin gewijzigd is dat het herbouwen van de brug en het realiseren op deze plaats van 4 spoorlijnen thans niet zonder belang is in het algemeen beleid van de NMBS, het niet als onrealistisch zou voorkomen dat door de NMBS een wijzigend financieringsvoorstel zou worden overwogen. De NMBS zou zich hierover bera- den en mij uitsluitel geven dienaangaande.

Vraag nr. 71
van 15 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Openbaar vervoer in Holsbeek — Uitbreiding lijn 35A Aarschot- Leuven

Als antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 77 van 16 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 8 van 19 februari 1990, bladzijde 359) antwoordde de geachte Minister dat de inwoners van Nieuwrode (deelgemeente Holsbeek) over een klokvaste verbinding beschikken wat de lijn 596 Leuven-Aarschot betreft.

Verleden jaar en meer bepaald per 1 april 1990 werden echter de deelgemeenten Nieuwrode, Kortrijk-Dutsel en Sint-Pieters-Rode erg getroffen door de besparingsmaatregelen op de weekenddiensten. Deze gang van zaken heeft niet enkel een toestand bevestigd, doch de inwoners van de reeds geciteerde deelgemeenten nog meer geïsoleerd en verwezen naar eigen vervoermiddelen.

In deze tijd waar dag in, dag uit wordt gesproken over de uitbouw van een degelijk openbaar vervoer, lijkt dit alles er nochtans op te wijzen dat meer aan afbouw dan aan opbouw wordt gedaan.

Mag ik de geachte Minister vragen of de nieuwe maatschappij De Lijn het technisch niet mogelijk ziet de lijn 35 A tussen Aarschot en Leuven uit te breiden tot de hierboven aangehaalde woonkernen.

Antwoord

Bedrijfstechnisch kunnen de gemeenten Nieuwrode, Kortrijk-Dutsel en St.-Pieters-Rode met de lijn 35a Leuven-Aarschot niet worden bediend op zondagen, aangezien de wachttijd te Leuven en te Aarschot onvoldoende is om de verlenging van het traject met 24 km per rit (of 40 minuten) op te vangen.

Anderzijds kan uit het oogpunt van het bestaand cliënteel op de lijn 35a, deze uitbreiding (Rotselaar - Holsbeek - Kortrijk-Dutsel - St.-Pieters-Rode Nieuwrode en terug) niet worden aanvaard, daar de reizigers komende uit Leuven en omgekeerd met een bestemming Wezemaal en verder, genoodzaakt zijn hun reistijd met 40 minuten te verlengen.

Het opnieuw bedienen van de gemeenten Nieuwrode, Kortrijk-Dutsel en St.-Pieters-Rode met de lijn 596 Leuven - Holsbeek - Aarschot kan evenmin worden overwogen, gelet op de zeer lage bezettingen (11 reizigers voor 8 ritten) die werden genoteerd voor de aanschaffing ervan.

Vraag nr. 74
van 16 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Verkeersveiligheid — Schade aan het wegdek van auto-wegen

Ik heb vastgesteld dat op heel wat autowegen het wegdek is beschadigd door vrachtwagens die te zwaar zijn geladen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of hij ervan op de hoogte is dat hierdoor de verkeersveiligheid voor de andere weggebruikers sterk in het gedrang komt ;
2. wat hij zal doen om aan dit euvel tegemoet te komen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij de dimensionering der wegen rekening wordt gehouden met een aslast van 17 ton, wat hoger ligt dan de maximaal toegelaten aslast van 13 ton.

De verkeersveiligheid wordt, door vrachtwagens die te zwaar zijn geladen, principieel niet in het gedrang gebracht. Inderdaad zullen bij KWS-verhardingen geen plotse beschadigingen optreden. Voor betonverhardingen in het algemeen en de doorgaand gewapende betonverhardingen in het bijzonder kunnen hierdoor onder andere de bekende punch-out optreden.

Naar aanleiding van de beschadigingen vastgesteld op diverse autosnelwegen werd een werkgroep opgericht die het verschijnsel bestudeert en de meest efficiënte herstellingsmethode naar prijs en duurzaamheid onderzoekt.

Het vaststellen en het vervolgen van overtredingen oopens de maximaal toegelaten lasten valt niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 82
van 25 januari 1991
van de heer D. VAN DER MAELEN

N42 — Onsluiting Geraardsbergen in de richting van Gent

Als antwoord op mijn vorige vraag betreffende deze aangelegenheid, (vraag nummer 14 van 6 november 1990, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, zitting 1990-1991, Nr. 4 van 10 december 1990, bladzijde 152), deelde de geachte Minister mee dat het deel van de rechtekking van de N42 te Ophasselt, gelegen ten noorden van de N8 Ninove-Brakel, nog niet voor het verkeer werd opengesteld omdat er nog veiligheidsmaatregelen moeten worden getroffen voor het kruispunt van de N42 met de Assestraat.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of de voorbereiding van deze veiligheidswerken al werd aangevangen en tegen wanneer deze werken zouden zijn beëindigd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bedoelde veiligheidsmaatregelen op het kruispunt van de N42 met de Assestraat het plaatsen van verkeerslichten betreffen. De plaatsing van verkeerslichten vereist zekere aanpassingen aan het kruispunt onder andere de aanleg van een rijstrook voor linksafslaand verkeer op de N42. De uitvoering hiervan wordt voorzien in de periode maart-april zodat tegen begin mei dit vak van de N42 voor het verkeer zou kunnen worden opengesteld.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 77
van 28 januari 1991
van mevrouw M. VOGELS

Overdracht van een natuurgebied aan de gemeente Schoten — Definitieve oplossing

In aansluiting met mijn vraag nummer 179 (Vlaamse Raad, Bulletin van Vragen en Antwoorden, 1989-1990, Nr. 18 van 30 juli 1990, bladzijde 892) over de overdracht van het natuurgebied naast de verkaveling De List te Schoten, antwoordde de geachte Minister dat indien de overdracht van het natuurgebied — zoals gestipuleerd in de overeenkomst 28 augustus 1979 — niet heeft plaatsgevonden hij een raadsman zal aanstellen.

Tijdens een telefonisch onderhoud tussen het gemeentebestuur van Schoten en leden van de familie Van Havre is door deze laatsten gezegd dat zij niet meer bereid waren de derde bepaling van de overeenkomst tussen de voorganger van de Minister enerzijds en de familie anderzijds uit te voeren. In een schrijven van 3 december 1990 bevestigde de burgemeester van de gemeente Schoten deze houding.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Werd de houding van de familie Van Havre in verband met het niet meer uitvoeren van de overeenkomst — zoals verwoord tegenover de burgemeester — reeds bevestigd tegenover de diensten van de geachte Minister ?
2. Werden overeenkomstig het antwoord van de Minister op mijn parlementaire vraag van 14 juni 1990 reeds stappen ondernomen om de verbintenis via gerechtelijke weg af te dwingen ?
3. Wanneer zal het nu al meer dan 10 jaar aanslepende dossier definitief worden opgelost ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 87
van 24 januari 1991
van de heer J. GEYSELS

REMO-stort — Vervoer van grond

In de pers wordt er melding gemaakt van het eventueel vervoer van 200.000 kubieke meter grond van 2 Leuvense stortplaatsen naar het klasse 1-stort van REMO.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de volgende informatie verschaffen ?

1. Is het vermelde vervoer gepland ?
2. Wat is de oorspronkelijke afkomst van het genoemde afval ?
3. Is de grond afkomstig van afgravingen uitgevoerd voor de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant ?
4. Wat is de samenstelling van deze grond ?
5. Wat zijn de gemiddelde en maximale concentraties van de voornaamste parameters (zware metalen, ...) ?

Vraag nr. 89
van 29 januari 1991
van de heer J. LOONES

Commissie milieurecht — Werkzaamheden

Het Milieubeleidsplan handelt onder meer over de werkzaamheden van de Interuniversitaire Commissie tot Herziening van het Milieurecht in het Vlaams Gewest.

In de beleidsbrief van de geachte Minister van 14 februari 1990 was te lezen dat deze Commissie een eerste voorstel zou neerleggen tegen eind 1990, in het bijzonder met betrekking tot het volgende :

- a. de rationalisatie en vereenvoudiging van de milieuwetgeving ;
- b. verhoging van de doelmatigheid van de strafrechtelijke en ander middelen tot handhaving van het milieurecht.

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord bekomen op de volgende vragen.

1. Is het eerste voorstel dat zou zijn uitgewerkt tegen eind 1990 beschikbaar ?
2. Is daarnaast ook het halfjaarlijks verslag, omtrent de stand van de werkzaamheden van de Commissie, beschikbaar ?
3. Op welke wijze kunnen de leden van de Vlaamse Raad van een en ander kennis nemen ?
4. Zijn de besluiten, voorstellen en verslagen ook voor derden beschikbaar ? Zo ja, op welke wijze ?

Vraag nr. 90
van 29 januari 1991
van de heer M. CAPOEN

Varkenspest — Weerslag op de kwaliteit van het oppervlaktewater

De massale slachting van varkens in het kader van de bestrijding van de varkenspest heeft ongetwijfeld een weerslag gehad op het probleem van de mestoverschotten en normaliter ook op de kwaliteit van het oppervlaktewater in de betrokken gebieden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke kwa-

liteitsverbetering men heeft kunnen vaststellen in het oppervlaktewater van deze gebieden sedert de aanvang van de slachtingen.

Vraag nr. 91
van 30 januari 1991
van de heer J. VAN EETVELT

Willebroek — Milieuproblemen

De gemeente Willebroek wordt geconfronteerd met milieuproblemen die bovendien een bovengemeentelijk karakter hebben. Zo is de werking van en de toekomstplannen voor de plaatselijke huisvuilverbrandingsoven een belangrijke zorg maar ook de dringende sanering van het afvalwater in Groot-Willebroek vergt de aandacht.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Hoever staat het met de afhandeling van bestaande plannen tot sanering van het afvalwater in de gemeente Willebroek ? Welke zijn de eventuele nieuwe plannen van de geachte Minister om in de nabije toekomst een bijkomende positieve kentering te bewerkstelligen ?
2. Wat gebeurt er met de huisvuilverbrandingsoven van Willebroek ? Is het zo dat de huidige installatie in 1992 zal worden gesloten ? Quid met de mogelijke alternatieven voor huisvuilverbranding ? Ondertussen functioneert de huidige installatie gebrekkig en worden vaak defecten gesignaleerd. Wie betaalt de kosten ? Kan de gemeente Willebroek op overheidssubsidies rekenen om een deel van de herstellingskosten vergoed te zien ? Moeten de gemeenten die in Willebroek huisvuil verbranden mee opdraaien voor de kosten ?

Vraag nr. 92
van 30 januari 1991
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zwinbosjes — Onteigeningsprijs

Door het regionaal bevoegd Comité tot Aankoop van Onroerende goederen werd in de loop van 1989 de onteigeningsprijs voor de Zwinbosjes (200 hectare) geschat op 1,2 miljard frank.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Op welke basis werd deze schattingsprijs vastgesteld ?
2. Is er inzage geweest in of overleg geweest over dit schattingsdossier tijdens de periode van de totstandkoming van de eindwaarde ?
Zo ja, door wie ?
3. Hoe verklaart men het grote verschil tussen de oorspronkelijke raming (200 miljoen) en de uiteindelijke 1,2 miljard frank ?

Vraag nr. 93
van 30 januari 1991
van de heer E. VANDEBOSCH

Milieutakenpakket gemeente — Uitbreiding

Tijdens de verdere implementatie van het milieubeleid zal men in grote mate een beroep doen op de gemeenten.

Er zijn verschillende indicaties dat het milieutakenpakket van de gemeenten gevoelig zal uitbreiden en dit voornamelijk in drie sectoren :

- de afvalstoffen : door de verplichting, die aan de gemeenten zal worden opgelegd inzake de selectieve ophaling van huishoudelijk afval en de afzonderlijke ophaling van klein gevaarlijk afval (KGA) ;
- de waterzuivering : door de verantwoordelijkheid van de gemeenten inzake de aanleg van rioleringen aanvullend met de opdrachten van Aquafin ;
- de milieuvergunningen :
  - a. in de vergunningsverlening is er voor de gemeenten een grotere verantwoordelijkheid weggelegd inzake adviesverlening en beslissing naargelang de indeling in klassen van de bedrijven ;
  - b. in de controle voorziet het VLAREM-ontwerp in het toevertrouwen van toezichtstaken aan gemeentelijke milieu-ambtenaren en politieagenten die met het toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en 3 worden belast.

De geachte Minister heeft onlangs nog tijdens een studiedag georganiseerd door het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen deze intenties bevestigd.

Hierbij zou ik aan de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. In hoeveel Vlaamse gemeenten is een uitgeruste milieudienst aanwezig met geschoold personeel, die de gemeente kan bijstaan in de adviesformulering en de beslissingen met betrekking tot milieuvergunningen ?
2. In hoeveel gemeenten in Vlaanderen is er een milieupolitie aanwezig ?
3. Welke zijn de opleidingsbehoeften, ook in budgettaire termen, voor de opleiding van milieuambtenaren en een milieupolitie ?
4. Wanneer zal de introductie van de milieubox gebeuren, teneinde klein chemisch afval (KCA) selectief te verzamelen ?
5. Is er op dit ogenblik voldoende capaciteit aanwezig om dit KCA op een veilige manier te verwerken ?
6. Wat zullen de budgettaire consequenties zijn voor de gemeenten ?
7. Zal de geachte Minister financieel tussenkomen om de gemeenten in staat te stellen al deze nieuwe opdrachten en verplichtingen na te komen ?

Vraag nr. 94
van 31 januari 1991
van de heer J. DUFAUX

Bedrijven in Sint-Truiden — Exploitatievergunning

Naar aanleiding van het verlenen van een exploitatievergunning aan de NV Algiro te Sint-Truiden en rekening houdende met de antwoorden die de geachte Minister verstrekte op mijn actuele vraag van 18 oktober 1990 (Handelingen, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 5 van 18 oktober 1990, bladzijde 90), had ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel controles heeft de Administratie van Leefmilieu uitgevoerd bij Smets Use en Algiro NV in de periode april 1990 — september 1990 ?
2. Op welke tijdstippen (dagen en uren) gebeurden deze controles ?
3. Welke vaststellingen deed het Bestuur van Leefmilieu inzake het respecteren en/of overtreden van de exploitatievergunning ?
4. Werd ter zake proces-verbaal opgesteld en werden de gerechtelijke instanties hiervan in kennis gesteld ?
5. Welke adviezen en bemerkingen hebben de diverse adviesverlenende administraties gegeven in dit dossier ?
6. Hebben deze adviezen geleid tot aanpassing van de vergunning aan de NV Smets Use en zo ja, met welke maatregelen ?
7. Werd voor het uitreiken van deze vergunning een milieueffectrapport (MER) opgesteld en zo ja, door welke instantie en welke zijn de conclusies van dit rapport ?
8. Welke zijn de concrete wijzigingen, die aan de aanvoerroutes van de vrachtwagen naar dit bedrijf werden aangebracht ?

Vraag nr. 95
van 1 februari 1991
van de heer W. VAN DURME

Waterzuivering Eeklo — Stand van zaken

Naar verluidt is de bouw van de pompstations voor afvalwater te Eeklo toegewezen aan de firma NV CEI. Het afwerken van de pompstations lost het probleem van de lozing van ongezuiverd water in het oppervlaktewater niet op. Het collectorennet is tussen 1971 en 1980 aangelegd en vermoedelijk zal de ingebruikneming een ondergrondse schoonmaakbeurt vergen. Voor Eeklo blijft er ook nog het probleem van het verontreinigde Leiken, waarvan het water uit Waarschoot vervuuld de stadsgrenzen binnen komt.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Wanneer vangen de werken aan de pompstations te Eeklo aan en wanneer zullen ze zijn beëindigd ?
2. Wanneer zal de bouw van de waterzuiveringsinstal-

latie te Balgerhoeke aanvangen ? Zijn de studies daarvoor al aanbesteed ?

3. Welke maatregelen werden genomen om de vervuiling van het Leiken aan de bron ongedaan te maken, vervuiling die vermoedelijk van één bedrijf afkomstig is ? Zijn er in dit verband al contacten gelegd met het gemeentebestuur van Waarschoot ?

Vraag nr. 96
van 1 februari 1991
van de heer W. VAN DURME

Moerbeke- Waas — Stankoverlast

Sedert jaren ondervindt de bevolking van Moerbeke-Waas hinder van ernstige stankoverlast vermoedelijk veroorzaakt door de plaatselijke suikerfabriek. Tevens is de Moervaart sterk verontreinigd.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Houdt de verleende vergunning voor het exploiteren van de suikerfabriek in dat stankoverlast moet worden verhinderd en zo ja, gebeurt er controle op de naleving ? Door wie ?
2. Is het niet noodzakelijk dat de suikerfabriek bijkomende voorwaarden worden opgelegd teneinde de stankoverlast bij de productie te vermijden ?
3. Gebeurde er onderzoek naar de oorzaak van de verontreiniging van de Moervaart ?
4. Welke maatregelen zijn eventueel genomen om de verontreiniging te beperken of ongedaan te maken ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 65
van 22 januari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Culturele infrastructuur steden Gent, Brugge en Mechelen — Stand van zaken

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Welke culturele infrastructuur ressorteert onder of is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap en wordt door deze gefinancierd of gesubsidieerd, respectievelijk in Gent, Brugge en Mechelen ?
2. Wat zijn de jaarlijkse financiële lasten per stad, per bedoelde instelling van de Vlaamse Gemeenschap, onderverdeeld naar investerings- en naar functioneringskosten, met de periode waarop die betrekking hebben ?
3. Wat zijn de opbrengsten/inkomsten van die instellingen ?
4. Wat is de financiële of andere bijdrage van respectievelijk de steden Gent, Brugge en Mechelen, per bedoelde instelling en per jaar ?

Vraag nr. 68
van 25 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

BRT-TV-toren — Bouw in Sint-Pieters-Leeuw

Zoals de geachte Minister weet heeft de BRT plannen om een zeer hoge TV-toren te bouwen in Sint-Pieters-Leeuw. In de streek is daartegen heel wat verzet gerezen, voornamelijk uit landschappelijke overwegingen.

Het was een tijdje stil rond de BRT-plannen, maar in een artikel in het tijdschrift Carrefour van 15 januari 1991, nr. 69-9 wordt melding gemaakt van de nakende bouw van een 300 meter hoge BRT-toren in Sint-Pieters-Leeuw.

Kan de geachte Minister mij bevestigen of het inderdaad zo is dat men binnenkort zal overgaan tot de bouw van deze BRT-toren in Sint-Pieters-Leeuw ?

Zo ja, wanneer zal dit gebeuren ?

Zo neen, welke plannen wil men in de toekomst uitvoeren ?

Vraag nr. 70
van 31 januari 1991
van de heer J. DEVOLDER

BRT — Gebruik van helikopters

Als antwoord op een schriftelijke vraag schrijft de Minister van Landsverdediging dat aan de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRT) een factuur ten bedrage van 334.489 frank werd aangeboden om op zaterdag 1 september 1990 de finalist van de talentenjacht en het BRT-personeel van Brussel naar Middelkerke over te brengen met een Pumahelikopter van de rijkswacht. Dit alles gebeurde in het kader van het televisieprogramma Sterrenwacht (Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1990-1991, bladzijde 11374 — vraag nummer 687 van de heer Devolder).

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoeveel maal de BRT gebruik maakte van helikopters respectievelijk in de loop van 1987, 1988, 1989 en 1990. Werd steeds een beroep gedaan op de helikopters van de rijkswacht ?

Deed de BRT, alvorens een beslissing te nemen, steeds aan prijsvergelijking tussen het aanbod van privé-bedrijven en het Ministerie van Landsverdediging of werd telkenmale gekozen voor een helikopter van de rijkswacht ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 97
van 21 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Deeltijds kunstonderwijs — Verhoging van inschrijvingsgelden

In Titel 5 van het decreet betreffende het onderwijs-11

(dinosaurusdecreet) werd de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs vastgelegd.

Bij de bespreking hierover in de Commissie voor Onderwijs en Vorming evenals in de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad kwam de bezorgdheid naar voor dat als gevolg van de drastische verhoging van het inschrijvingsgeld het aantal leerlingen in het Vlaams deeltijds onderwijs in het algemeen zou verminderen.

De vrees was vooral groot voor wat het deeltijds muziekonderwijs betreft in de Vlaamse muziekconservatoria in Brussel. De evolutie van het leerlingenaantal in het Nederlandstalig muziekonderwijs zou inderdaad weinig hoopgevend zijn, hetgeen door de schooldirecties wordt bevestigd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of er reeds officiële tellingen gebeurd zijn, hoe het staat met de evolutie van het leerlingenaantal voor de schooljaren 1988-1989, 1989-1990 en 1990-1991 in :
  - a) het deeltijds kunstonderwijs in Vlaanderen in het algemeen ;
  - b) het deeltijds kunstonderwijs in de Nederlandstalige scholen in Brussel ;
  - c) het deeltijds muziekonderwijs in Vlaanderen ;
  - d) het deeltijds muziekonderwijs in de Nederlandstalige muziekconservatoria in Brussel ;
2. welke specifieke maatregelen zullen worden genomen om de concurrentie met het kosteloos Franstalig kunstonderwijs in Brussel tegen te gaan ?

Vraag nr. 104
van 29 januari 1991
van de heer A. LARIDON

Gemeenschapsonderwijs — Internaten

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen hoeveel internaten er in het gemeenschapsonderwijs nog bestaan ?

Waar zijn ze gevestigd ? Kan een indeling worden gegeven per provincie met een onderscheid tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs ?

Vraag nr. 108
van 30 januari 1991
van de heer F. DEWINTER

Leerkrachten islamitische godsdienst — Aanstelling

Onlangs is de Raad van Wijzen overgegaan tot het oprichten van een technisch comité voor de aanstelling en begeleiding van leerkrachten islamitische godsdienst.

Is dit comité bevoegd om leerkrachten aan te stellen ?

Behoort de aanstelling van islamleerkrachten niet tot de exclusieve bevoegdheid van de inrichtende macht, zijnde de Gemeenschapsminister van Onderwijs ?

In hoeverre dient de religieuze autoriteit, het Islamitisch Centrum, de leerkrachten islamitische godsdienst voor te stellen ?

Vraag nr. 111
van 30 januari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenschapsschool Herne-Kokejane — Gratis leerlingenvervoer voor Franstaligen

Hoeveel leerlingen uit Edingen — hoofdzakelijk Franstaligen — genieten van gratis busvervoer naar de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Herne-Kokejane ?

Is het aanvaardbaar dat Franstaligen op kosten van de Vlaamse Gemeenschap gratis leerlingenvervoer krijgen ?

Wat is het standpunt van de geachte Minister ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 77
van 21 januari 1991
van de heer A. LARIDON

A19 — Voltooiing

De A19 werd oorspronkelijk gepland tussen Kortrijk, Ieper en Veurne. Deze weg is momenteel aangelegd en in gebruik tussen Kortrijk en Ieper.

Aan de ene kant wordt vanuit de Kamer van Handel en Nijverheid van Veurne en de Westkust en de toeristische sector reeds jaren aangedrongen op de voltooiing van dit stukje autoweg.

Aan de andere kant verzetten natuurverenigingen en boerenorganisaties zich hiertegen met klem.

Als reden geven ze : „als de A19 tussen Ieper en Veurne zou worden doorgetrokken zoals op het gewestplan is voorzien, dan komt dit neer op de vernieling van unieke stukken natuur en landschap en een aanslag op het ongeschonden agrarisch uitzicht van de Westhoekvlakte”.

De geplande autoweg zou inderdaad dwars door de IJzervallei (de zogenaamde IJzerbroeken) en de historische site van Lampernisse lopen. De IJzerbroeken zijn nationaal en internationaal beschermd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zal de uiteindelijke beslissing zijn :
  - de voltooiing van het stukje autoweg Ieper-Veurne ;
  - of de schrapping van dit tracé ?
2. Wanneer zal de beslissing vallen ?
3. Zal de geachte Minister vooraleer te beslissen con-

tact opnemen met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor West-Vlaanderen (GOM) en het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES), die twee alternatieven hebben geformuleerd voor een betere aansluiting van de A19 met de bestaande rijksweg Ieper-Veurne ?

4. Werden bovenvermelde alternatieven reeds door het departement van de geachte Minister aan een ernstige studie onderworpen ?

Vraag nr. 78
van 22 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Ronde punten — Initiatieven arrondissement Leuven

Bij de bespreking van de begroting Openbare Werken en Verkeer in de Vlaamse Raad vernam ik dat de geachte Minister een plan heeft opgevat om in de loop der komende jaren de gevaarlijke kruispunten zoveel mogelijk te vervangen door ronde punten of rotonden. Voor geheel Vlaanderen zou het in eerste fase om een 50-tal rotonden gaan.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven worden uitgewerkt voor het arrondissement Leuven.

Vraag nr. 79
van 24 januari 1991
van de heer M. DESUTTER

Zeebrugge — Bouw zeepipeterminal en gevolgen voor Heistse jachthaven

Te Zeebrugge wordt binnenkort gestart met de bouw van de zeepipeterminal, via dewelke het Noorse gas naar ons land zal worden vervoerd.

Werd bij de aanleg van leiding en toebehoren rekening gehouden met de toekomstige Heistse jachthaven ?

Vraag nr. 80
van 25 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Kruisschansbrug in Antwerpse haven — Werken

In 1989 heeft de geachte Minister als antwoord op mijn vraag nummer 143 van 16 mei 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, zitting 1988-1989, Nr. 15 van 24 juli 1989, bladzijde 597) waarin ik mijn bezorgdheid uitte over de zeer slechte toestand van de Kruisschansbrug, zich bereid verklaard kredieten te reserveren voor de vervanging van deze brug.

De begroting van 1990 en 1991 zorgt evenwel niet voor kredieten om deze brug te herstellen of te vernieuwen. Ondertussen stel ik sinds enige dagen vast dat het verkeer over deze brug sterk beperkt is. Vrucht- en spoorverkeer is verboden en personenwagens worden slechts toegelaten met een maximum snelheid van 20 kilometer per uur.

Het spreekt vanzelf dat zulke toestand midden in een moderne haven onaanvaardbaar is.

Ik zou daarom aan de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Waarom werd — ondanks de toezegging — het werk niet op de begroting 1990 opgenomen, zelfs niet op de begroting 1991 ?
2. Kan de geachte Minister mij bevestigen of deze beperkingen van het verkeer tijdelijk zijn en zo ja, wanneer alle beperkingen zullen zijn opgeheven ? In welk jaar ?
3. Op hoeveel wordt de kostprijs van de werken geraamd ?
4. Zullen het herstellings- of vervangingswerken zijn ?

Vraag nr. 81
van 25 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse Havencommissie — Studie inzake het havenbeheer

De financiering van de havenprojecten en het succes dat eventueel door alternatieve financieringsbronnen kan worden geboekt, is in belangrijke mate mee afhankelijk van de beheersstructuur.

Uit dien hoofde is meer duidelijkheid gewenst omtrent een beheersstructuur voor alle Vlaamse havens.

Het beheer van een haven overlaten aan de privé-sector of de havengebruikers, zou tot belangenvermenging of zelfs tot tegengestelde belangenverdediging leiden.

Een dynamisch beheer moet zorgen voor een bestendige actie naar meer trafiek, aangepaste infrastructuur en lange termijnplanning, waardoor redelijke inkomsten worden gerealiseerd, ook via een concurrentiële tariefpolitiek.

Een dynamische privé-sector zal steeds trachten hogere winstmarges te bereiken, wat niet steeds gelijklopendheid met het algemeen belang betekent, zodat een reële vorm van medebeheer mijns inziens dient afgewezen.

Dit betekent echter niet dat er geen inspraak vanwege de privé-sector of de havengebruikers zou kunnen zijn. Deze inspraak dient echter te worden geïnstitutionaliseerd in de zin van bijvoorbeeld een raad van overleg, waarin zowel de havenbeheerders als de havengebruikers en de werknemersvertegenwoordigers zich kunnen verdedigen en de besluitvorming helpen bepalen.

In het licht van deze overwegingen, had ik de geachte Minister graag het volgende willen vragen.

1. Zal de Vlaamse Havencommissie een diepgaande studie verrichten aangaande het havenbeheer ?
2. Zal de Vlaamse Havencommissie onderzoeken welke de meest efficiënte beheersvorm is, die als een algemeen kader voor alle havens zou kunnen gelden ? Een kader, waarbinnen elke haven, volgens eigen inzichten, nog eigen specifieke opties zou kunnen invullen ?
3. Zal de Vlaamse Havencommissie nagaan of het niet is aangewezen, wegens de omvang en de complexi-

teit van de materie, een onafhankelijk studie bureau in te schakelen en daarvoor kredieten uit te trekken ?

Vraag nr. 83
van 25 januari 1991
van de heer J. ANSOMS

Fysisch programma wegenwerken 1990 — Stand van zaken

Graag vernam ik van de geachte Minister in verband met het fysisch programma 1990 voor elke provincie afzonderlijk en voor elk project uit het fysisch programma afzonderlijk :

1. de projecten die werden aanbesteed en vastgelegd op de begroting 1990 ;
2. de aanbestedingsprijs van deze projecten ;
3. de projecten die niet werden vastgelegd op de begroting 1990 en de kostenraming van deze projecten in het fysisch programma 1990.

Verder zou ik van de geachte Minister willen vernemen of eventuele niet-gebruikte beschikbare middelen een andere bestemming kregen en zo ja, welke ?

Vraag nr. 84
van 25 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Overheidsopdrachten — Omschrijving begrip belangrijk nadeel

Op 28 september 1989 heeft het Hof van Cassatie uitspraak gedaan inzake de interpretatie van artikel 16.B van het ministerieel besluit van 14 oktober 1964 (thans artikel 16, § 2 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977). In deze uitspraak wordt de overheid niet gevolgd in haar visie, die een inhouding voorhoudt van 2,5 ten honderd van de aannemingssom op het bedrag van de schadevergoeding.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of de Vlaamse Executieve op grond van deze rechtspraak van het Hof van Cassatie haar houding zal wijzigen.

Vraag nr. 85
van 28 januari 1991
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

A18 (Veurne-Franse grens) — MER

Bij de bespreking van de begroting Openbare Werken verklaarde de geachte Minister dat eind december het milieueffectrapport (MER) omtrent de resterende 8 kilometer van de A18 (Veurne-Franse grens) klaar zou zijn.

Er waren 2 tracés uitgetekend. Zowel het noordelijk gedeelte van de Moeren als het natuurreservaat Cabourg zijn als landschap gerangschikt (respectievelijk het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 en dat van 29 mei 1964). De geplande weg komt dus in elk geval door het beschermde gebied.

Graag zouden wij van de geachte Minister antwoord krijgen op volgende vragen

1. Is het MER afgewerkt en beschikbaar ?
2. Welke tracékeuze wordt hierin overwogen ?
3. Is reeds een beleidsbeslissing genomen over het traject ? Welke ? Indien niet, wanneer ?
4. Wanneer wil men met de werken starten en hoe lang zouden deze duren ?
5. Moet het gewestplan nog worden gewijzigd of is het tracé op het gewestplan van 1976 toch aangehouden ?
6. Wanneer is de aansluiting van de snelweg met de Franse Moeren klaar en wanneer is de aansluiting met België te verwachten ?

Vraag nr. 86
van 28 januari 1991
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHE

N36 — Fietspad tussen Zarren en Staden

De strook tussen Staden en Zarren van de N36 is 6 kilometer lang en het enige traject van Roeselare tot aan de Kust dat nog geen fietspad heeft.

De werken voor verbreding en betere beveiliging aan deze weg zijn nochtans als prioritair bestempeld door de betrokken gemeentebesturen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of deze werken kunnen worden opgenomen in zijn investeringsplan en projectenprogramma voor de nabije toekomst.

Vraag nr. 87
van 28 januari 1991
van de heer E. FLAMANT

Visueel gehandicapten — Aangepaste wegeninfrastructuur

Voor blinden en slechtienden die zich zelfstandig hetzij te voet of met het openbaar vervoer verplaatsen, stellen zich enorme problemen.

De wegeninfrastructuur is dikwijls totaal onaangepast aan de problemen van *de visueel gehandicapten. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde bestudeerde deze problematiek.

De resultaten van dit onderzoek naar de mobiliteitsvoorzieningen voor mensen met een visuele handicap tonen aan dat, wil men visueel gehandicapten laten participeren aan het verkeer, verschillende maatregelen moeten worden genomen.

De aanbevelingen van de studie situeren zich onder andere op de volgende vlakken : het aanleggen van begaanbare loopzones, obstakelvrije loopzones, gidslijnen, waarschuwingssignalen, veilige oversteekplaatzen, straten zonder stoepen enzovoort.

Graag vernam ik van de geachte Minister in welke

mate zijn huidig beleid overeenstemt met de aanbevelingen van de onderzoekers. Welke initiatieven werden reeds genomen voor de visueel gehandicapten met betrekking tot de wegeninfrastructuur ? Welke initiatieven zal de geachte Minister nemen om de wegeninfrastructuur toegankelijk te maken voor blinden en slechtienden ?

Vraag nr. 88
van 28 januari 1991
van de heer J. ANSOMS

E19 — Plaatsing geluidsschermen te Ekeren

De afrit van de E19 te Ekeren (richting Antwerpen) ligt dicht bij een woonwijk en bij het ziekenhuis Sint-Lucas. De geluidshinder voor de bewoners is daar dan ook zeer groot. De bevolking dringt dan ook aan op de spoedige plaatsing van geluidsschermen.

Graag vernamen wij van de geachte Minister het volgende.

1. Zijn er reeds ontwerpen ? Zo niet, wanneer worden die in het vooruitzicht gesteld ?
2. Indien er reeds ontwerpen zijn, wanneer wordt dan aan de uitvoering van deze werken gedacht ?

Vraag nr. 89
van 29 januari 1991
van de heer J. VAN EETVELT

Ring rond Willebroek — Voltooiing

De afwerking van de Ring rond Willebroek laat op zich wachten. Meer dan 10 jaar geleden startten de werken en in totaal werd al meer dan 1 miljard frank in de Ring geïnvesteerd. Toch ziet het er niet naar uit dat het bouwwerk dit jaar wordt voltooid. Dat is niet alleen een flinke streep door de rekening van veel Willebroekenaars maar het uitstel zorgt ook voor enorme verkeersproblemen bij de ruim 100.000 automobilisten die wekelijks gebruik maken van de brug over het Zeekanaal te Willebroek en er vaak hinder ondervinden.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Welke is volgens de geachte Minister de precieze planning voor de voltooiing van de Ring rond Willebroek ? Wordt de oorspronkelijke timing (Ring klaar tegen de zomer van 1992) gerespecteerd ? Wat is de oorzaak van de vertraging ?
2. Drie vierde van het bouwwerk zou thans klaar zijn. Toch zou ik verbinding tussen de Ring en de gewestweg Mechelen-Dendermonde nog op zich laten wachten. Is hieromtrent reeds een beslissing genomen en zo ja, welke ?
3. Verschillende groepen dringen — in afwachting van de voltooiing van het kunstwerk — aan op een gedeeltelijke ingebruikneming van de Ring. Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.
4. De realisatie van het laatste gedeelte van de Ring — de verbinding met de huidige provincieweg Willebroek-Mechelen — zou op moeilijkheden stuiten,

onder meer omwille van problemen met het gewestplan en het verkrijgen van een bouwvergunning. Kan de geachte Minister deze problemen bevestigen en zo ja, welke stappen werden inmiddels ondernomen om uit de impasse te geraken ?

- 5 De kosten voor de realisatie van het laatste stuk van de Willebroekse Ring — de brug over de spoorlijn Mechelen-Sint-Niklaas en de aansluiting met de Mechelsesteenweg — worden op 100 miljoen geschat. Zorgen de te beperkte budgetten (amper 50 miljoen in 1990) niet voor een bijkomende vertraging ?

Vraag nr. 92
van 31 januari 1991
van de heer J. ANSOMS

Brasschaatsebaan in Schilde — Verkeersveiligheid

In het verkeers- en vervoersplan Vlaanderen werden de prioriteiten vastgelegd voor de periode 1990-1995.

Als antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 54 van 28 december 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 7 van 5 februari 1990, bladzijde 291) betreffende de aanleg van een fietspad langs de Brasschaatsebaan te Schilde, deelde de geachte Minister mee dat de werken ten vroegste in 1993 zouden gebeuren.

In een later schrijven van de geachte Minister deelde hij mee dat de aanleg van het fietspad werd voorzien op het programma van 1992.

Tot onze verbazing en deze van de betrokken bewoners wordt de aanleg van een fietspad langs de N121 helemaal niet vernoemd, in het verkeers- en vervoersplan.

Graag vernamen wij dan ook het volgende van de geachte minister.

1. Is de aanleg van dit fietspad langs de Brasschaatsesteenweg (N121) al of niet gepland ? Zo ja, wanneer zal de uitvoering gebeuren ?
2. Zal de Minister, in afwachting van de aanleg van dit fietspad, een voorlopig inhaalverbod en een snelheidsbeperking invoeren over geheel de N121, vanaf de dorpskom van Schilde tot de dorpskom van 's Gravenwezel ?

Vraag nr. 93
van 31 januari 1991
van de heer J. VAN HECKE

Studiebureaus — Beroep op buitenland

Enige tijd geleden werd het verkeers- en vervoersplan Vlaanderen voor advies toegestuurd aan diverse openbare besturen.

Naar ik verneem werden tijdens openbare informatievergaderingen geregeld vragen gesteld over het feit dat voor de studie en de uitwerking van dit plan een beroep werd gedaan op een buitenlands (Nederlands) studie-bureau : DHV Raadgevend Ingenieursbureau.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hebben zich geen Vlaamse studiebureaus gemeld met dezelfde competentie en ervaring als DHV ?
2. Waarom werd hun kandidatuur niet in overweging genomen ?
3. Wat is de juiste kostprijs van dit studiecontract ?
4. Kan de geachte Minister bevestigen dat er weldra opnieuw een studiecontract wordt gesloten, ditmaal met een studiebureau uit Delft (Nederland) met als opdracht in Vlaanderen bepaalde grondmechanische en/of gastechnische studies uit te voeren ?
5. Wat is de kostprijs van deze studie ?

Vraag nr. 94
van 31 januari 1991
van de heer E. PINOIE

N36 in Harelbeke — Redenen voor het niet-ingebruiknemen

Sedert maanden zijn de werken voltooid aan de N36 op het grondgebied Harelbeke, namelijk de verbinding tussen de Deerlijksesteenweg (N36d) en de Gentssesteenweg (N43). De ingebruikneming ervan wordt om redenen van verkeersveiligheid — mijns inziens terecht — uitgesteld omdat op beide kruispunten de verkeerslichten ontbreken. Nochtans is een dringende ingebruikneming wenselijk.

Kan de geachte Minister mij in dit verband een antwoord verschaffen op de volgende vragen.

1. Waren de voormelde kruispunten :
  - a. opgenomen in het ontwerp van de werken ;
  - b. opgenomen in de aanbesteding ?
2. Zo ja, wat is de reden van het tot nog toe niet plaatsen van de verkeerslichten ? Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat deze achteraf werden voorzien tegen de maand oktober 1990. Na deze datum werd 14 januari 1991 vooropgesteld.
3. Hoe ver staat het met de uitvoering ervan ?
4. Zijn er andere redenen waarom de weg niet wordt opengesteld ?
5. Wanneer zal voormelde weg kunnen in gebruik worden genomen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
26	04.02.1991	J. Valkeniers	<i>Missakcentrum Johannesburg — Financiële hulp</i>	405
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
16	05.02.1991	C. Marchand	<i>Westhoek — Geïntegreerd actieplan</i>	405
17	05.02.1991	C. Marchand	<i>Westhoek — Geïntegreerd actieplan en toerisme</i>	407
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
71	21.01.1991	J. Van Hecke	<i>Gewestplannen — Aanpassingen met BPA's</i>	408
72	22.01.1991	Tyberghien-Van-denbussche	<i>Meersengebied te Oostkamp en Brugge — Bescherming</i>	408
74	23.01.1991	H. Lauwers	<i>Brasschaat — Hinderlijk bedrijf gelegen in een woonwijk</i>	409
75	25.01.1991	M. Didden	<i>Gewestplannen — Wijziging door middel van BPA's</i>	409
76	25.01.1991	M. Vogels	<i>Gewestplannen — Afwijkingen door middel van BPA's</i>	410
77	○ 28.01.1991	M. Vogels	<i>Overdracht van een natuurgebied aan de gemeente Schoten — Definitieve oplossing</i>	449
78	31.01.1991	R. Van Hooland	<i>Artikel 54 van de stedenbouwwet — Instructies ambtenaren en gemeentebesturen</i>	411
79	31.01.1991	J. Timmermans	<i>Sociale huisvesting — Onderzoek naar toewijzingsregels</i>	411
80	04.02.1991	H. Van Dienderen	<i>Sint-Leonarduskerk in Zoutleeuw — Restauratiedossier</i>	411
81	04.02.1991	F. Vermeiren	<i>Wijziging gewestplan Halle-Vilvoorde — Actualisering</i>	412
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
18	22.01.1991	J. Loones	<i>Westvlaamse Comités voor Bijzondere Jeugdzorg — Opvulling personeelskaders</i>	412
20	29.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Gordel rond Brussel 1991 — Boycot Sint-Genesius-Rode</i>	413
21	04.02.1991	R. Van Steenkiste	<i>ARGO-internaten — Financiering gerechtskinderen</i>	414
22	06.02.1991	A. Laridon	<i>ARGO-internaten — Niet-subsidiëring door Fonds Bijzondere Jeugdbijstand</i>	417

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

16	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Nijverheidsterrein Diest — Verwerking polyurethaan</i>	426
19	12.11.1990	W. Kuijpers	<i>Vetmestkuikenbedrijf te Vleugt-Schaffen — Bouwovertreding</i>	426
22	19.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vlaamse regionale meetnetten — Stand van zaken</i>	427
24	19.11.1990	J. Cuyvers	<i>Organische poluënten — Meetnet</i>	429
29	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>Bedrijf Sofinal-Gevaco in Oudenaarde — Exploitatievergunning</i>	430
30	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>IJzergieterij Fondatel te Herne — Luchtvervuiling</i>	431
35	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vestigingsplaats hercompressiestation — Noodzaak MER</i>	431
37	27.11.1990	J. Cuyvers	<i>Galloometaal te Menen — Exploitatievergunning</i>	432
38	30.11.1990	G. Janzegers	<i>Bestuur voor Leefmilieu — Werking</i>	432
51	13.12.1990	G. Janzegers	<i>Stort van Moorsem (Begijnendijk) — Sanering</i>	433
53	18.12.1990	A. Laridon	<i>Ontwerp van mestdecreet — Interpretatie</i>	433
58	27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Emissie stikstofoxide door autoverkeer — Maatregelen</i>	434
60	27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Benzeenconcentraties in open lucht — Reductie</i>	434
64	08.01.1991	L. Vanhorenbeek	<i>Vaalbeek — Stankhinder te Oud-Heverlee</i>	435
65	08.01.1991	G. Cardoen	<i>Ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 — Adviezen gemeenten</i>	435
69	10.01.1991	Jos Bosmans	<i>Remo-stortplaats te Helchteren-Houthalen — Uitbreiding</i>	435
79	16.01.1991	E. Vandebosch	<i>NV Remo — Gevaar uitbreiding stortcapaciteit Houthalen-Helchteren</i>	436
82	17.01.1991	J. De Roo	<i>Sportvliegerij te Knesselare — Reglementering geluidshinder</i>	436
87	○ 24.01.1991	J. Geysels	<i>REMO-stort — Vervoer van grond</i>	449
88	25.01.1991	J. Devolder	<i>MER — Categorieën van inrichtingen</i>	419
89	○ 29.01.1991	J. Loones	<i>Commissie milieurecht — Werkzaamheden</i>	449
90	○ 29.01.1991	M. Capoen	<i>Varkenspest — Weerslag op de kwaliteit van het oppervlaktewater</i>	449
91	○ 30.01.1991	J. Van Eetvelt	<i>Willebroek — Milieuproblemen</i>	450
92	○ 30.01.1991	H. Van Dienderen	<i>Zwinbosjes — Onteigeningsprijzen</i>	450
93	○ 30.01.1991	E. Vandebosch	<i>Milieutakenpakket gemeente — Uitbreiding</i>	450
94	○ 31.01.1991	J. Dufaux	<i>Bedrijven in Sint-Truiden — Exploitatievergunning</i>	451
95	○ 01.02.1991	W. Van Durme	<i>Waterzuivering Eeklo — Stand van zaken</i>	451
96	○ 01.02.1991	W. Van Durme	<i>Moerbeke-Waas — Stankoverlast</i>	451

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

65	○ 22.01.1991	R. Van Hooland	<i>Culturele infrastructuur steden Gent, Brugge en Mechelen — Stand van zaken</i>	451
66	22.01.1991	A. Schellens	<i>Recreatiedomein Ter Heide te Rotselaar — Sportinfrastructuur</i>	437

68	0	25.01.1991	E. Van Vaeren-bergh	<i>BRT-TV-toren — bouw in Sint-Pieters-Leeuw</i>	4	5	2
69		29.01.1991	E. Van Vaeren	<i>Gordel rond Brussel 1991 — Boycot Sint-Genesius-Rode</i>	420		
70	0	31.01.1991	J. Devolder	<i>BRT — Gebruik van helikopters</i>	452		

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

70		17.12.1990	R. Daems	<i>Statuut leerkrachten — Discriminatie tussen de netten</i>	437		
76		27.12.1990	E. Beysen	<i>Vacatures in het gemeenschapsonderwijs — Vergoeding voor hogere functie</i>	438		
87		15.01.1991	1. Egelmeers	<i>Buitengewoon Onderwijs — Weddeschalen en uurregeling paramedisch personeel</i>	439		
90		16.01.1991	F. Vermeiren	<i>Onderwijs — Forse stijging van de kostprijs per student</i>	439		
91		16.01.1991	F. Vermeiren	<i>Hoger onderwijs — Inschrijvingsgeld</i>	440		
95		17.01.1991	M.P. Kestelijn Sierens	<i>Artsenorganisaties — Erkenning</i>	440		
96		18.01.1991	G. Mommerency	<i>Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen</i>	440		
97	0	21.01.1991	A. Laridon	<i>Deeltijds kunstonderwijs — Verhoging van inschrijvingsgelden</i>	452		
98		23.01.1991	H. Lauwers	<i>Paramedici in het buitengewoon onderwijs — Weddeschaal</i>	442		
99		23.01.1991	H. Lauwers	<i>Onderwijs — Gelijke behandeling van alle paramedici</i>	442		
100		24.01.1991	M. Vogels	<i>Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Rechttrekking ongelijkheid</i>	443		
101		25.01.1991	J. Van Eetvelt	<i>Lokale schoolraden — Samenstelling gemeenschapsonderwijs</i>	443		
102		29.01.1991	A. Laridon	<i>Middagtoezicht in het onderwijs — Bezoldiging</i>	420		
103		29.01.1991	A. Laridon	<i>Onderwijs — Weddeschalen</i>	420		
104	0	29.01.1991	A. Laridon	<i>Gemeenschapsonderwijs — Internaten</i>	452		
105		29.01.1991	A. Laridon	<i>Onderwijs — Sociale abonnementen</i>	420		
106		29.01.1991	A. Laridon	<i>AM VD-personeel — Weddeschalen</i>	421		
107		29.01.1991	N. Maes	<i>BSO — Keuze maatschappelijke vorming, geschiedenis, aardrijkskunde</i>	421		
108	0	30.01.1991	F. Dewinter	<i>Leerkrachten islamitische godsdienst — Aanstelling</i>	452		
109		30.01.1991	A. De Beul	<i>Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten</i>	421		
110		30.01.1991	J. Valkeniers	<i>Leerlingenvervoer — Tarieven</i>	422		
111	0	30.01.1991	E. Van Vaeren	<i>Gemeenschapsschool Herne-Kokejane — Gratis leerlingenvervoer voor Franstaligen</i>	453		
118		11.02.1991	J. Valkeniers	<i>Hoger Instituut Karel Buls-Funck — Toekomst</i>	422		

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

27		22.01.1991	R. Van Hooland	<i>Migranten — Tewerkstelling in overheidsdienst</i>	423		
28		06.02.1991	M. Desutter	<i>BRT — Toepassing van de ambtenaren-CAO</i>	423		

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

246		04.09.1990 M. Schoeters	<i>Buitenlandse betrekkingen — Waterverdragen</i>	443
32		20. II. 1990 J. Cuyvers	<i>N42 Sint- Lievens- Esse — Herziening tracé</i>	444
42		04.12.1990 H. De Croo	<i>Rijksweg 60 Gent-Oudenaarde — Verkeersveiligheid</i>	445
54		19.12.1990 M. Desutter	<i>Overbelasting om en rond Zeebrugge — Alternatief verkeer via Noorderkanaal</i>	446
55		19.12.1990 M. Desutter	<i>Verbinding Torhout-A1 7 — Kredietverlening</i>	446
59		03.01.1991 G. Mommerency	<i>Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor</i>	446
66		10.01.1991 J. Van Hecke	<i>N42 te Oosterzele — Verkeersonveiligheid</i>	447
70		15.01.1991 M. Desutter	<i>Schipdonkkanaal — Spoorwegbruggen te Landegem</i>	447
71		15.01.1991 A. Schellens	<i>Openbaar vervoer in Holsbeek — Uitbreiding lijn 35A Aarschot-Leuven</i>	448
74		16.01.1991 A. Laridon	<i>Verkeersveiligheid — Schade aan het wegdek van autowegen</i>	448
77	0	21.01.1991 A. Laridon	<i>A19 — Voltooiing</i>	453
78	0	22.01.1991 A. Schellens	<i>Ronde punten — Initiatieven arrondissement Leuven</i>	453
79	0	24.01.1991 M. Desutter	<i>Zeebrugge — Bouw zeepipeterminal en gevolgen voor Heistse jachthaven</i>	453
80	0	25.01.1991 M. Schoeters	<i>Kruisschansbrug in Antwerpse haven — Werken</i>	453
81	0	25.01.1991 M. Schoeters	<i>Vlaamse Havencommissie — Studie inzake het havenbeheer</i>	454
82		25.01.1991 D. Van der	<i>N42 — Ontsluiting Geraardsbergen in de richting van Gent</i>	448
83	0	25.01.1991 J. Ansoms	<i>Fysisch programma wegenwerken 1990 — Stand van zaken</i>	454
84	0	25.01.1991 M. Schoeters	<i>Overheidsopdrachten — Omschrijving begrip belangrijk nadeel</i>	454
85	0	28.01.1991 M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>A18 (Veurne-Franse grens) — MER</i>	454
86	0	28.01.1991 M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>N36 — Fietspad tussen Zarren en Staden</i>	455
87	0	28.01.1991 E. Flamant	<i>Visueel gehandicapten — Aangepaste wegeninfrastructuur</i>	455
88	0	28.01.1991 J. Ansoms	<i>E19 — Plaatsing geluidsschermen te Ekeren</i>	455
89	0	29.01.1991 J. Van Eetvelt	<i>Ring rond Willebroek — Voltooiing</i>	455
90		29.01.1991 A. Laridon	<i>Oostende — Herinvoering van halte van buslijn 7</i>	424
91		30.01.1991 J. Valkeniers	<i>Leerlingenvervoer — Tarieven</i>	425
92	0	31.01.1991 J. Ansoms	<i>Brasschaatsebaan in Schilde — Verkeersveiligheid</i>	456
93	0	31.01.1991 J. Van Hecke	<i>Studiebureaus — Beroep op buitenland</i>	456
94	0	31.01.1991 E. Pinoie	<i>N36 in Harelbeke — Redenen voor het niet-ingebruiknemen</i>	456
98		04.02.1991 L. Vanhoren-beek	<i>Vlaams Huis — Oprichting te Leuven</i>	425